

## יהודה והשומרון

### צו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשל"ל-1970\*

\* פורסם [קובץ המנשרים מס' 21](#) מיום 22.4.1970 עמ' 733.

תוקן [קובץ המנשרים מס' 25](#) מיום 1.3.1971 עמ' 958 – תיקון מס' 1 (מס' 413) תשל"א-1970; תחילתו ביום 4.10.1970.

[קובץ המנשרים מס' 27](#) מיום 2.4.1972 עמ' 1006 – תיקון מס' 2 (מס' 422) תשל"א-1971; תחילתו ביום 1.4.1971.

[קובץ המנשרים מס' 27](#) מיום 2.4.1972 עמ' 1007 – תיקון מס' 3 (מס' 423) תשל"א-1971; תחילתו ביום 1.6.1971.

[קובץ המנשרים מס' 28](#) מיום 1.8.1972 עמ' 1055 – תיקון מס' 4 (מס' 431) תשל"א-1971; תחילתו ביום 1.6.1971.

[קובץ המנשרים מס' 29](#) מיום 12.9.1972 עמ' 1093 – תיקון מס' 5 (מס' 449) תשל"ב-1971; תחילתו ביום 1.10.1971.

[קובץ המנשרים מס' 29](#) מיום 12.9.1972 עמ' 1125 – תיקון מס' 6 (מס' 464) תשל"ב-1972 [במקור מס' 16]; תחילתו ביום 2.4.1972.

[קובץ המנשרים מס' 33](#) מיום 15.1.1975 עמ' 1272 – תיקון מס' 7 (מס' 517) תשל"ג-1973; תחילתו ביום 1.8.1973.

[קובץ המנשרים מס' 33](#) מיום 15.1.1975 עמ' 1328 – תיקון מס' 8 (מס' 546) תשל"ד-1974; תחילתו ביום 12.5.1974.

[קובץ המנשרים מס' 34](#) מיום 24.12.1975 עמ' 1354 – תיקון מס' 9 (מס' 557) תשל"ד-1974; תחילתו ביום 11.8.1974.

[קובץ המנשרים מס' 35](#) מיום 25.2.1976 עמ' 1456 – תיקון מס' 10 (מס' 585) תשל"ה-1975; תחילתו ביום 1.4.1975 ור' סעיף 14 לענין הוראות מעבר.

[קובץ המנשרים מס' 37](#) מיום 1.9.1976 עמ' 58 – תיקון מס' 11 (מס' 629) תשל"ו-1976; תחילתו ביום 8.1.1976.

[קובץ המנשרים מס' 40](#) מיום 15.12.1977 עמ' 4 – תיקון מס' 12 (מס' 682) תשל"ז-1976; תחילתו ביום 14.10.1976.

[קובץ המנשרים מס' 40](#) מיום 15.12.1977 עמ' 86 – תיקון מס' 13 (מס' 700) תשל"ז-1977; תחילתו ביום 3.3.1977.

[קובץ המנשרים מס' 41](#) מיום 21.5.1978 עמ' 158 – תיקון מס' 14 (מס' 726) תשל"ז-1977; תחילתו ביום 6.9.1977.

[קובץ המנשרים מס' 42](#) מיום 25.5.1978 עמ' 366 – תיקון מס' 15 (מס' 741) תשל"ח-1977; תחילתו ביום 6.11.1977.

[קובץ המנשרים מס' 45](#) מיום 24.9.1980 עמ' 132 – תיקון מס' 16 (מס' 801).

[קובץ המנשרים מס' 46](#) מיום 31.8.1981 עמ' 244 – תיקון מס' 17 (מס' 813) תש"ם-1979; תחילתו ביום 25.11.1979.

[קובץ המנשרים מס' 46](#) מיום 31.8.1981 עמ' 248 – תיקון מס' 18 (מס' 815) תש"ם-1980; תחילתו ביום 13.1.1980 ור' סעיף 5 לענין הוראות מעבר.

[קובץ המנשרים מס' 47](#) מיום 30.4.1982 עמ' 436 – תיקון מס' 19 (מס' 842) תש"ם-1980; תחילתו ביום 18.5.1980.

[קובץ המנשרים מס' 47](#) מיום 30.4.1982 עמ' 496 – תיקון מס' 20 (מס' 852) תש"ם-1980; תחילתו ביום 22.7.1980.

[קובץ המנשרים מס' 47](#) מיום 30.4.1982 עמ' 498 – תיקון מס' 21 (מס' 853) תש"ם-1980; תחילתו ביום 25.6.1980. תוקן [קובץ המנשרים מס' 48](#) מיום 30.6.1982 עמ' 754 – תיקון מס' 25 (מס' 872) תש"ם-1980; תחילתו ביום 25.6.1980.

[קובץ המנשרים מס' 48](#) מיום 30.6.1982 עמ' 716 – תיקון מס' 22 (מס' 859) תש"ן-1980; תחילתו ביום 3.8.1980.

[קובץ המנשרים מס' 48](#) מיום 30.6.1982 עמ' 726 – תיקון מס' 23 (מס' 865) תש"ם-1980; תחילתו ביום 25.9.1980.

[קובץ המנשרים מס' 48](#) מיום 30.6.1982 עמ' 750 – תיקון מס' 24 (מס' 870) תש"ם-1980; תחילתו ביום 2.9.1980.

[קובץ המנשרים מס' 48](#) מיום 30.6.1982 עמ' 764 – תיקון מס' 26 (מס' 876) תשמ"א-1980; תחילתו ביום 12.10.1980.

[קובץ המנשרים מס' 48](#) מיום 30.6.1982 עמ' 792 – תיקון מס' 27 (מס' 879) תשמ"א-1980; תחילתו ביום 20.11.1980.

[קובץ המנשרים מס' 49](#) מיום 20.9.1982 עמ' 46 – תיקון מס' 28 (מס' 913) תשמ"א-1981; תחילתו ביום 17.5.1981.

- [קובץ המנשרים מס' 49](#) מיום 20.9.1982 עמ' 50 – תיקון מס' 29 (מס' 914) תשמ"א-1981; תחילתו ביום 25.5.1981.
- [קובץ המנשרים מס' 49](#) מיום 20.9.1982 עמ' 60 – תיקון מס' 30 (מס' 918) תשמ"א-1981; תחילתו ביום 12.6.1981.
- [קובץ המנשרים מס' 49](#) מיום 20.9.1982 עמ' 116 – תיקון מס' 31 (מס' 931) תשמ"א-1981; תחילתו ביום 26.7.1981.
- [קובץ המנשרים מס' 53](#) מיום 21.2.1983 עמ' 4 – תיקון מס' 32 (מס' 948) תשמ"ב-1981; תחילתו ביום 26.11.1981.
- [קובץ המנשרים מס' 53](#) מיום 21.2.1983 עמ' 74 – תיקון מס' 33 (מס' 959) תשמ"ב-1982; תחילתו ביום 3.2.1982.
- [קובץ המנשרים מס' 53](#) מיום 21.2.1983 עמ' 124 – תיקון מס' 34 (מס' 964) תשמ"ב-1982; תחילתו ביום 10.3.1982.
- [קובץ המנשרים מס' 53](#) מיום 21.2.1983 עמ' 128 – תיקון מס' 35 (מס' 966) תשמ"ב-1982; תחילתו ביום 11.3.1982.
- [קובץ המנשרים מס' 55](#) מיום 5.5.1983 עמ' 90 – תיקון מס' 36 (מס' 987) תשמ"ב-1982; תחילתו ביום 3.5.1982.
- [קובץ המנשרים מס' 56](#) מיום 5.5.1983 עמ' 38 – תיקון מס' 37 (מס' 999) תשמ"ב-1982; תחילתו ביום 8.8.1982.
- [קובץ המנשרים מס' 56](#) מיום 5.5.1983 עמ' 88 – תיקון מס' 38 (מס' 1020) תשמ"ב-1982; תחילתו ביום 16.9.1982.
- [קובץ המנשרים מס' 56](#) מיום 5.5.1983 עמ' 92 – תיקון מס' 39 (מס' 1021) תשמ"ג-1982; תחילתו ביום 22.10.1982.
- [קובץ המנשרים מס' 57](#) מיום 21.7.1983 עמ' 24 – תיקון מס' 40 (מס' 1031) תשמ"ג-1982; תחילתו ביום 5.12.1982.
- [קובץ המנשרים מס' 57](#) מיום 21.7.1983 עמ' 46 – תיקון מס' 41 (מס' 1041) תשמ"ג-1983; תחילתו ביום 15.4.1983.
- [קובץ המנשרים מס' 60](#) מיום 1.12.1983 עמ' 10 – תיקון מס' 42 (מס' 1056).
- [קובץ המנשרים מס' 60](#) מיום 1.12.1983 עמ' 16 – תיקון מס' 43 (מס' 1059).
- [קובץ המנשרים מס' 60](#) מיום 1.12.1983 עמ' 28 – תיקון מס' 44 (מס' 1066) תשמ"ג-1983; תחילתו ביום 19.4.1983.
- [קובץ המנשרים מס' 60](#) מיום 1.12.1983 עמ' 30 – תיקון מס' 45 (מס' 1067) תשמ"ג-1983; תחילתו ביום 20.7.1983.
- [קובץ המנשרים מס' 63](#) מיום 12.2.1984 עמ' 10 – תיקון מס' 46 (מס' 1082) תשמ"ד-1983; תחילתו ביום 4.10.1983.
- [קובץ המנשרים מס' 63](#) מיום 12.2.1984 עמ' 18 – תיקון מס' 47 (מס' 1086) תשמ"ד-1983; תחילתו ביום 5.12.1983.
- [קובץ המנשרים מס' 66](#) מיום 17.9.1984 עמ' 6 – תיקון מס' 48 (מס' 1092) תשמ"ד-1984; תחילתו ביום 15.1.1984.
- [קובץ המנשרים מס' 66](#) מיום 17.9.1984 עמ' 50 – תיקון מס' 49 (מס' 1108) תשמ"ד-1984; תחילתו ביום 1.5.1984.
- [קובץ המנשרים מס' 68](#) מיום 1.3.1985 עמ' 52 – תיקון מס' 50 (מס' 1123) תשמ"ה-1984; תחילתו ביום 18.11.1984.
- [קובץ המנשרים מס' 68](#) מיום 1.3.1985 עמ' 54 – תיקון מס' 51 (מס' 1124) תשמ"ה-1984; תחילתו ביום 18.11.1984.
- [קובץ המנשרים מס' 74](#) מיום 2.11.1986 עמ' 18 – תיקון מס' 52 (מס' 1131) תשמ"ה-1985; תחילתו ביום 18.2.1985.
- [קובץ המנשרים מס' 76](#) מיום 12.9.1990 עמ' 132 – תיקון מס' 53 (מס' 1217) תשמ"ח-1988; תחילתו ביום 3.2.1988.
- [קובץ המנשרים מס' 76](#) מיום 12.9.1990 עמ' 146 – תיקון מס' 54 (מס' 1219) תשמ"ח-1988; תחילתו ביום 15.2.1988 ור' סעיף 3 לענין הוראת מעבר.
- [קובץ המנשרים מס' 77](#) מיום 13.2.1991 עמ' 12 – תיקון מס' 55 (מס' 1233) תשמ"ח-1988; תחילתו ביום 10.5.1988.
- [קובץ המנשרים מס' 77](#) מיום 13.2.1991 עמ' 14 – תיקון מס' 56 (מס' 1234) תשמ"ח-1988; תחילתו ביום 10.5.1988.
- [קובץ המנשרים מס' 77](#) מיום 13.2.1991 עמ' 98 – תיקון מס' 57 (מס' 1260) תשמ"ט-1988; תחילתו ביום 6.11.1988.
- [קובץ המנשרים מס' 77](#) מיום 13.2.1991 עמ' 134 – תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשמ"ט-1989; תחילתו ביום 1.4.1989 ור' סעיף 25 לענין הוראת מעבר.

- [קובץ המנשרים מס' 77](#) מיום 13.2.1991 עמ' 178 – תיקון מס' 59 (מס' 1276) תשמ"ט-1989; תחילתו ביום 14.5.1989.
- [קובץ המנשרים מס' 78](#) מיום 20.6.1991 עמ' 20 – תיקון מס' 60 (מס' 1282) תשמ"ט-1989; תחילתו ביום 8.9.1989.
- [קובץ המנשרים מס' 78](#) מיום 20.6.1991 עמ' 54 – תיקון מס' 61 (מס' 1297) תש"ן-1990; תחילתו ביום 26.2.1990 ור' סעיף 2 לענין תחולה.
- [קובץ המנשרים מס' 100](#) מחודש נובמבר 1990 עמ' 3 – תיקון מס' 62 (מס' 1309) תשנ"א-1990; תחילתו ביום 30.7.1990 ור' סעיף 5 לענין הוראות מעבר.
- [קובץ המנשרים מס' 101](#) מחודש נובמבר 1990 עמ' 19 – תיקון מס' 63 (מס' 1316) תשנ"א-1990; תחילתו ביום 21.10.1990 ור' סעיף 10 לענין הוראות מעבר.
- [קובץ המנשרים מס' 121](#) מחודש יולי 1991 עמ' 366 – תיקון מס' 64 (מס' 1343) תשנ"א-1991; תחילתו ביום 7.7.1991.
- [קובץ המנשרים מס' 121](#) מחודש יולי 1991 עמ' 367 – תיקון מס' 65 (מס' 1344) תשנ"א-1991; תחילתו ביום 25.6.1991 ור' סעיף 5 לענין הוראות מעבר.
- [קובץ המנשרים מס' 137](#) מחודש אפריל 1992 עמ' 815 – תיקון מס' 66 (מס' 1368) תשנ"ב-1992; תחילתו ביום 28.4.1992.
- [קובץ המנשרים מס' 137](#) מחודש אפריל 1992 עמ' 816 – תיקון מס' 67 (מס' 1369) תשנ"ב-1992; תחילתו ביום 28.4.1992.
- [קובץ המנשרים מס' 142](#) מחודש ספטמבר-אוקטובר 1992 עמ' 954 – תיקון מס' 68 (מס' 1378) תשנ"ג-1992; תחילתו ביום 20.10.1992 ור' סעיף 3 לענין הוראות מעבר.
- [קובץ המנשרים מס' 143](#) מחודש דצמבר 1992 עמ' 1007 – תיקון מס' 69 (מס' 1382) תשנ"ג-1992; תחילתו ביום 23.12.1992.
- [קובץ המנשרים מס' 146](#) משנת 1993 עמ' 1147 – תיקון מס' 70 (מס' 1391) תשנ"ג-1993; ר' סעיף 7 לענין תחילה.
- [קובץ המנשרים מס' 149](#) משנת 1993 עמ' 1284 – תיקון מס' 71 (מס' 1399) תשנ"ג-1993; תחילתו ביום 27.7.1993.
- [קובץ המנשרים מס' 155](#) משנת 1994 עמ' 1583 – תיקון מס' 72 (מס' 1411) תשנ"ד-1994; תחילתו ביום 4.7.1994 ור' סעיף 9 לענין הוראות מעבר.
- [קובץ המנשרים מס' 155](#) משנת 1994 עמ' 1584 – תיקון מס' 73 (מס' 1412) תשנ"ד-1994; תחילתו ביום 4.7.1994.
- [קובץ המנשרים מס' 156](#) משנת 1994 עמ' 1636 – תיקון מס' 74 (מס' 1413) תשנ"ד-1994; תחילתו ביום 20.7.1994.
- [קובץ המנשרים מס' 160](#) משנת 1995 עמ' 1771 – תיקון מס' 75 (מס' 1419) תשנ"ה-1994; תחילתו ביום 29.12.1994.
- [קובץ המנשרים מס' 160](#) משנת 1995 עמ' 1772 – תיקון מס' 76 (מס' 1422) תשנ"ה-1995; תחילתו ביום 23.1.1995.
- [קובץ המנשרים מס' 162](#) משנת 1995 עמ' 1825 – תיקון מס' 77 (מס' 1427) תשנ"ה-1995; תחילתו ביום 21.6.1995.
- [קובץ המנשרים מס' 172](#) משנת 1997 עמ' 2221 – תיקון מס' 78 (מס' 1451) תשנ"ז-1997; תחילתו ביום 23.2.1997.
- [קובץ המנשרים מס' 176](#) משנת 1997 עמ' 2332 – תיקון מס' 79 (מס' 1454) תשנ"ז-1997; תחילתו ביום 27.8.1997 ור' סעיף 3 לענין הוראות מעבר.
- [קובץ המנשרים מס' 177](#) משנת 1997 עמ' 2354 – תיקון מס' 80 (מס' 1455) תשנ"ז-1997; תחילתו ביום 28.9.1997.
- [קובץ המנשרים מס' 182](#) משנת 1998 עמ' 2461 – תיקון מס' 81 (מס' 1460) תשנ"ח-1998; תחילתו ביום 31.8.1998.
- [קובץ המנשרים מס' 184](#) משנת 1998 עמ' 2476 – תיקון מס' 82 (מס' 1462) תשנ"ט-1998; תחילתו ביום 7.10.1998.
- [קובץ המנשרים מס' 193](#) מחודש יוני 2001 עמ' 2962 – תיקון מס' 83 (מס' 1489) תשס"א-2001; תחילתו ביום 14.2.2001 ור' סעיף 5(ב) לענין תחולה.
- [קובץ המנשרים מס' 200](#) מחודש מאי 2003 עמ' 3225 – תיקון מס' 84 (מס' 1510) תשס"ב-2002; תחילתו ביום 1.8.2002.
- [קובץ המנשרים מס' 200](#) מחודש מאי 2003 עמ' 3229 – תיקון מס' 85 (מס' 1513) תשס"ג-2002; תחילתו ביום 17.10.2002 ור' סעיף 2 לענין הוראות מעבר.
- [קובץ המנשרים מס' 203](#) מחודש אפריל 3004 עמ' 3432 – תיקון מס' 86 (מס' 1530) תשס"ג-2003; תחילתו ביום 2.7.2003 ור' סעיף 3 לענין הוראות מעבר.
- [קובץ המנשרים מס' 203](#) מחודש אפריל 3004 עמ' 3433 – תיקון מס' 87 (מס' 1531) תשס"ג-2003; תחילתו ביום 4.8.2003.
- [קובץ המנשרים מס' 207](#) מחודש ינואר 2006 עמ' 3533 – תיקון מס' 88 (מס' 1533) תשס"ד-2003; תחילתו ביום 13.10.2003.

- [קובץ המנשרים מס' 208](#) מחודש ינואר 2006 עמ' 3734 – תיקון מס' 89 (מס' 1550) תשס"ה-2004; תחילתו ביום 12.10.2004 ור' סעיף 6 לענין הוראת מעבר.
- [קובץ המנשרים מס' 209](#) מחודש ינואר 2006 עמ' 3860 – תיקון מס' 90 (מס' 1561) תשס"ה-2005; תחילתו ביום 23.6.2005.
- [קובץ המנשרים מס' 210](#) מחודש ינואר 2006 עמ' 4057 – תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005; תחילתו ביום 8.8.2005 ור' סעיף 5 לענין הוראות מעבר.
- [קובץ המנשרים מס' 210](#) מחודש ינואר 2006 עמ' 4060 – תיקון מס' 92 (מס' 1574) תשס"ה-2005; תחילתו ביום 20.10.2005.
- [קובץ המנשרים מס' 219](#) מחודש אפריל 2007 עמ' 4471 – תיקון מס' 93 (מס' 1588) תשס"ז-2006; תחילתו ביום 1.3.2007.
- [קובץ המנשרים מס' 221](#) מחודש מרץ 2008 עמ' 4824 – תיקון מס' 94 (מס' 1590) תשס"ז-2007; תחילתו ביום 7.3.2007 ור' סעיף 4 לענין הוראת מעבר.
- [קובץ המנשרים מס' 221](#) מחודש מרץ 2008 עמ' 4841 – תיקון מס' 95 (מס' 1599) תשס"ז-2007; תחילתו ביום 6.8.2007 ור' סעיף 3(ב) לענין הוראת שעה (תוקנה [קובץ המנשרים מס' 226](#) מחודש ספטמבר 2008 עמ' 5315 – תיקון מס' 95 (הארכת הוראת שעה) (מס' 1615) תשס"ח-2008; תחילתה ביום 26.8.2008. [קובץ המנשרים מס' 228](#) מחודש ינואר 2009 עמ' 5397 בסעיף 3(ב) לתיקון מס' 103 (מס' 1624) תשס"ט-2008; תחילתו ביום 1.12.2008).
- [קובץ המנשרים מס' 222](#) מחודש מרץ 2008 עמ' 4983 – תיקון מס' 96 (מס' 1602) תשס"ז-2007; תחילתו ביום 24.9.2007 ותוקפו לשלוש שנים (תוקן הארכת הוראת שעה [קובץ המנשרים מס' 226](#) מחודש ספטמבר 2008 עמ' 5316 – תיקון מס' 96 (הארכת הוראת שעה) (מס' 1616) תשס"ח-2008; תחילתה ביום 26.8.2008. [קובץ המנשרים מס' 232](#) מחודש אוקטובר 2009 עמ' 5722 – תיקון מס' 96 (הארכת הוראת שעה) (מס' 1645) תשס"ט-2009; תחילתו ביום 29.7.2009).
- [קובץ המנשרים מס' 222](#) מחודש מרץ 2008 עמ' 4985 – תיקון מס' 97 (מס' 1604) תשס"ח-2007; תחילתו ביום 22.10.2007.
- [קובץ המנשרים מס' 222](#) מחודש מרץ 2008 עמ' 4990 – תיקון מס' 98 (מס' 1608) תשס"ח-2007; תחילתו ביום 5.12.2007 ור' סעיף 2 לענין הוראת מעבר.
- [קובץ המנשרים מס' 222](#) מחודש מרץ 2008 עמ' 4992 – תיקון מס' 99 (מס' 1609) תשס"ח-2008; תחילתו ביום 7.1.2008.
- [קובץ המנשרים מס' 222](#) מחודש מרץ 2008 עמ' 4994 – תיקון מס' 100 (מס' 1610) תשס"ח-2008; תחילתו ביום 7.1.2008.
- [קובץ המנשרים מס' 225](#) מחודש יולי 2008 עמ' 5261 – תיקון מס' 101 (מס' 1614) תשס"ח-2008; תחילתו ביום 8.7.2008.
- [קובץ המנשרים מס' 227](#) מחודש דצמבר 2008 עמ' 5339 – תיקון מס' 102 (מס' 1617) תשס"ח-2008; תחילתו ביום 16.9.2008.
- [קובץ המנשרים מס' 228](#) מחודש ינואר 2009 עמ' 5397 – תיקון מס' 103 (מס' 1624) תשס"ט-2008; תחילתו ביום 1.12.2008 ור' סעיף 3 לענין הוראות שעה.
- [קובץ המנשרים מס' 229](#) מחודש פברואר 2009 עמ' 5461 – תיקון מס' 104 (מס' 1626) תשס"ט-2008; תחילתו ביום 30.12.2008.
- [קובץ המנשרים מס' 229](#) מחודש פברואר 2009 עמ' 5462 – תיקון מס' 105 (מס' 1627) תשס"ט-2008; תחילתו ביום 29.1.2009.
- [קובץ המנשרים מס' 229](#) מחודש פברואר 2009 עמ' 5469 – תיקון מס' 106 (מס' 1630) תשס"ט-2009; תחילתו ביום 27.1.2009.
- [קובץ המנשרים מס' 231](#) מחודש יולי 2009 עמ' 5640 – תיקון מס' 107 (מס' 1636) תשס"ט-2009; תחילתו ביום 9.6.2009.
- [קובץ המנשרים מס' 231](#) מחודש יולי 2009 עמ' 5654 – תיקון מס' 108 (מס' 1641) תשס"ט-2009; תחילתו ביום 24.6.2009 ור' סעיף 2 לענין תחולה.
- [קובץ המנשרים מס' 232](#) מחודש אוקטובר 2009 עמ' 5719 – תיקון מס' 109 (הוראת שעה) (מס' 1644) תשס"ט-2009; תוקפו מיום 27.9.2009 עד יום 26.9.2010 ור' סעיף 2 לענין תחולה.
- [קובץ המנשרים מס' 232](#) מחודש אוקטובר 2009 עמ' 5723 – תיקון מס' 110 (מס' 1646) תשס"ט-2009; תחילתו ביום 23.8.2009.
- [קובץ המנשרים מס' 233](#) מחודש נובמבר 2009 עמ' 5838 – תיקון מס' 111 (מס' 1648) תשס"ט-2009; תחילתו ביום 13.10.2009.

## רבדים בחקיקה

בתוקף סמכותי כמפקד האזור, הנני מצווה בזה לאמור:

### פרק א – הוראות כלליות

1. (א) בצו זה –

"בית משפט צבאי" ו"בית משפט" – בית משפט צבאי שסמכות שפיטה באזור נתונה בידו לפי צו זה;

"נשיא בית משפט" – נשיא בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה או נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, לפי הענין;

"חפץ נפיץ או מבעיר" – כל דבר או חומר, לרבות נוזל או גז שנועד או מסוגל לגרום להתפוצצות או דליקה;

"הקלה" – לענין עונש, כוללת הפחתתו, המרתו, התנאתו, או דחיית ביצועו, כולו או מקצתו; לענין צו זה רואים קנס כעונש קל יותר מאשר עונש מאסר לתקופה כל שהיא ובלבד שלא יומר עונש מאסר לקנס ביחס העולה על אחד חלקי מאה משיעור הקנס הקבוע בסעיף 1(א)(2) לצו הקנסות, לכל יום מאסר;

"כלי יריה" – כל כלי-נשק מכל סוג שהוא מסוגל להמית, ובו קנה ממנו ניתן לירות כדור או קלע, ומונח זה כולל כל חלק, אביזר ותחמושת של כלי-נשק כזה, וכל אביזר של כל כלי-נשק כזה שהותקן או סוגל למעט את הרעש או הרשף הנגרמים מתוך יריה בכלי-הנשק וכן כלי-נשק שמסוגל לפלוט חומר הנועד להזיק לאדם, לרבות חלק, אביזר ותחמושת לכלי נשק כאמור ולרבות מכל המכיל או שסוגל להכיל חומר כאמור. אחת היא אם בעת שנעברה העבירה היה הנשק תקין לשמוש או לא;

"עובד ציבור" – לרבות שוטר, איש שירות בטחון כמשמעותו בצו בדבר אנשי שירות הבטחון הפועלים באזור, עובד בשירות כוחות צה"ל, עובד ברשות מקומית וכל מי שבידו סמכויות לפי דין או תחיקת בטחון;

"צו" – לרבות מינוי, צו, הודעה, הוראה, דרישה והיתר;

"צו הקנסות" – צו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 845), תש"ם-1980;

"שירותים חיוניים" – שירותים חיוניים לקיום ממשל תקין באזור, להבטחת שלום הציבור וחילי צה"ל, לקיום סדר ציבורי, או הספקה וכל שירותים חיוניים לחיי הציבור;

"ידיעה" – לרבות ידיעה שאינה נכונה, וכל תיאור, תכנית, סיסמה, סמל, נוסחה, חפץ או כל חלק מהם המכילים ידיעה או העשויים לשמש מקור לידיעה;

"מסירה" – לרבות מסירה ע"י סימון ואיתות וגרם מסירה;

"רשויות צה"ל" – מפקד כוחות צה"ל באזור וכל רשות שנתמנתה על ידו או מכוחו או שהוסמכה לפעול באזור על פי הדין ותחיקת הבטחון, וכן כל מפקד צבא באזור.

(ב) אזכורי פצצות, רימוני-יד, חפצים נפצים או מבעירים או תחמושת בצו זה, יפורשו ככוללים אזכור כל פריט של פצצה, רימון-יד, חפץ נפיץ או מבעיר או תחמושת.

(ג) צו שניתן מכוח ההוראות המובאות להלן, ייכנס לתוקפו במועד שיקבע בו.

(ד) אפשר להוציא כל צו בעל-פה, אם הרשות הנותנת או המוציאה אותו מוצאת לנכון לעשות כן.

[קובץ המנשרים מס' 233](#) מחודש נובמבר 2009 עמ' 5839 – תיקון מס' 112 (מס' 1649) תשס"ט-2009; תחילתו ביום 13.4.2010 ור' סעיף 3 לענין תחולה.

[החלף קובץ המנשרים מס' 234](#) מחודש דצמבר 2009 עמ' 5911 בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), תש"ע-2009; תחילתו ביום 2.5.2010.

(ה) הרשות הנותנת או המוציאה צו, תגרום לכך שהודעה על כניסתו לתוקף תימסר בהקדם האפשרי ובאותו אופן שתמצא לנכון. אך שום צו לא יראוהו כנטול תוקף לגבי אדם כל-שהוא, שעליו הוא חל, עקב העובדה שתשומת-לבו לא הוסבה אליו.

(ו) הוראות סעיף זה יחולו על כל תחיקת בטחון.

2. (א) מפקד האזור רשאי למנות מפקד צבאי לכל שטח או מקום באזור. מינוי כזה יכול להיערך תוך נקיבת שם או משרה, ואם ננקבה משרה, יהיה המחזיק מזמן לזמן במשרה שצוינה, המפקד הצבאי בשטח או במקום הנדון.

(ב) מפקד האזור רשאי להעניק לאחר את סמכויותיו של מפקד צבאי, כולן או מקצתן; בכל מקרה בו סותר צו שניתן מכוח סמכות שהוענקה כאמור, צו של מפקד האזור או של מפקד צבאי – הצו של מפקד האזור או של המפקד הצבאי עדיף.

#### פרק ב – בתי-משפט ושיפוט

סימן א': בתי המשפט הצבאיים

3. (א) אלה בתי המשפט הצבאיים באזור שסמכות שפיטה נתונה בידיהם:

(1) בתי משפט צבאיים של ערכאה ראשונה שיכוננו על ידי בהודעה;

(2) בית המשפט הצבאי לערעורים.

(ב) מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה, לפי בחירה של הוועדה לבחירת שופטים (להלן – ועדת הבחירה):

(1) קצינים בצה"ל בדרגת סרן או בדרגה גבוהה מזו, בעלי ניסיון משפטי של חמש שנים לפחות, לכהן כשופטים;

(2) שופטים בדרגת סגן אלוף או בדרגה גבוהה מזו לכהן כנשיאי בתי המשפט הצבאיים של ערכאה ראשונה;

(3) שופטים לכהן כסגני הנשיאים של בתי המשפט הצבאיים של ערכאה ראשונה, אשר ימלאו את תפקידיהם של נשיאי אותם בתי המשפט בהעדרם או בשעה שלא התמנה נשיא לאותו בית משפט כאמור בפיסקא (2);

(4) שופטים בדרגת סגן אלוף או בדרגה גבוהה מזו, בעלי ניסיון משפטי של שבע שנים לפחות, לכהן כשופטים של בית המשפט הצבאי לערעורים, ובלבד שלא ימונה קצין שלא כיהן קודם לכן כשופט, אלא לאחר ששוכנעה ועדת הבחירה, שעסק בצה"ל בעיסוק משפטי העושה אותו מתאים לתפקיד זה;

(5) שופט בדרגת אלוף משנה או בדרגה גבוהה מזו, בעל ניסיון משפטי של שבע שנים לפחות, לכהן כנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים. ואולם רשאית ועדת הבחירה, אם ראתה שאין בקרב הכוחות הסדירים של הצבא קצין בעל ניסיון משפטי המתאים לתפקיד נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, להמליץ – ברוב של חמישה מבין חבריה – כי יתמנה לתפקיד קצין מתאים שהוא בעל הכשרה משפטית;

(6) שופט, כאמור בפסקה (4), לכהן כמשנה לנשיא של בית המשפט הצבאי לערעורים בהעדרו או בשעה שלא נתמנה נשיא בית משפט צבאי לערעורים כאמור בפסקה (5);

(7) לעניין סעיף-קטן זה – קצינים בצה"ל – קצינים הנמנים עם הכוחות הסדירים של צה"ל, או קצינים הנמנים עם כוחות המילואים של צה"ל, ואולם לא יתמנה קצין הנמנה עם כוחות המילואים של צה"ל לנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, למשנהו, לנשיא בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה או לסגן הנשיא.

(ג) (1) מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה לכהונה בפועל, בהמלצת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים ובהסכמת המועמד –

(א) שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים – לנשיא או לשופט של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה.

(ב) שופט של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה – לשופט בית המשפט

מינוי מפקדים צבאיים

תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשנ"ט-1989  
סמכות שפיטה  
תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשנ"ט-1989

תיקון מס' 89 (מס' 1550) תשס"ד-2004  
תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005  
תיקון מס' 89 (מס' 1550) תשס"ד-2004  
תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005

תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005

תיקון מס' 89 (מס' 1550) תשס"ד-2004  
תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005

תיקון מס' 89 (מס' 1550) תשס"ד-2004  
תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005

תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005

תיקון מס' 89 (מס' 1550) תשס"ד-2004

תיקון מס' 76 (מס' 1422) תשנ"ה-1995  
תיקון מס' 89 (מס' 1550) תשס"ד-2004  
תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005

תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005

הצבאי לערעורים או לנשיא בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה.

(2) כהונה בפועל לפי סעיף זה, ברציפות או לסירוגין, לא תהיה למשך יותר משנה אחת מתוך תקופה של שלוש שנים.

(3) מי שנתמנה לכהונה בפועל לפי סעיף זה רשאי לדון גם בענין הנתון לסמכות בית המשפט הצבאי שבו הוא מכהן דרך קבע, ובלבד שלא ידון באותו ענין בשתי ערכאות.

(ד) (1) ועדת הבחירה תהיה של שבעה חברים שהם:

(א) נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, והוא יהיה יושב ראש הוועדה;

(ב) ראש אגף כוח אדם במטה הכללי של צה"ל;

(ג) מתאם פעולו הממשלה באזורי יהודה, שומרון וחבל עזה;

(ד) המשנה לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים;

(ה) נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים;

(ו) שופט בדימוס, אשר ימונה על-ידי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים;

(ז) נציג לשכת עורכי הדין בישראל, שתבחר המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין.

(2) ועדת הבחירה רשאית לפעול אף אם פחת מספר חבריה, כל עוד לא פחת מחמישה.

(3) אלה רשאים להציע מועמדים לכהונת שופט:

(א) נשיא בית הדין הצבאי לערעורים;

(ב) ראש אגף כוח אדם במטה הכללי של צה"ל;

(ג) נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים;

(ד) שני חברי ועדת הבחירה כאחד.

(4) החלטת ועדת הבחירה תתקבל ברוב קולות חבריה שהשתתפו בהצבעה.

(5) ועדת הבחירה תקבע את הליכי הפרסום והבחירה, וכן את סדרי דיוניה ועבודתה. ליו"ר ועדת הבחירה הסמכות למנות ועדות משנה.

(ה) ועדת הבחירה לא תציע מינוי של שופט, אם המועמד הורשע בעבירה פלילית שיש בה, בנסיבות העניין, משום קלון.

(ו) שופט שכהונתו נסתיימה לאחר שהתחיל בדיון, יהיה מוסמך להמשיך בו כדי לסיימו תוך שלושה חודשים מיום סיום כהונתו; הוראה זו לא תחול על מי שכהונתו נסתיימה בעקבות החלטה של ועדת הבחירה כאמור בסעיף-קטן (ז).

(ז) לא תיפסק כהונתו של שופט, שלא בהסכמתו, אלא באחד מאלה:

(1) משקבעה ועדת הבחירה, על יסוד חוות דעת רפואית לפי כללים שהיא קבעה, שמחמת מצב בריאותו נבצר ממנו להמשיך במילוי תפקידו;

(2) על-פי החלטת ועדת הבחירה שהציע יושב ראש הוועדה או נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים;

(3) על-פי החלטת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים מטעמים ארגוניים, לרבות טעמים הכרוכים בהיקפי פעילות;

(4) כהונתו של שופט הנמנה עם כוחות המילואים של צה"ל תיפסק, נוסף על האמור בסעיף-קטן זה, אם חדל הוא מהיות נמנה עם כוחות המילואים של צה"ל.

3א. בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה יכול שידון בשלושה (להלן – "בית משפט צבאי של שלושה") ויכול שידון בדין יחיד (להלן – "דין יחיד") בהתאם להוראות צו זה.

4. (א) בית משפט צבאי של שלושה יהיה מורכב משלושה שופטים; מותב בית המשפט ייקבע על-ידי הנשיא, ובאין קביעה כאמור – לפי סדר שקבע מזמן לזמן נשיא בית המשפט.

תיקון מס' 89 (מס' 1550) תשס"ה-2004

תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005

תיקון מס' 89 (מס' 1550) תשס"ה-2004  
תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005  
תיקון מס' 89 (מס' 1550) תשס"ה-2004  
תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005

תיקון מס' 89 (מס' 1550) תשס"ה-2004  
תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005

תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005

הרכב בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה  
תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשנ"ט-1989

בתי משפט צבאיים של שלושה  
תיקון מס' 10 (מס' 585) תשל"ה-1975  
תיקון מס' 89 (מס' 1550) תשס"ה-2004  
תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005  
תיקון מס' 107 (מס' 1636) תשס"ט-2009

(ב) נשיא בית המשפט ישמש אב בית הדין בכל מותב בו הוא יושב, אלא אם יושב במושב שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, המכהן בפועל כשופט באותו בית משפט, שאז ישמש הוא אב בית הדין; אין הנשיא בין שופטי המותב – יקבע הוא שופט אחר לשמש אב בית הדין.

(ג) (נמחק).

4א. (א) (1) דן יחיד יהיה שופט אשר ייקבע על ידי נשיא בית המשפט, ובאין קביעה כאמור – לפי סדר שקבע מזמן לזמן נשיא בית המשפט;

(2) (נמחקה).

(ב) הוראות צו זה יחולו על דן יחיד כאילו היה בית משפט צבאי של שלושה והוא כשאיין הוראה אחרת.

(ג) לדן יחיד לא תהיה סמכות לגזור עונש מוות.

(ד) (1) לדן יחיד לא תהיה סמכות לגזור בגזר דין אחד על כל נאשם מאסר העולה על עשר שנים או קנס העולה על הקנס הקבוע בסעיף 1(א)(4) לצו הקנסות או אותם מאסר וקנס גם יחד;

(2) אין באמור בפסקא ד(1) כדי לפגוע בסמכותו של דן יחיד להפעיל כל עונש של מאסר על תנאי כאמור בסעיף 47(ד) לצו זה;

(3) על אף האמור בפסקא ד(1) ובנוסף לסמכותו לפי פסקא זו, רשאי דן יחיד הדין בעבירה על פי סעיף 61 לצו זה, להטיל על הנאשם קנס בשיעור הקבוע בסעיף 5א לצו בדבר דרכי ענישה (יהודה והשומרון) (מס' 322), תשכ"ט-1969.

4ב. (א) בית המשפט הצבאי לערעורים ישמע ערעורים מבתי המשפט הצבאיים של ערכאה ראשונה.

(ב) (1) בית המשפט הצבאי לערעורים יהיה מורכב משופטים; מותב של בית המשפט הצבאי לערעורים ייקבע על ידי נשיאו;

(2) נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים ישמש אב בית הדין בכל מותב בו הוא יושב; אין הנשיא בין שופטי המותב – יקבע הוא שופט אחר לשמש אב בית הדין.

(ג) בית המשפט הצבאי לערעורים ידון בשלושה, חוץ מן המקרים המנויים להלן, בהם ידון בית המשפט הצבאי לערעורים בחמישה:

(1) כשהערעור הוא על פסק דין המטיל עונש מוות;

(2) כשנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים החליט על כך;

(3) כשהפרקליט הצבאי הראשי סבור שיש צורך בהרכב זה, מפני שכרוכה בערעור שאלה משפטית שיש בה משום חידוש או שהיא בעלת חשיבות כללית, או מפני סיבה אחרת;

(4) מותב של שלושה שהחל לדון בענין מסויים רשאי להורות שהמשך הדיון בו יהיה לפני חמישה שופטים.

(ד) (בוטל).

(ה) למרות האמור בסעיף קטן (ג) ידון בית המשפט הצבאי לערעורים בשופט דן יחיד, שהוא שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, בהתקיים אחד מאלה:

(1) בדיון בענין מעצר לפי סעיף 78(ו) או בעיון חוזר לפי סעיף 78(יא) או בערר לפי סעיף 87(יב).

תיקון מס' 76 (מס' 1422) תשנ"ה-1995  
תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005

תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשנ"ט-1989

דן יחיד  
תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשנ"ט-1989  
תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005  
תיקון מס' 107 (מס' 1636) תשס"ט-2009

תיקון מס' 107 (מס' 1636)

תיקון מס' 65 (מס' 1344) תשנ"א-1991  
תיקון מס' 97 (מס' 1604) תשס"ח-2007

בית המשפט הצבאי לערעורים  
תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשנ"ט-1989  
תיקון מס' 89 (מס' 1550) תשס"ה-2004  
תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005  
תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005

תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005  
תיקון מס' 72 (מס' 1411) תשנ"ד-1994

(2) בדיון בערעור על פסק דין של דן יחיד אלא אם נגזר על הנדון עונש מאסר לתקופה של חמש שנים או יותר, או עונש מאסר בפועל לתקופה של שלוש שנים או יותר, או שהנשיא או הנשיא התורן של בית המשפט הצבאי לערעורים הורה לקבוע את הדיון להרכב של שלושה.

לענין סעיף זה "מאסר" – לרבות מאסר על תנאי שהופעל אך למעט מאסר בשל אי תשלום קנס.

4ג. (א) לבקשת תובע צבאי רשאי בית משפט צבאי של שלושה, בכל שלב של הדיון עד להכרעת הדין, להעביר את דינו של הנאשם לדן יחיד.

(ב) משהועבר הדיון כאמור בסעיף קטן (א) ימשיך הדן היחיד במשפט מן השלב אליו הגיע בית המשפט לפני ההעברה ורשאי הוא, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדיון להשמיע טענותיהם בענין, לנהוג בראיות שנגבו על ידי קודמיו כאילו גבה אותן בעצמו או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.

(ג) בכל שלב של הדיון עד להכרעת הדין, רשאי דן יחיד להעביר את הדיון בכל אישום לבית משפט צבאי של שלושה ולהחזיר את הנאשם למשמורת או לשחררו בתנאים שיקבע על מנת שיתייצב בפני אותו בית משפט; משהועבר הדיון כאמור תהיה לבית המשפט הצבאי של שלושה סמכות לדון ולהכריע באישום האמור כאילו הובא האישום בפניו מלכתחילה.

5. כל עוד לא הוחל בגביית ראיות, רשאי שופט אחר להמשיך במשפט מן השלב שאליו הגיע קודמו; הוחל בגביית ראיות ונבצר משופט מסיבה כלשהי לסיים את המשפט, רשאי שופט אחר להמשיך המשפט מן השלב שאליו הגיע קודמו ורשאי הוא, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדיון להשמיע טענותיהם לענין, לנהוג בראיות שגבה קודמו כאילו גבה אותן בעצמו או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.

6. (א) המקום והזמן אשר בו יתחיל בית המשפט הצבאי לדון במשפט פלוני יקבע על ידי נשיא בית המשפט.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) ישב דן יחיד בדין באותם זמנים ומקומות שיורה עליהם הוא עצמו.

7. (א) בית-משפט צבאי מוסמך לדון בכל עבירה שהוגדרה בתחיקת בטחון ובכל עבירה שהוגדרה בדין בכפוף לאמור בתחיקת בטחון.

(ב) בדונו בעבירה על פי דין יהיו לבית המשפט הצבאי בנוסף לסמכויות שבתחיקת הבטחון גם על הסמכויות שהיו נתונות לבית משפט מקומי כמשמעותו בצו בדבר בתי המשפט המקומיים (יהודה והשומרון) (מס' 412), תש"ל-1970 אילו דן בעבירה.

(ג) בית משפט צבאי מוסמך לדון כאמור בסעיף קטן (א) גם את מי שעשה מחוץ לאזור מעשה שהיה מהווה עבירה אילו נעשה באזור והמעשה פגע או היה מיועד לפגוע בבטחון האזור או בסדר הציבורי.

(ד) בית משפט צבאי מוסמך לדון כאמור בסעיף קטן (א) גם את מי שעבר באזור A עבירה, אשר פגעה או נועדה לפגוע בבטחון האזור.

(ה) (פקע).

7א. בענייני שפיטה אין מרות על מי שבידו סמכות שפיטה, זולת מרות הדין ותחיקת הבטחון.

סימן ב': הליכי שפיטה

8. התביעה בפני בית-משפט צבאי תנוהל על-ידי מי שנתמנה על-ידי מפקד האזור כתובע צבאי. הנאשם רשאי להעזר להגנתו בסניגור.

9. בדיני הראיות ינהג בית משפט צבאי לפי הכללים המחייבים בעניינים פלילים בבתי המשפט של מדינת ישראל.

העברת דיון  
תיקון מס' 58 (מס'  
1265) תשמ"ט-1989

החלפת שופט  
תיקון מס' 69 (מס'  
1382) תשנ"ג-1992

תחילת הדיון  
תיקון מס' 10 (מס'  
585) תשל"ה-1975  
תיקון מס' 58 (מס'  
1265) תשמ"ט-1989

תיקון מס' 58 (מס'  
1265) תשמ"ט-1989

סמכות  
תיקון מס' 7 (מס' 517)  
תשל"ג-1973

תיקון מס' 19 (מס'  
842) תש"ס-1980

תיקון מס' 7 (מס'  
517) תשל"ג-1973  
תיקון מס' 10 (מס'  
585) תשל"ה-1975  
תיקון מס' 19 (מס'  
842) תש"ס-1980

תיקון מס' 80 (מס'  
1455) תשנ"ז-1997

תיקון מס' 96 (מס'  
1602) תשס"ז-2007  
אי תלות

תיקון מס' 53 (מס'  
1217) תשמ"ח-1988

תיקון מס' 58 (מס'  
1265) תשמ"ט-1989  
תובע וסניגור

ראיות  
תיקון מס' 69 (מס'  
1382) תשנ"ג-1992

9א. (א) אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם מפקד האזור הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בבטחון האזור או בענין ציבורי חשוב, אלא אם מצא שופט בית המשפט הצבאי לערעורים, על פי עתירת בעל דין המבקש גילוי ראיה, כי הצורך לגלותה, לשם עשיית צדק, עדיף מן העניין שיש לא לגלותה.

תעודת חסיון  
תיקון מס' 13 (מס'  
700) תשל"ז-1977  
תיקון מס' 90 (מס'  
1561) תשס"ה-2005

(ב) הוגשה לבית המשפט הצבאי תעודה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, על פי בקשת בעל הדין המבקש גילוי הראיה, להפסיק את המשפט לתקופה שיקבע כדי לאפשר הגשת עתירה לגילוי הראיה, ואם ראה לנכון – גם עד להחלטה בעתירה.

תיקון מס' 90 (מס'  
1561) תשס"ה-2005

(ג) הדיון בעתירה לגילוי ראיה לפי סעיף קטן (א) יהיה בדלתיים סגורות; לשם החלטה בעתירה רשאי השופט לדרוש שהראיה או תוכנה יובאו לידיעתו, ורשאי הוא לקבל הסברים מנציג מפקד האזור או מהתובע הצבאי, או מי מטעמם, אף בהעדר יתר בעלי הדין.

תיקון מס' 90 (מס'  
1561) תשס"ה-2005

10. בית-משפט צבאי רשאי להורות בכל ענין של סדרי-דין שלא נקבע בצו זה, על סדרי-דין שייראו לו כמתאימים ביותר לעשיית דין צדק.

הוראה כללית בדבר  
סדרי-דין

11. (א) בית משפט צבאי יקיים את הדיונים הנערכים בפניו בדלתיים פתוחות; אולם רשאי בית משפט צבאי לצוות כי הדיון בפניו יתקיים, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, אם הוא סבור כי מן הראוי לעשות כן מטעמים של בטחון כוחות צה"ל, בטחון הציבור, הגנה על המוסד או על עניינו של קטין או חסר ישע או אדם עם מוגבלות שכלית או אדם עם מוגבלות נפשית או לשם הגנה על עניינו של מתלונן או נאשם בעבירת מין או אם הוא סבור כי הדיון הפומבי עלול להרתיע עד מלהעיד עדות חופשית או מלהעיד בכלל.

פומביות הדיון ואיסור  
פרסום  
תיקון מס' 8 (מס' 546)  
תשל"ד-1974  
תיקון מס' 10 (מס'  
585) תשל"ה-1975  
תיקון מס' 32 (מס'  
948) תשמ"ב-1981  
תיקון מס' 83 (מס'  
1489) תשס"א-2001  
תיקון מס' 99 (מס'  
1609) תשס"ח-2008

(ב) ציווה בית משפט צבאי על קים הדיון בדלתיים סגורות, רשאי הוא להרשות לאדם, או לסוג בני אדם, להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו.

תיקון מס' 10 (מס'  
585) תשל"ה-1975

(ג) לא יפרסם אדם ולא יגלה לאחר דבר על דיון שהתנהל בבית משפט צבאי בדלתיים סגורות אלא ברשות בית המשפט.

תיקון מס' 10 (מס'  
585) תשל"ה-1975

(ד) לא יצלם אדם באולם בית משפט צבאי ולא יפרסם תצלום כזה, אלא ברשות בית המשפט.

תיקון מס' 10 (מס'  
585) תשל"ה-1975

(1) (17) בית המשפט רשאי לצוות על הרחקתו של אדם, שבעת דיוני בית משפט עושה באולם בית המשפט הצבאי, בלשכתו של שופט או סמוך למקום הדיון, אחד המעשים שלהלן:

תיקון מס' 104 (מס'  
1626)

(1) מתנהג בדרך של אלימות או איומים או בדרך פרועה או מבישה;

(2) מקים רעש כדי להביע הסכמה או אי-הסכמה לפעולה משפטית או להחלטה של בית המשפט;

(3) מפריע בדרך אחרת לדיוני בית המשפט;

(2) סעיף זה לא יחול על מי שניתן להגיד נגדו קובלנה, בהתאם להוראות הצו בדבר מועצת עורכי הדין (יהודה והשומרון) (מס' 1162), התשמ"ו-1986 או שהינו נתון לשיפוט משמעתי בישראל, על פי הוראות חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961, כפי תוקפו בישראל, מעת לעת, והוא נמצא באולם בית המשפט לרגל תפקידו.

(ה) בית המשפט רשאי להרחיק אדם, שאינו בעל דין, מאולם בית המשפט בעת הדיון אם מצא, מטעמים שירשמו, שנוכחות אותו אדם באולם תרתיע עד מלהעיד עדות חופשית או מלהעיד בכלל.

תיקון מס' 32 (מס'  
948) תשמ"ב-1981

(1) לא יפרסם אדם, בלי רשות בית המשפט, שם קטין, שהוא נאשם או עד במשפט פלילי, או מתלונן או ניזוק במשפט בשל עבירה לפי סעיפים 279 עד 320 לחוק הפלילי הירדני, מס' 16 לשנת 1960, ולא את תמונתו, מענו או פרטים אחרים, העשויים להביא לזיהויו של אותו קטין.

תיקון מס' 99 (מס'  
1609) תשס"ח-

(1) בית משפט צבאי רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון, או לשם מניעת פגיעה בפרטיותו של אדם עם מוגבלות נפשית או של אדם עם מוגבלות שכלית, או לשם שמירה על ביטחון האזור.

תיקון מס' 83 (מס'  
1489) תשס"א-2001  
תיקון מס' 99 (מס'  
1609) תשס"ח-2008

- (ז) בית משפט צבאי רשאי לאסור פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום, או כל פרט אחר שיש בו כדי לזהותו, וכן כל פרט הנוגע לעניין נשוא החקירה, אם הדבר עלול לפגוע בחקירה שנערכת על פי דין, או שיש לאסור את הפרסום מטעמים של בטחון האזור. כן רשאי בית משפט צבאי לאסור פרסומה של בקשה לצו איסור פרסום בנסיבות כאמור.
- (ח) דיון לצורך החלטה לפי סעיפים קטנים (ו) או (ז), רשאי בית המשפט הצבאי לקיים בדלתיים סגורות.
- (ט) (1) הוראות סעיפים קטנים (ב)-(ח) יחולו גם על כל דיון המתקיים בדלתיים סגורות בהתאם לתחיקת הבטחון.
- (2) במקרים האמורים בסעיף קטן (1), הסמכויות הנתונות לבית משפט צבאי לפי סעיפים קטנים (ב)-(ח), יהיו נתונות לגורם בפניו מתקיים הדיון בדלתיים סגורות.
- (י) העובר על הוראה מהוראות סעיף זה, דינו מאסר שנתיים. לעניין זה, המפר צו איסור פרסום כאמור בסעיף 5 לצו בדבר דרכי ענישה (אזור יהודה והשומרון) (מס' 322), התשכ"ט-1969, דינו כמי שעבר על הוראה מהוראות סעיף זה.
- (יא) בסעיף זה –
- "אדם עם מוגבלות נפשית" – אדם עם לקות נפשית, שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות;
- "אדם עם מוגבלות שכלית" – כל אחד מאלה:
- (1) אדם עם פיגור שכלי;
- (2) אדם עם לקות שכלית אחרת, שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות;
- (3) אדם עם הפרעה התפתחותית מורחבת, לרבות אדם עם אוטיזם, שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות;
- "חסר ישע" – מי שמחמת גילו, מחלתו או מוגבלותו הגופנית או הנפשית, ליקוי השכלי או מכל סיבה אחרת, אינו יכול לדאוג לצרכי מחייתו, לבריאותו או לשלומו.
11. מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להביע דעתו, בתעודה חתומה על ידו, כי יש לערוך משפט או הליך בפני שופט, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, על מנת למנוע פגיעה בביטחון האזור, ואולם, רשאי בית המשפט הצבאי, או שופט, לפי העניין, לבקשת בעל דין, ולאחר שמיעת יתר בעלי הדין, לקבוע, מטעמים שירשמו, כי הדיון, כולו או מקצתו, יהיה בפומבי, או להרשות לאדם או לסוגי בני אדם, להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו.
12. (א) הוברר לבית המשפט שהנאשם אינו יודע עברית, ימנה בית-המשפט הצבאי מתרגם על מנת לתרגם לו את הנאמר במהלך הדיון ואת החלטות בית-המשפט, אלא אם ויתר הנאשם מרצון על התרגום כולו או חלקו. הזכות בידי הצדדים להתנגד למתרגם ולבקש החלפתו.
- (ב) ראייה הנמסרת לבית המשפט שלא בעברית או בלשון אחרת השגורה בפי בית המשפט ובעלי הדין, תתורגם בידי מתרגם, ועדות שנמסרה כאמור תירשם בפרוטוקול תוך תרגומה לעברית, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת; רישום התרגום בפרוטוקול ישמש ראיה לכאורה לדברים שתורגמו.
13. (א) בית-המשפט הצבאי יזהיר את העד לפני גביית עדותו כי עליו להעיד אמת, שאם לא כן יהא צפוי לעונש הקבוע בתחיקת בטחון; היה לבית המשפט הצבאי יסוד סביר להניח כי השבעת העד עשויה לסייע לגילוי האמת, רשאי בית המשפט, ביוזמתו או לפי בקשת בעל הדין, להשביעו, אולם רשאי העד, משהודיע שהוא עושה כן מטעמי דת או מצפון, שלא להשבע אלא להצהיר בהן צדק, זולת אם היה בית-המשפט הצבאי משוכנע שטעמי העד ניתנו שלא בתום לב.
- (ב) (נמחקה).
14. בית-משפט צבאי רשאי לדחות את ישיבותיו בכל שלב של ההליכים, ולחזור ולשבת במקום ובזמן שיוורה. בית-המשפט רשאי ליתן כל הוראה בדבר החזקתו במשמורת של נאשם והתייצבותו לישיבה שנדחתה.

תיקון מס' 83 (מס')  
(1489) תשס"א-א

תיקון מס' 83 (מס')  
(1489) תשס"א-א

תיקון מס' 83 (מס')  
(1489) תשס"א-א

תיקון מס' 90 (מס')  
(1561) תשס"ה-ה

תיקון מס' 99 (מס')  
(1609) תשס"ח-ח

סגירת דלתיים לפי  
הוראות מפקד כוחות  
צה"ל  
תיקון מס' 83 (מס')  
(1489) תשס"א-א  
תיקון מס' 91 (מס')  
(1571) תשס"ה-ה

מתרגם לנאשם  
תיקון מס' 107 (מס')  
(1636) תשס"ט-ט

תיקון מס' 107 (מס')  
(1636) תשס"ט-ט

הזהרת עד ומתורגמן  
והשבעתם  
תיקון מס' 63 (מס')  
(1316) תשנ"א-א

תיקון מס' 107 (מס')  
(1636) תשס"ט-ט

רישום פרוטוקול  
תיקון מס' 10 (מס'  
585) תשל"ה-1975  
תיקון מס' 107 (מס'  
1636) תשס"ט-2009

תיקון מס' 107  
(מס' 1636)  
תשס"ט-2009

תיקון מס' 107  
(מס' 1636)

תיקון מס' 107  
(מס' 1636)

תיקון מס' 107  
(מס' 1636)

תיקון מס' 107  
(מס' 1636)

תיקון מס' 107  
(מס' 1636)

הזמנת הנאשם ועדים  
הוצאת צו הבאה

המצאת זימון למשפט  
תיקון מס' 83 (מס'  
1489) תשס"א-2001

## 15. (א) אב בית הדין ינהל פרוטוקול דיונים בעצמו או באמצעות רשם.

(ב) הפרוטוקול ישקף את כל הנאמר והמתרחש בדיון והנוגע למשפט; בין היתר, ייכלל בפרוטוקול רישום תמציתי בדבר:

- (1) תשובת הנאשם לאישום;
- (2) העדויות שנשמעו;
- (3) פרטי המוצגים;
- (4) הכרעת דין (הממצאים שקבע בית המשפט והחלטה אם לחייב את הנאשם או לזכותו);
- (5) גזר הדין.

(ג) כתב האישום, מסמכים שהוגשו ושקיבל אותם בית המשפט וכל תעודה הנוגעת למשפט יצורפו לפרוטוקול ויהיו חלק ממנו; הפרוטוקול ישקף את כל הנאמר והמתרחש בדיון והנוגע למשפט.

(ד) בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין ולאחר שנתן ליתר בעלי הדין הזדמנות להשמיע את דבריהם, לתקן רישום בפרוטוקול כדי להעמידו על דיוקו; בית המשפט ייזקק לבקשת תיקון כאמור גם אם הוגשה לאחר מתן פסק הדין וכל עוד לא עברה התקופה לערעור עליו.

(ה) בקשה לתיקון של פרוטוקול וכל החלטה על בקשה כזאת יירשמו בפרוטוקול וההחלטה תיחתם בידי בית המשפט.

(ו) פרוטוקול ישמש ראיה לכאורה למהלך המשפט, אולם בערעור באותו ענין אין לטעון נגד דיוקו של הפרוטוקול ואין להביא ראיות לטעות בו, אלא ברשות בית המשפט הצבאי לערעורים.

(ז) בית המשפט יחתום על כל הכרעת דין וגזר דין.

## 16. (א) בית-משפט צבאי רשאי להזמין, לבקשת בעל דין, כל אדם להעיד במשפט אם היה סבור שיש בהזמנתו להועיל לבירור שאלה הנוגעות למשפט וכן רשאי בית-המשפט להזמין עד מטעמו.

(ב) בית-משפט צבאי רשאי לתת בכל עת צו הבאה נגד נאשם, אם ראה שיש צורך בכך, כדי לכפות את התייצבותו למשפט במועד שנקבע.

(ג) בית-משפט צבאי רשאי, לבקשת בעל דין או ביוזמת בית-משפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית-המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו.

(ד) בית-משפט צבאי רשאי לצוות על אדם הנוכח לפניו להעיד או להמציא לו מסמכים במועד שיקבע; דינו של אדם כזה כדין מי שהומצאו לו הזמנה או צו להמציא מסמכים.

(ה) מי שהוזמן להעיד ולא התייצב או נצטוו להמציא מסמכים ולא המציאם, רשאי בית-המשפט לתת צו הבאה נגדו כדי לכפות את התייצבותו בבית-המשפט.

(ו) מי שהוצא נגדו צו הבאה לפי סעיפים קטנים (ב) או (ה) יובא בהקדם בפני בית-משפט צבאי והוא יורה אם להחזיקו במעצר או לשחררו בתנאים שיקבע.

## 16א. (א) זימון שיש להמציאו לאדם לפי צו זה, המצאתו תהיה באחת מאלה:

- (1) במסירה לידו; ובאין למצאו במקום מגוריו או במקום עסקו – לידי בן משפחתו הגר עמו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים.
- (2) במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם עם אישור מסירה; בית המשפט הצבאי רשאי לראות את התאריך שבאישור המסירה כתאריך ההמצאה.
- (3) במשלוח מכתב באמצעות הממונה על עזרה משפטית, כהגדרתו בתוספת לחוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה ושומרון וחבל כזה – שיפוט בעבירות

ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967, אל מועצה הפלסטינית, לשם העברתה לאדם המוזמן.

(ב) מסירת זימון לידי סניגור הנאשם, או מסירתו במשרד הסניגור לידי פקידו, וכן משלוח מכתב רשום עם אישור מסירה לפי מען משרדו, כמוה כהמצאה לנאשם, זולת אם הודיע הסניגור לבית המשפט, תוך חמישה ימים, כי אין ביכולתו להביא את הזימון לידיעת הנאשם.

(ג) נוכח בית המשפט הצבאי, כי המצאה לפי סעיף זה לא בוצעה עקב סירוב לקבל את הזימון או לחתום על אישור המסירה, רשאי בית המשפט הצבאי לראות את הזימון כאילו הומצא כדין.

(ד) נוכח בית המשפט הצבאי שאי אפשר להמציא את הזימון כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב), רשאי הוא להורות על המצאתו באחת הדרכים האלה:

(1) בהדבקת עותק של הזימון במקום הנראה לעין במשרדי המנהל האזרחי שבאזור מגוריו של הנאשם או העד;

(2) בפרסום מודעה בקובץ המנשרים כמשמעו בצו בדבר מנשרים, התשכ"ז-1967, או בעתון יומי בשפה העברית ובשפה הערבית;

(3) בכל דרך אחרת שתראה לו.

(ה) "זימון" – לענין סעיף זה, לרבות "צו או הודעה" שניתנו מכוח צו זה.

16ב. (א) בכל עת שלאחר הגשת כתב האישום ולפני גזר הדין, רשאי בית המשפט להתלות את ההליכים, בין מיוזמתו ובין לבקשת תובע, אם נוכח כי לא ניתן להביא את הנאשם להמשך משפטו.

(ב) הותלו ההליכים, לפי סעיף קטן (א) ולאחר מכן ניתן להביא את הנאשם להמשך משפטו, רשאי תובע להודיע בכתב לבית המשפט הצבאי על רצונו לחדש את ההליכים, ומשעשה כן יחדש בית המשפט הצבאי את ההליכים ורשאי הוא להמשיך בהם מן השלב שאליו הגיע לפני התלייתם.

(ג) על אף האמור בהוראות כל דין ותחיקת ביטחון, ניתן לחדש את ההליכים באישור היועץ המשפטי לאזור, מטעמים שיירשמו, אף אם עברו בין מועד התליית ההליכים לבין המועד שבו ניתן להביא את הנאשם להמשך משפטו התקופות האמורות בדין ובתחיקת בטחון; ובלבד שההליכים הותלו מהטעם שהנאשם מתחמק מן הדין.

17. הוזמן אדם להופיע בפני בית-משפט צבאי, וללא נימוק סביר נמנע מלבוא או להמציא מסמך או ראיה הנמצאים בחזקתו או בשליטתו, או שבא לבית-המשפט ועזבו בלי לקבל רשות מבית-המשפט, או שהוא נמנע מלבוא להמשך הדיון לאחר שנצטוו לכווא, או כל אדם, שבהיותו נוכח בבית-המשפט, מסרב לציית לכל הוראה של בית-המשפט, או מעליב את בית-המשפט או כל חבר מחבריו, או מפריע או מעכב את ההליכים בבית-המשפט, דינו מאסר שנתיים, ורשאי בית המשפט לגזור את דינו על אתר, למאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים; אין באמור בסעיף זה כדי לגרוע מסמכותו של בית-משפט צבאי לדון בעבירה על סעיף זה על-פי הליכי אישום רגילים כפי שנקבעו בצו זה, ובלבד שלא ישא אדם באחריות פעמיים בשל אותו מעשה.

17א. (א) נעתר בית משפט צבאי לבקשת בעל דין לדחות את מועד המשפט או נדחה מועד המשפט בשל מעשה או מחדל של בעל דין, רשאי בית המשפט אם ראה הצדקה לכך, להטיל על בעל הדין שבעטייו נגרמה הדחיה, הוצאות בפועל לטובת הצד שכנגד.

(ב) לא יטיל בית המשפט הוצאות כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שנתן הזדמנות לבעל הדין להשמיע דברו.

(ג) לענין סעיף קטן זה, "בעל דין" – לרבות סניגור או בא-כוחו של בעל דין.

18. עדים המעידים בפני בית-משפט צבאי יהיו נתונים לחקירה, לחקירה-שכנגד ולחקירה-חוזרת.

19. מקום שיש נאשמים אחדים במשפט אחד, סדר חקירת העדים הוא:

(1) בחקירה שכנגד – הנאשמים או סניגוריהם לפי הסדר שבו רשומים הנאשמים בכתב

התליית הליכים  
תיקון מס' 83 (מס'  
1489) תשס"א-2001

מאסר עד או נאשם  
בשל אי-ציות  
להזמנה; בזיון  
בית-המשפט  
תיקון מס' 104 (מס'  
1626) תשס"ח-2008

הטלת הוצאות בדחית  
משפט  
תיקון מס' 63 (מס'  
1316) תשנ"א-1990

חקירת עדים  
תיקון מס' 21 (מס'  
853) תש"ס-1980

עדים במשפט של  
נאשמים אחדים

האישום;

(2) בחקירה ראשית – תחילה הנאשם, או סניגורו, שביקש שמיעת אותו עד, ואחר כך יתר הנאשמים או סניגוריהם לפי הסדר האמור בפסקה (1).

20. החלטות בית משפט צבאי, לרבות הכרעת הדין וגזר הדין, יתקבלו ברוב דעות; לא היה רוב דעות לגבי סוג העונש או מידתו, רואים שופט שהציע את סוג העונש או את מידת העונש החמורים ביותר, כאילו הצטרף לדעתו של שופט שהציע את ההצעה הקרובה ביותר להצעתו. לענין סעיף זה יקבע אב בית הדין מהו עונש חמור יותר.

החלטות יתקבלו ברוב דעות  
תיקון מס' 10 (מס' 585)  
תשל"ה-1975

21. (א) לפני שיובא נאשם בפני בית משפט צבאי ירשמו מהות האישום ופרטיו בכתב אישום שיוגש על ידי תובע צבאי לבית המשפט; בפתח כתב האישום יציין התובע הצבאי אם כתב האישום מוגש לבית משפט צבאי של שלושה או לדין יחיד. עותק כתב האישום יימסר לנאשם לפני משפטו.

כתב אישום ותשובה לאשמה  
תיקון מס' 10 (מס' 585)  
תשל"ה-1975  
תיקון מס' 58 (מס' 1265)  
תשמ"ט-1989

(ב) בתחילת המשפט יקרא בית המשפט את כתב האישום באזני הנאשם, ויסביר לו, אם ראה צורך בכך, את תכנו, אולם רשאי בית המשפט לא לעשות כן לגבי נאשם המיוצג על ידי סניגור, אם הודיע הסניגור לבית המשפט, כי קרא את כתב האישום באזני הנאשם, הסביר לו את תכנו, ואם אישר הנאשם את ההודעה; דברי הנאשם וסניגורו יירשמו בפרוטוקול.

תיקון מס' 44 (מס' 1066)  
תשמ"ג-1983

(ג) במהלך המשפט יסביר בית המשפט לנאשם, אם ראה צורך בכך, את הזכויות הנתונות לו להגנתו.

תיקון מס' 44 (מס' 1066)  
תשמ"ג-1983

(ד) הנאשם יישאל אם הוא מודה באשמה או בעובדות ואם לאו.

(ה) הנאשם יכול להשיב לשאלה זו אחת מאלה:

(1) שהוא מודה באשמה;

(2) שהוא כופר באשמה;

(3) שהוא כופר באשמה, אך מודה בעובדות או בחלק מהעובדות שהובאו בקשר למעשה נשוא האישום.

תיקון מס' 44 (מס' 1066)  
תשמ"ג-1983  
תיקון מס' 44 (מס' 1066)  
תשמ"ג-1983

תגובת הנאשם יכול שתעשה על ידי סניגורו.

(ו) לא השיב הנאשם לשאלה שנשאל לפי סעיף קטן (ד), רואים אותו כאילו כפר באשמה.

(ז) ברשות בית-המשפט רשאי הנאשם, בכל שלב של הדיון עד להכרעת הדין, לחזור בו מתשובתו שהשיב לפי סעיף קטן (ד).

תיקון מס' 44 (מס' 1066)  
תשמ"ג-1983  
תיקון מס' 44 (מס' 1066)  
תשמ"ג-1983

(ח) ברשות בית המשפט ומינימוקים מיוחדים שיירשמו, רשאי הנאשם בכל שלב של הדיון לחזור בו מתשובתו לפי סעיף קטן (ה), כולה או מקצתה.

תיקון מס' 50 (מס' 1123)  
תשמ"ה-1984

(ט) התיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו אחרי הכרעת הדין, יבטל בית המשפט או את הכרעת הדין, במידה שיסודה בהודיית הנאשם, ויחדש את הדיון אם הדבר מתחייב מן הנסיבות.

תיקון מס' 50 (מס' 1123)  
תשמ"ה-1984

22. פרטי האישום יהיו נפרדים לכל עבירה אבל אפשר להביא לדין על מספר אישומים בבת-אחת ואפשר לשפוט עליהם ביחד או לחוד, הכל כפי שיחליט בית-המשפט בכל עת. הנאשם יתבקש להשיב על כל פרט אישום בנפרד.

צירוף אישומים

23. (א) תובע רשאי, בכל עת עד לתחילת המשפט, לתקן כתב רישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, במסירת הודעה לבית המשפט המפרטת את השינוי; בית המשפט ימציא העתק מן ההודעה לנאשם.

תיקון כתב אישום  
תיקון מס' 58 (מס' 1265)  
תשמ"ט-2009

(ב) בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול.

24. נאשמים המואשמים בעבירות דומות או בעבירות הנובעות מאותה מערכת עובדות, אפשר להאשימם ולשפוטם ביחד או לחוד, ככל אשר יכריע בית-המשפט בכל עת.

צירוף נאשמים

25. החליט בית-משפט, בכל שלב של ההליכים, כי הדיון נגד נאשמים יופרד, ניתן להמשיך

הפרדת הדיון

בדיון נגד אותו נאשם או נאשמים שדינם הופרד מאותו שלב של ההליכים המשותפים בו הורה בית-המשפט על הפרדת הדיון, הכל לפי החלטת בית-המשפט שימשיך בדיון.

הליכים לאחר הודאה באשמה

26. (א) הודה הנאשם באשמה, רשאי בית-המשפט, מנימוקים שיירשמו, שלא לקבל את ההודאה ולהמשיך בדיון כאילו כפר הנאשם באשמה או כאילו כפר באשמה והודה בעובדות שצוינו על-ידי בית-המשפט.

(ב) לא החליט בית-המשפט שלא לקבל את ההודאה, רואים את האשמה כמוכחת, ובית-המשפט ירשיע את הנאשם על-פי הודאתו.

(ג) בטרם יפעל בית-המשפט על-פי סעיף קטן (ב), יבחן אם הנאשם מבין כראוי את טיב האשמה ואת תוצאות הודאתו בה.

(ד) היו במשפט נאשמים אחדים וחלק מהם הודה באשמה, רשאי בית-המשפט להרשיע את מי שהודאתו התקבלה על-פי סעיף זה ולגזור את דינו מיד או להשהות את ההרשעה עד להכרעת דינם של כל הנאשמים, אך אם נקרא אותו נאשם להעיד במשפט, ירשיע אותו בית-המשפט ויגזור את דינו, לפני שייקרא להעיד.

(ה) לפני הרשעתו של הנאשם יביא התובע הצבאי בפני בית-המשפט את העובדות המהוות את העבירה ונסיבותיה.

(ו) חלק הנאשם על עובדות אלו או מקצתן, רשאי בית-המשפט להתיר הבאת ראיות בקשר לעובדות שבמחלוקת.

27. הואשם אדם בעבירה שהוא צפוי עליה לעונש מוות ובית המשפט רשאי על פי סעיף 47(א)(8) להטיל עונש זה, אין נוהגים כאמור בסעיפים קטנים (ג), (ד), (ה) ו-(ו) של סעיף 21, אלא רואים אותו כאילו כפר באשמה.

דין מי שצפוי לעונש מוות  
תיקון מס' 10 (מס' 585)  
תשל"ה-1975  
תיקון מס' 35 (מס' 966)  
תשמ"ב-1982

28. (א) כפר הנאשם באשמה והודה בעובדות או בחלק מהן או שהחליט בית-המשפט לפי סעיף 26 לראותו כאילו עשה כן, רואים את העובדות הללו כמוכחות לגבי אותו נאשם.

הליכים לאחר הודאה בעובדות

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאי בית-המשפט לדרוש מן התובע הצבאי להוכיח עובדה שהנאשם הודה בה בתשובתו, ואם דרש בית-המשפט כן אין רואים אותה עובדה כמוכחה, עד שיוכיחנה התובע הצבאי.

29. (א) כפר הנאשם באישום או סירב בית-המשפט לקבל מפיו הודעה באישום, ישמע בית-המשפט את דבריהם של התובע הצבאי ושל עדיו, וכן על עדות אחרת שימצא לנכון.

הליכים לאחר כפירה באישום

(ב) אם אין הנאשם נעזר בסניגור ישראל בית-המשפט, עם סיום חקירתו של כל עד מצד התביעה, את הנאשם, אם רצונו לשאול את העד שאלות כל שהן. בית-המשפט ירשום תשובתו בפרוטוקול.

30. נראה לבית-המשפט עם סיום פרשת התביעה כי אין בחומר הראיות כדי לחייב את הנאשם להשיב על אישום כלשהו, יזכה בית-המשפט את הנאשם מאותו אישום.

זיכוי עם תום פרשת התביעה

31. (א) נראה לבית-המשפט, עם סיום פרשת התביעה, כי הראיות שהוגשו יש בהן לכאורה כדי לחייב את הנאשם להשיב על אישום, יסביר בית-המשפט לנאשם כי אינו חייב למסור עדות וכי אם יעיד בשבועה הוא עשוי להיחקר חקירה נגדית, ושאל אותו אם רצונו להשיב על האישום, או למסור עדות או לקרוא לעד כל-שהוא כדי להגן על עצמו; בית-המשפט ישמע את עדותו של הנאשם, אם ירצה להעיד, ואת עדותם של כל העדים שייקראו להעיד.

פרשת הגנה

(ב) הצהיר הנאשם שיש לו עדים, אלא שאינם נוכחים, רשאי בית-המשפט לדחות לפי ראיות עיניו את המשך הדיון וגם לצוות, אם יראה זאת לנכון, על נקיטת אמצעים שיבטיחו הופעתם של אותם עדים למועד שיקבע.

32. עם סיום פרשת ההגנה רשאי התובע לסכם טענותיו ולאחריו רשאים הנאשם או סניגורו לסכם טענותיהם.

סיכומים

33. (א) זיכה בית המשפט את הנאשם, יכריז על זיכוי מיד והנאשם ישוחרר אם אין להחזיקו

הכרזה מיידית על זיכוי  
תיקון מס' 81 (מס' 1460)  
תשנ"ח-1998

במעצר מסיבות אחרות; אם שוחרר הנאשם בערובה, יופטרו הוא וערביו מערבותם או יוחזר הערבון הכספי, הכל לפי העניין.

(ב) הודיע תובע צבאי כי בכוונתו להגיש ערעור על החלטת בית המשפט, רשאי בית המשפט לשחרר את הנאשם בערובה מטעמים שיירשמו, או להורות על מעצרו של הנאשם לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לשם הגשת הודעת ערעור.

33א. בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; אולם לא יוטל על הנאשם בשל כך עונש חמור מזה שאפשר היה להטיל עליו אילו הוכחו העובדות כפי שנטענו בכתב האישום.

הרשעה בעבירה על פי עובדות שלא נטענו בכתב האישום תיקון מס' 111 (מס' 1648) תשס"ט-2009

34. (א) הרשיע בית-המשפט הצבאי את הנאשם באשמה, יגזור את דינו.

חיוב וגזר-דין

(ב) בטרם יגזור דינו של נאשם, יתן בית-המשפט הצבאי לתובע הצבאי הזדמנות להביא ראיה שיש בהן כדי להשפיע על טיב העונש או על מידתו. לאחר מכן הרשות בידי הנאשם למסור הודעה או עדות וכן להביא ראיות על עובדות ונסיבות העשויות להקל את העונש.

(ג) נסתיימו ההליכים האמורים בסעיף קטן (ב), רשאים התובע, ואחריו הנאשם או סניגורו להשמיע את סיכומיהם לענין מידת העונש; סיכם הסניגור, יאפשר בית-המשפט לנאשם להגיד את דברו האחרון.

35. (א) כל אדם הנדון בבית-משפט צבאי יהא זכאי להיות נוכח במשך כל הליכי המשפט, כל זמן שהוא מתנהג כראוי.

נוכחות הנאשם במשפט

(ב) אם הוא מתנהג שלא כראוי, רשאי בית-המשפט, לפי שיקול דעתו, לצוות להוציא את הנאשם מאולם בית המשפט ולהמשיך בהליכי המשפט שלא בפניו ובלבד שיגרום לכך שיוודע לנאשם על המתרחש בהליכי המשפט, ותנתן לנאשם אפשרות להגן על עצמו.

(ג) בית-המשפט רשאי, אם יראה לנכון, להרשות לנאשם להיות מחוץ לבית-המשפט במשך השפיעה, כולה או מקצתה, בתנאים שיקבע.

36. (א) נשפט אדם בפני בית-משפט צבאי ונראה לבית-המשפט כי אין הנאשם בר עונשין מחמת היותו בשעת המעשה סובל ממחלת נפש, יפסוק בית-המשפט לעצרו במקום מתאים שייקבע על-ידי מפקד האזור ולהחזיקו שם כל עוד סבור מפקד האזור שהנאשם חולה כאמור.

נאשם שאינו שפוי בדעתו

(ב) אם תוך הליכי הדיון בבית-משפט צבאי נראה לבית-המשפט שאין הנאשם מסוגל לעמוד בדין מפני שהוא סובל ממחלת נפש יורה בית-המשפט כי אותו אדם ייעצר לתקופה שיוורה מפקד האזור. העידו שני רופאים צבאיים שאדם העצור לפי הוראות סעיף קטן זה שפוי בדעתו, ונוכח מפקד האזור כי מן הראוי לעשות כן, יורה שאותו אדם יישפט בהתאם לחוק על העבירה שמואשם בה.

(ג) מפקד האזור רשאי לתת, מזמן לזמן, הוראות כפי שיראה לנכון, בדבר מעצרו של בני-אדם שנעצרו לפי הוראות סעיף זה.

37. (א) כדי לאפשר לבית-המשפט הצבאי להכריע אם יש מקום ליתן צו לפי סעיף 36, רשאי הוא לצוות לפי בקשת בעל דין או ביזמתו שלו, שהנאשם ייבדק בדיקה רפואית, וכן אם יש צורך בכך שיאושפז בבית-חולים.

בדיקה רפואית לנאשם

(ב) צו אישפוז לפי סעיף זה יבוצע על-ידי פסיכיאטר שיתמנה לכך על-ידי מפקד האזור או מי שהוסמך על-ידו לכך; בית-המשפט לא יקבע בהחלטתו בית-חולים מסויים שבו יאושפז החולה, ובית-החולים שנקבע לכך על-ידי הפסיכיאטר שיתמנה כאמור, יאושפז את האדם הנזכר בצו.

38. הטיל בית-משפט צבאי עונש מאסר על נידון יכלול בתקופת המאסר גם כל תקופה שבה היה הנידון נתון במעצר בקשר לאותה עבירה לפי גזר הדין.

תקופת מעצר

39. (נמחק).

תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשמ"ט-1989

40. (א) עצור לפי צו זה יוחזק במשמורת במקום שייקבע על-ידי מפקד צבאי.

מקום מעצר ומאסר

(ב) עונש מאסר ירוצה במקום מאסר שייקבע על-ידי מפקד האזור.

סימן ג': ערעור

40א. בתום קריאת גזר הדין יסביר בית המשפט הצבאי לנאשם את זכותו לערער על פסק הדין, ויודיע לו על המועד להגשת הערעור.

תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשנ"ט-1989  
הסדרת זכות הערעור  
תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשנ"ט-1989  
תיקון מס' 72 (מס' 1411) תשנ"ד-1994

40ב. (א) פסק דין של בית משפט צבאי ניתן לערעור לפני בית המשפט הצבאי לערעורים.

ערעור על פסק דין  
תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשנ"ט-1989  
תיקון מס' 72 (מס' 1411) תשנ"ד-1994

(ב) (בוטל).

(ג) לעניין זה – "פסק דין" – לרבות כל החלטה שלך בית משפט צבאי המסיימת את הדיון בערכאה ראשונה, ולרבות:

(1) החלטה לפי סעיפים 36 ו-48 לצו זה;

(2) החלטה של בית המשפט לבטל את כתב האישום;

(3) הוראות בדבר התנאת העונש, חיוב בפיצויים או שיעורם, עיכוב ביצוע פסק-הדין וכל הוראה אחרת שמותר לכללה בגזר-הדין;

(4) החלטה של שופט בית משפט צבאי שלא לפסול את עצמו מלשבת בדין.

תיקון מס' 69 (מס' 1382) תשנ"ג-1992  
כיצד נוהגים בערעור  
תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשנ"ט-1989

40ג. (א) בכל ענין שבערעור, לרבות כל ענין של סמכויות בית המשפט הצבאי לערעורים, הגשת הערעור והזמנת בעלי דין ועדים, ינהגו לפי הכללים הנהוגים בבית הדין הצבאי לערעורים בישראל, בשינויים המחוייבים לפי הענין, זולת אם יש לאותו ענין הוראה אחרת בצו זה.

(ב) בכפוף לאמור בסעיף קטן (א) לעיל, כל מקום בצו זה שנאמר בו "בית משפט" – גם בית המשפט הצבאי לערעורים במשמע, והוא כשאינן הוראה אחרת; וכל מקום בצו זה שנאמר בו "נאשם" – גם מערער במשמע, הכל לפי הענין.

תיקון מס' 72 (מס' 1411) תשנ"ד-1994

40ד. התקופה להגשת הערעור היא שלושים יום מיום מתן פסק הדין; ניתן פסק הדין שלא במעמד הנאשם או התובע יחל מנין התקופה להגשת הערעור, לגבי מי שפסק הדין ניתן שלא במעמדו, מן היום שבו נמסרה לו הודעה על פסק הדין;

תקופת הערעור  
תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשנ"ט-1989  
תיקון מס' 63 (מס' 1316) תשנ"א-1990  
תיקון מס' 72 (מס' 1411) תשנ"ד-1994

40ה. הנשיא או נשיא תורן של בית המשפט הצבאי לערעורים רשאי, לפי יוזמתו או לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיף 40ד.

הארכת מועדים  
תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשנ"ט-1989  
תיקון מס' 72 (מס' 1411) תשנ"ד-1994

40ו. פסק דין של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה המטיל עונש מוות יהא נדון בערעור אף אם הנאשם לא ערער עליו.

ערעור אוטומטי  
תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשנ"ט-1989

40ז. (ביטול).

תיקון מס' 72 (מס' 1411) תשנ"ד-1994

40ח. (בוטל).

תיקון מס' 72 (מס' 1411) תשנ"ד-1994

40ט. (בוטל).

תיקון מס' 72 (מס' 1411) תשנ"ד-1994

סימן ד': אישור פסק-דין וביצועו

41. (א) לענין צו זה, פסק דין חלוט הוא כל אחד מאלה:

(1) פסק דין שניתן על ידי בית המשפט הצבאי לערעורים;

תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשנ"ט-1989  
חיוב בדין וגזר דין  
טעויות אישור  
תיקון מס' 10 (מס' 585) תשל"ה-1975  
תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשנ"ט-1989

(2) פסק דין שניתן על ידי בית משפט צבאי שעברה עליו התקופה להגשת ערעור ולא הוגש ערעור;

תיקון מס' 72 (מס' 1411) תשנ"ד-1994

(3) (נמחקה).

(ב) פסק דין המטיל עונש מאסר יבוצע עם קריאתו, אלא אם הורה בית המשפט שהטיל את העונש, הוראה אחרת לענין זה.

תיקון מס' 72 (מס' 1411) תשנ"ד-1994  
תיקון מס' 62 (מס' 1309) תשנ"א-1990

(ג) נידון שנגזר עליו עונש מאסר וביום שנגזר עליו העונש כאמור או לפניו כבר ריצה את מלוא העונש, הרי על אף האמור בסעיף קטן (ב), ישוחרר מיד, אם אין להחזיקו במעצר מסיבות אחרות.

תיקון מס' 62 (מס' 1309) תשנ"א-1990  
תיקון מס' 81 (מס' 1460) תשנ"ח-1998

42. (נמחקה).

תיקון מס' 62 (מס' 1309) תשנ"א-1990

43. (נמחקה).

תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשנ"ט-1989

44. (א) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להקל על תנאי בעונשו של מי שנידון על ידי בית משפט צבאי או לחון אותו על תנאי (להלן בסעיף זה ובסעיפים 45 ו-45א – "הקלה בעונש על תנאי").

חנינה והקלה בעונש על תנאי  
תיקון מס' 101 (מס' 1614) תשס"ח-2008

(ב) התנאי שבו מותנה שחרורו לפי הוראות סעיף 44(א) של מי שנידון על ידי בית משפט צבאי (להלן בסעיף זה ובסעיפים 45 ו-45א – "הנידון"), הוא שהנידון לא יעבור עבירה שעונשה שלושה חודשי מאסר או יותר (להלן – "עבירה נוספת") בתוך תקופת התנאי שתיקבע לפי סעיפים קטנים (ד) או (ה) (להלן בסעיף זה ובסעיף 45א – "תקופת התנאי"); ורשאי מפקד כוחות צה"ל באי"ש להתנות שחרורו של נידון בתנאים נוספים.

(ג) על אף האמור ברישא של סעיף קטן (ב) רשאי מפקד כוחות צה"ל באי"ש להקל בעונשו של נידון או לחון אותו, שלא בתנאים, מטעמים מיוחדים.

(ד) תקופת התנאי היא התקופה שמיום שחרורו של הנידון מן המאסר ועד ליום סיום תקופת המאסר שהיה נושא, אילולא הוקל בעונשו, ובלבד שלא תעלה על עשרים וחמש שנים; אלא אם החליט מפקד כוחות צה"ל באזור, מטעמים מיוחדים, לקבוע תקופה קצרה יותר כתקופת התנאי.

(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ד), הייתה התקופה האמורה ברישא של סעיף קטן (ד) קצרה מחמש שנים, רשאי מפקד כוחות צה"ל באזור לקבוע כתקופת התנאי תקופה העולה על התקופה האמורה ברישא של סעיף קטן (ד), ובלבד שלא תעלה על חמש שנים.

ביטול ההקלה בעונש  
אגב הרשעה  
תיקון מס' 101 (מס' 1614) תשס"ח-2008

45. (א) נידון ששוחרר בהתאם להוראות סעיף 44(א), והורשע בתוך תקופת התנאי או לאחריה בעבירה נוספת, שבוצעה בתוך תקופת התנאי, יצווה בית משפט שהרשיע את הנידון על ביטול ההקלה בעונש ויחייב את הנידון לשאת מאסר שאורכו כאורך תקופת התנאי; ואם נקבעה תקופת התנאי לפי סעיף 44(ה) – יחייב את הנידון לשאת מאסר שאורכו כאורך התקופה מיום שחרורו ועד ליום סיום תקופת המאסר שהיה נושא, אילולא הוקל בעונשו.

(ב) על אף הוראות סעיף 47, בוטלה הקלה בעונש על-תנאי לפי סעיף 45(א), יישא הנידון את יתרת תקופת המאסר שעליו לשאת בשל ביטול ההקלה בעונשו לפני ובמצטבר לכל מאסר אחר שהוטל עליו, ואם עבר עבירה נוספת בתקופת התנאי – גם לפני ובמצטבר לכל מאסר שיוטל עליו בשל אותה עבירה; היה הנידון נושא מאסר בעת שבוטלה ההקלה בעונשו, יופסק אותו מאסר לשם נשיאת יתרת תקופת המאסר שעליו לשאת בשל ביטול השחרור וישוב ויימשך מתום אותה תקופה; לענין זה, "מאסר" – לרבות מאסר בשל אי-תשלום קנס.

45א. (א) מוקמת בזאת ועדה לבחינת הפרת תנאי הקלה בעונש על תנאי, שניתנה לפי סעיף 44 (להלן בסעיף זה – "הוועדה").

ביטול ההקלה בעונש  
שלא אגב הרשעה  
תיקון מס' 101 (מס' 1614) תשס"ח-2008

(ב) מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה קצינים שדרגתם רב סרן או דרגה גבוהה מזו, הכשירים לכהן כשופטים של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה, כחברים בוועדה.

(ג) מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה אחד מחברי הוועדה לכהן כנגיד הוועדה.

(ד) הוועדה תדון בדן יחיד שייקבע על ידי נגיד הוועדה, ואולם לבקשת נציג המפקד הצבאי או לפי החלטת נגיד הוועדה תדון הוועדה בשלושה; מותב של שלושה ויושב ראש המותב ייקבעו על ידי הנגיד.

(ה) הפר הנידון תנאי מהתנאים להקלה בעונשו על תנאי, רשאי בא כוח המפקד הצבאי,

באישור היועץ המשפטי, לפנות בכתב לוועדה בבקשה להורות על הבאת הנידון בפניה ועל ביטול ההקלה בעונש.

(ו) החלטת הוועדה בבקשה להבאת הנדון לדיון בפניה לפי סעיף קטן (ה), תשמש אסמכתה להחזקת הנידון במשמורת עד לקבלת החלטתה הסופית של הוועדה בבקשה לפי סעיף קטן (ה); דיון בבקשה להבאת הנידון בפני הוועדה יכול שיתקיים שלא בנוכחות הנידון או בא כוחו.

(ז) הפר הנידון תנאי להקלה בעונשו על תנאי לפי סעיף 44, תורה הוועדה על ביטול ההקלה בעונש, ותחייב את הנידון לשאת מאסר שאורכו כאורך תקופת התנאי; ואם נקבעה תקופת התנאי לפי סעיף 44(ה) – תחייב את הנידון לשאת מאסר שאורכו כאורך התקופה מיום שחרורו ועד ליום סיום תקופת המאסר שהיה נושא, אילולא הוקל בעונשו.

(ח) עבר הנידון עבירה נוספת בתוך תקופת התנאי שנקבעה, אין נפקא מינה, לענין החלטת הוועדה לפי סעיף קטן (ז), אם הורשע הנידון בעבירה הנוספת אם לאו.

(ט) על אף האמור בסעיף קטן (ז), הפר נידון תנאי מתנאי ההקלה בעונשו של תנאי, שאינו ביצוע של עבירה נוספת בתוך תקופת התנאי, רשאית הוועדה, מנימוקים שיירשמו –

(1) להחליט על המשך השחרור של הנידון בתנאים שנקבעו בהחלטה להקל בעונשו על תנאי או בתנאים נוספים שתקבע; החליטה הוועדה על המשך השחרור, תחל לגבי הנידון תקופת תנאי חדשה; לענין זה "תקופת תנאי חדשה" – תקופה שתחילתה ביום החלטת הוועדה ואורכה כאורך תקופת התנאי. החלטה כאמור לא תינתן לגבי אותו נידון אלא פעם אחת בלבד;

(2) להורות בהחלטתה לפי סעיף קטן (ז) שהנידון ישוב לשאת מאסר שאורכו לתקופה קצרה מאורך תקופת התנאי; הורתה הוועדה שהנידון יישא מאסר לתקופה קצרה מאורך תקופת התנאי – תהא התקופה שהנידון לא נשא, לפי הוראת הוועדה, תקופת תנאי שתחל עם שחרורו של הנידון מתקופת המאסר שנשא, ותצטבר לכל תקופת תנאי אחרת שלו.

(י) החלטת הוועדה בדבר ביטול ההקלה בעונש, דינה כדין צו למאסרו של הנידון.

(יא) הוראת סעיף 45(ב) תחול גם על ביטול הקלה בעונש לפי סעיף זה.

(יב) הוראות סעיף 85(ו) ו-(ז), בשינויים המחויבים, יחולו על ההליכים לפי סעיף זה.

(יג) בכפוף לאמור בסעיפים קטנים (ו) ו-(יב), זכאי הנידון להיות נוכח בכל דיון בפני הוועדה לפי סעיף זה.

(יד) בכל ענין של סדר דין שלא נקבע בסעיף זה, תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה בענין.

(טו) הוועדה רשאית, לבקשת בא כוח המפקד הצבאי או הנידון, להורות על השעיית ביצוע החלטתה לתקופה שלא תעלה על 72 שעות ממועד החלטתה; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.

(טז) על החלטת הוועדה לפי סעיף זה ניתן להגיש ערר בפני ועדת עררים שימנה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים (להלן בסעיף זה – "ועדת העררים"); ועדת העררים יכול שתהיה מורכבת מחבר אחד; כחבר בוועדת העררים ימונה קצין צה"ל שדרגתו סגן אלוף או דרגה גבוהה מזו, הכשיר לכהן כשופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.

(יז) לוועדת העררים יהיו כל הסמכויות הנתונות לוועדה.

(יח) דיון בערר לפי סעיף קטן (טז) יתנהל בהתאם להוראות סעיף זה, בשינויים המחויבים.

46. (א) פסק דין חלוט של בית המשפט או הוראת מפקד כוחות צה"ל באזור או הוראת מפקד צבאי לפי סעיף 44, ישמשו הרשאה לכל חייל להוציא לפועל את גזר הדין של בית המשפט או את ההוראה שהורה מפקד כוחות צה"ל באזור או מפקד צבאי, הכל לפי התקרה.

(ב) (1) נתחייב אדם בפסק-דין חלוט של בית המשפט הצבאי לערעורים או של בית משפט צבאי של שלושה, בתשלום קנס ולא שילמו, רשאי מפקד כוחות צה"ל באזור להורות על תפיסת נכסיו ועל מכירתם לשם הבטחת תשלום הקנס.

ביצוע גזר-דין  
תיקון מס' 58 (מס'  
1265) תשנ"ט-1989  
תיקון מס' 62 (מס'  
1309) תשנ"א-1990  
תיקון מס' 58 (מס'  
1265) תשנ"ט-1989  
תיקון מס' 62 (מס'  
1309) תשנ"א-1990

(2) נתחייב אדם בפסק דין חלוט של דין יחיד לתשלום קנס ולא שילמו, רשאי מפקד צבאי להורות על תפיסת נכסיו ועל מכירתם לשם הבטחת תשלום הקנס.

(ג) (1) לצורך מימוש ההוראה על תפיסת הנכסים ומכירתם כאמור בסעיף קטן (ב) לעיל, רשאי מפקד כוחות צה"ל באזור או מפקד צבאי, לפי הענין, למנות כונס נכסים, וכן לקבוע בכתב המינוי הוראות בדבר דרכי פעולת כונס הנכסים, חובותיו, סמכויותיו ותשלום שכרו, וכן לתת לכונס הנכסים מעת לעת הוראות בעניינים המנויים לעיל;

(2) אדם המפריע לכונס הנכסים במילוי תפקידיו ייאשם בעבירה על צו זה.

תיקון מס' 15 (מס' 741) תשל"ח-1977  
תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשנ"ט-1989

סימן ד'1 – שיפוט נוער<sup>1</sup>

תיקון מס' 109 (מס' 1644) תשס"ט-2009  
הגדרות  
תיקון מס' 109 (מס' 1644) תשס"ט-2009

#### 46א. בסימן זה –

"בית משפט צבאי לנוער" – בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה, כשיושב בו דין יחיד שהוא שופט נוער או מותב שבו אב בית הדין הוא שופט נוער;

"קטין" – מי שטרם מלאו לו שש עשרה שנים, ולענין חשוד ונאשם לרבות מי שביום הגשת כתב האישום נגדו לא מלאו לו שש עשרה שנים.

46ב. נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים יטיל על שופטים מבין שופטי בית המשפט הצבאי של ערכאה ראשונה, שקיבלו הכשרה מתאימה לשמש כשופטי נוער במתכונת שתאושר על ידי נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, לשמש כשופטי נוער במשך התקופה שיקבע.

מינוי שופטי נוער  
תיקון מס' 109 (מס' 1644) תשס"ט-2009

46ג. (א) על אף האמור בכל דין ותחיקת בטחון, הדיון בעבירה שהואשם בה קטין יהיה בפני בית משפט צבאי לנוער.

שפיטת קטין  
תיקון מס' 109 (מס' 1644) תשס"ט-2009

(ב) הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על הליכי מעצר ושחרור לפי הוראות סעיף 78 לצו.

46ד. (א) אין להעמיד לדין קטין יחד עם אדם שאינו קטין אלא בהסכמת התובע הצבאי הראשי בפרקליטות הצבאית או מי שהוסמך לכך על ידו.

שפיטת קטין ובגיר  
יחדיו  
תיקון מס' 109 (מס' 1644) תשס"ט-2009

(ב) הואשם קטין יחד עם אדם שאינו קטין בפני בית משפט צבאי שאינו בית משפט צבאי לנוער, רשאי בית המשפט, לאחר שמיעת בעלי הדין, לדון בענין; החליט בית המשפט הצבאי לעשות כן, ינהג כלפי הקטין כאילו היה בית משפט צבאי לנוער ויהיו לו הסמכויות של בית משפט צבאי לנוער לפי סימן זה; החליט בית המשפט הצבאי לא לדון בענין, יצווה על הפרדת משפטו של הקטין ויעבירו לבית משפט צבאי לנוער.

46ה. (א) מצא בית משפט צבאי שאינו בית משפט צבאי לנוער, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, כי הנאשם הוא קטין, יעביר את הענין לבית משפט צבאי לנוער, והלה ידון בו כאילו הובא מלכתחילה לפניו ורשאי הוא לדון בו מן השלב שאליו הגיע בית המשפט הקודם.

קטין שהובא לבית משפט שאינו לנוער  
תיקון מס' 109 (מס' 1644) תשס"ט-2009

(ב) ראה בית המשפט הצבאי נסיבות מיוחדות המצדיקות שלא להעביר את הענין לבית משפט צבאי לנוער כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא להמשיך ולדון בו, ובלבד שמכאן ואילך ינהג כאילו היה בית משפט צבאי לנוער, ויהיו לו כל הסמכויות של בית משפט צבאי לנוער לפי סימן זה.

(ג) מצא בית משפט צבאי, שאינו בית משפט צבאי לנוער, לאחר הכרעת הדין, כי הנאשם הוא קטין, ימשיך לדון בענין כאילו היה בית משפט צבאי לנוער ויהיו לו כל הסמכויות של בית משפט צבאי לנוער לפי סימן זה.

46ו. מצא בית משפט צבאי לנוער במהלך הדיון, כי הנאשם אינו קטין, רשאי הוא להמשיך ולדון בענין כאילו לא היה בית משפט צבאי לנוער או להעבירו לבית משפט צבאי, והלה ידון בו כאילו הובא לפניו מלכתחילה ורשאי הוא לדון בו מן השלב שאליו הגיע בית המשפט הצבאי לנוער.

בגיר שהובא לבית משפט לנוער  
תיקון מס' 109 (מס' 1644) תשס"ט-2009

46ז. החלטה או פסק דין של בית משפט לא יהיו פסולים מחמת זאת בלבד, שבגלל גיל הנאשם צריך היה להעמידו לדין לפני בית משפט אחר; אולם אם נגרם עיוות דין חמור כתוצאה מהעמדת

שמירת תוקף  
תיקון מס' 109 (מס' 1644) תשס"ט-2009

<sup>1</sup> תוקף הסימן עד יום 26.9.2010.

נאשם לדין לפני בית משפט שאינו מתאים לגילו, רשאי נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים להורות, כי בית משפט שיקבע לכך יקיים משפט חוזר בענין, והוראות סעיף 50א(ב) עד (ז), יחולו בשינויים המחויבים לפי הענין.

46ח. (א) בית משפט צבאי לנוער יקיים, ככל האפשר, את דיוניו במקום שלא מתנהלים בו משפטים אחרים, או באותו מקום אך לא באותו הזמן.

(ב) ככל האפשר, לא יובאו נאשמים קטינים יחד עם נאשמים שאינם קטינים לבית המשפט או ממנו ולא יוחזקו בו יחד.

46ט. אין להעמיד אדם לדין בשל עבירה שביצע בהיותו קטין, אם עברו שנתיים מיום ביצועה, אלא בהסכמת התובע הצבאי הראשי בפרקליטות הצבאית, או מי שהוסמך על ידו לעניין זה.

46י. כתב אישום נגד קטין יציין, אם הדבר ניתן לבירור, את תאריך לידתו של הקטין.

הפרדת קטינים  
תיקון מס' 109 (מס'  
1644) תשס"ט-2009

הזמן להעמדת קטין  
לדין  
תיקון מס' 109 (מס'  
1644) תשס"ט-2009  
ציון גיל הקטין  
תיקון מס' 109 (מס'  
1644) תשס"ט-2009

46יא. (א) בית משפט לנוער רשאי למנות לקטין סניגור אם הוא סבור כי טובת הקטין מצדיקה זאת.

(ב) בכפוף לאמור בסעיף קטן (א), על מינוי סניגור לפי סעיף זה יחולו הוראות הצו בדבר סניגוריה בבית-משפט צבאי (יהודה והשומרון) (מס' 400), התש"ל-1970.

(ג) אם אין לקטין סניגור, יעזור לו בית המשפט הצבאי לנוער לחקור את העדים.

46יב. (א) בית משפט צבאי לנוער רשאי לצוות בכל עת שהורה הקטין יהיה נוכח בבית המשפט.

(ב) כל בקשה שנאשם רשאי להגיש לבית המשפט הצבאי לנוער, רשאי גם הורה הקטין, או אדם שבית המשפט הרשהו לכך, להגיש במקומו, ורשאים הם לחקור עדים ולהשמיע טענות במקום הקטין או יחד איתו.

46יג. (א) הורשע קטין, רשאי בית המשפט הצבאי לנוער, אם סבר כי הדבר הכרחי לצורך גזירת דינו של הקטין, לדרוש תסקיר בכתב של קצין המטה לעניני רווחה במינהל האזרחי או מי שמונה על ידו לענין זה, על כל אלה, ככל שהדבר ניתן לבירור:

(1) עברו של הקטין;

(2) מצבו המשפחתי של הקטין עם פרטים מלאים ככל האפשר על הוריו, בן זוגו, ילדיו, אחיו ואחיותיו;

(3) מצבו הכלכלי של הקטין;

(4) מצב בריאותם של הקטין ובני משפחתו;

(5) נסיבות אישיות מיוחדות – אם ישנן – שהביאוהו לידי עבירה.

(ב) בתסקיר כאמור בסעיף קטן (א), רשאי מכין התסקיר להמליץ לפני בית המשפט על הסיכויים להחזיר את הקטין למוטב.

(ג) העתק התסקיר לפי סעיף קטן זה לא יימסרו לבעלי הדין ולבאי כולם אלא אם בית המשפט הורה הוראה אחרת, אולם רשאים התובע והסניגור של הקטין לעיין במסמכים האמורים בתיק בית המשפט.

46יד. (א) לא יוחזק קטין במעצר או במאסר אלא בבית מעצר או במתקן כליאה נפרד לקטינים או באגף בבית מעצר או במתקן כליאה כללי, ובלבד שאותו אגף יהיה מופרד לחלוטין, ייועד לקטינים בלבד ולא תהיה גישה בינו לבין אנפיו האחרים של בית המעצר או מתקן הכליאה או שוכניו.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מותר להחזיק קטין בתחנת משטרה, ובלבד שיוחזק בנפרד ולא יהיה מגע בינו לבין חשודים או עצירים שאינם קטינים.

סימן ה': דרכי ענישה

47. (א) (1) נתחייב אדם בדין בפני בית-משפט צבאי, רשאי בית-המשפט לגזור לו כל עונש

תיקון מס' 58 (מס'  
1265) תשנ"ח-2009  
עונשין  
תיקון מס' 23 (מס'  
865) תשנ"ח-2009  
תיקון מס' 40 (מס'  
1031) תשנ"ח-2009

שאינו עולה על הקבוע לעבירה בדין או בתחיקת בטחון, לפי המקרה, או עונש קל הימנו, ובכלל זה עונש מאסר וקנס גם יחד ובלבד שבמקום שלא נקבע לעבירה כאמור אלא עונש מאסר – ניתן להטיל קנס שלא יעלה על הקנס הקבוע בצו הקנסות, בסעיף המתאים לגבי עונש המאסר הקבוע לעבירה;

(2) קנס שהוטל ישולם מיד, אך רשאי בית המשפט לצוות שהקנס ישולם תוך תקופה שקבע ובתנאים שקבע;

תיקון מס' 32 (מס')  
(948) תשמ"ב-1981

(3) (א) קנס שלא שולם, כולו או מקצתו, במועד הקבוע, תיווסף עליו תוספת פיגור (להלן – התוספת);

תיקון מס' 32 (מס')  
(948) תשמ"ב-1981

(ב) שיעור התוספת יהיה חמישים אחוזים מן הקנס או מחלקו שלא שולם, לפי הענין; בתום כל תקופה של ששה חודשים, שעברו מן המועד הקבוע – חמישים אחוזים נוספים מן הקנס או מחלקו כאמור;

תיקון מס' 40 (מס')  
(1031) תשמ"ג-1982  
תיקון מס' 63 (מס')  
(1316) תשנ"א-1990

(ג) סכום ששולם או נגבה על חשבון קנס שנתווספה עליו תוספת, ייזקף תחילה על חשבון התוספת.

תיקון מס' 69 (מס')  
(1382) תשנ"ג-1992

(3א) הוראות חוק גביית הכספים הציבוריים, מס' 6 לשנת 1952 יחולו על גבייתו של קנס שלא שולם, כולו או מקצתו, במועדו, לרבות תוספת הפיגור, כאילו היה כספים ציבוריים כמשמעותם באותו חוק;

תיקון מס' 61 (מס')  
(1297) תש"ן-1990

(4) בית-משפט צבאי רשאי לגזור מאסר בשל אי תשלום קנס לתקופה שתיראה בעיניו, ובלבד שלא תעלה על שלוש שנים וזאת בנוסף לכל עונש מאסר שיגזור על ידיו;

תיקון מס' 32 (מס')  
(948) תשמ"ב-1981  
תיקון מס' 94 (מס')  
(1590) תשס"ז-2007

(5) לא הוטל על-ידי בית-משפט צבאי על נאשם מאסר בשל אי תשלום קנס כאמור בפיסקה (2) רשאי בית-משפט צבאי להטילו בצו על-פי בקשת תובע צבאי שהוגשה לאחר שהקנס לא שולם במועדו;

תיקון מס' 32 (מס')  
(948) תשמ"ב-1981

(6) מאסר בשל אי-תשלום קנס, ירוצה תחילה לפני כל עונש מאסר שעל הנידון לרצות. היה הנידון במאסר פלילי בעת שהוטל עליו מאסר בשל אי תשלום קנס, יופסק אותו מאסר לשם נשיאת המאסר בשל אי תשלום הקנס וישוב ויימשך משתם המאסר האמור;

תיקון מס' 94 (מס')  
(1590) תשס"ז-2007

(7) הוטל על-ידי בית-משפט צבאי מאסר בשל אי תשלום קנס, ולפני שנשא הנידון כל עונשו שולם חלק מן הקנס, תקוצר תקופת המאסר לפי היחס שבין הסכום ששולם לבין הקנס כולו;

תיקון מס' 32 (מס')  
(948) תשמ"ב-1981

(7א) נשא אדם מאסר בשל אי-תשלום קנס, לא יחוייב בתשלום הקנס והתוספת; נשא חלק מתקופת המאסר, לא יחוייב בתשלום חלק הקנס היחסי לתקופה שנשא עליו מאסר, והתוספת שיהיה חייב בה תחושב לפי אותו חלק מן הקנס שלא נשא עליו מאסר;

תיקון מס' 94 (מס')  
(1590) תשס"ז-2007

(8) למרות האמור בפיסקה (1) לא יוטל על הנאשם בבית-משפט צבאי גזר-דין מוות, אלא אם היה מותב בית המשפט מורכב משלושה שופטים שדרגתם איננה פחותה מסגן אלוף וגזר הדין ניתן פה אחד.

תיקון מס' 32 (מס')  
(948) תשמ"ב-1981  
תיקון מס' 85 (מס')  
(1513) תשס"ג-2002  
תיקון מס' 91 (מס')  
(1571) תשס"ה-2005

(ב) מי שנידון למאסר, למעט מאסר בשל אי תשלום קנס, ולפני שנשא כל עונשו חזר ונידון למאסר בשל עבירה אחרת, תתחיל תקופת העונש השניה מיד ובמקביל לראשונה, זולת אם הורה בית-המשפט הצבאי אחרת.

(ג) הטיל בית-המשפט הצבאי בפסק דין אחד עונשי מאסר לתקופות שונות רשאי הוא להורות שהנידון ישא כולם או מקצתם בזה אחר זה. לא הורה כן תתחיל תקופת כולם ביום אחד.

(ד) (1) בית-משפט צבאי שהטיל עונש מאסר לתקופה קבוצה, למעט מאסר בשל אי תשלום קנס, רשאי להורות שהעונש, כולו או מקצתו יהיה על תנאי;

תיקון מס' 45 (מס')  
(1067) תשמ"ג-1983

(2) מי שנידון למאסר על תנאי לא ישא את עונשו, אלא אם עבר תוך התקופה שנקבעה בגזר-הדין (להלן – "תקופת התנאי") אחת העבירות שנקבעו בגזר-הדין (להלן – "עבירה נוספת");

(3) תקופת התנאי תתחיל מיום גזר הדין, ואם הנדון נושא אותו זמן עונש מאסר –

תיקון מס' 9 (מס')  
(557) תשל"ד-1974  
תיקון מס' 58 (מס')  
(1265) תשנ"ט-1989

מיום שחרורו מן המאסר, אולם תקופה שאסיר נמצא בה מחוץ לבית הסוהר בשל שחרור בערובה מכח צו זה, יראו אותה כתקופת תנאי מצטברת לתקופת התנאי שקבע בית המשפט, והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת;

(4) (א) הוטל מאסר על תנאי והורשע הנידון תוך תקופת התנאי או לאחריה, בעבירה נוספת יצווה בית-המשפט על הפעלת המאסר על תנאי;

תיקון מס' 9 (מס' 557) תשל"ד-1974  
תיקון מס' 52 (מס' 1131) תשמ"ה-1985  
תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשמ"ט-1989  
תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשמ"ט-1989

(ב) בצו לפי פסקא (4)(א) לעיל רשאי בית המשפט להורות שהפכלת המאסר על תנאי תהיה בכפוף לתוצאות הערעור על ההרשעה בשל העבירה הנוספת;

(5) (א) בית המשפט שהרשיע נידון בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בפסקה (4) ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה לתקופה נוספת שלא תעלה על שלוש שנים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צורך להפעיל את המאסר על תנאי;

תיקון מס' 52 (מס' 1131) תשמ"ה-1985  
תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשמ"ט-1989

(ב) לא ישתמש בית המשפט בסמכות לפי פסקה זו אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנידון בשל עבירה נוספת;

(ג) האריך בית המשפט את תקופת התנאי לתקופה נוספת לפני תום תקופת התנאי, תחל תקופת התנאי הנוספת בתום תקופת התנאי; חידש בית המשפט את תקופת התנאי לאחר שתמה תקופת התנאי, תחל תקופת התנאי הנוספת מיום מתן פסק הדין, והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת;

תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשמ"ט-1989

(ד) הורשע הנידון כאמור בפסקה (4) ובית המשפט לא דן בהפעלת המאסר על תנאי רשאי תובע צבאי, לא יאוחר מארבעה חודשים מיום גזר הדין לבקש מכל שופט של בית המשפט את הפעלת המאסר על תנאי, וגם על בקשה זו תחול פסקה קטנה (א) דלעיל;

תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשמ"ט-1989  
תיקון מס' 63 (מס' 1316) תשמ"א-1990

(6) מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש מאסר על תנאי; ישא את שתי תקופות הכליאה בזו אחר זו, זולת אם הורה בית-המשפט הצבאי מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות, כולן או מקצתן, יהיו חופפות;

תיקון מס' 9 (מס' 557) תשל"ד-1974

(7) צו שניתן על פי פסקאות (3) עד (5), דינו לכל דבר כדין גזר-דין של בית-משפט צבאי;

תיקון מס' 9 (מס' 557) תשל"ד-1974

(8) תקופת התנאי לא תעלה על חמש שנים.

תיקון מס' 44 (מס' 1066) תשמ"ג-1983  
התחייבות נאשם להמנע מעבירה

48. (א) בית-משפט צבאי שהרשיע אדם רשאי, נוסף על העונש שהטיל או במקומו, לצוות שהנידון יתן התחייבות להימנע מעבירה תוך תקופה שיקבע בית המשפט ושלא תעלה על שלו שנים; התחייבות תהיה בערבים או בלי ערבים ובסכום שלא יעלה על סכום הקנס שמותר להטיל בשל העבירה שבה הורשע הנידון, הכל כפי שיצווה בית-המשפט.

(ב) ציווה בית-המשפט הצבאי על אדם לפי סעיף קטן (א) ליתן התחייבות להימנע מעבירה, רשאי בית-המשפט הצבאי לכפותו לציית לצו וליתן את ההתחייבות על-ידי שיטיל עליו מאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים.

(ג) הורשע אדם בעבירה שהתחייב לפי סעיף קטן (א) להימנע ממנה ולא שילם סכום ההתחייבות, יהא דינו של סכום זה, לענין גבייתו מן המורשע ולענין מאסר במקום תשלום, כאילו היה קנס שהוטל על-ידי בית-משפט שציווה על מתן ההתחייבות. היתה ההתחייבות בערבים, ייגבה מן הערבים כל סכום שלא שילם המורשע, כאילו היה קנס שלא שולם במועדו.

49. (א) בית-משפט צבאי שהרשיע אדם, רשאי לחייבו, בנוסף על עונש, לשלם למי שניזוק עקב העבירה את ערך הנזק, כולו או חלקו, בתורת פיצוי על הנזק או הסבל שנגרם לו.

חיוב בפיצויים

(ב) לא יחייב בית-משפט צבאי בפיצויים כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שנתן אפשרות לניזוק ולנאשם להביא ראיות שיהיה בהם כדי להצביע על שיעור הנזק.

(ג) קביעת הפיצויים לפי סעיף זה תהא לפי ערך הנזק או הסבל שנגרמו, ביום ביצוע העבירה או ביום מתן ההחלטה על הפיצויים, הכל לפי הגדול יותר.

תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשמ"ט-1989

פיצויים לנאשם  
שזוכה  
תיקון מס' 98 (מס'  
1608) תשס"ח-2007

(ד) דין פיצויים שלא שולמו כדין קנס שלא שולם במועדו.

49א. (1) זוכה נאשם ובית המשפט שהחליט על הזיכוי ראה שלא היה יסוד לאשמה או שהיו נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות, לבקשת הנאשם או מיוזמתו, במעמד מתן הכרעת הדין, כי מפקד כוחות צה"ל באיזור ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, בסכום שייראה לבית המשפט;

(2) לא דן בית המשפט המזכה במתן צו כאמור בסעיף קטן (1) בעת הכרעת הדין, רשאי הנאשם, תוך ששים ימים מאותו מועד, לבקש מנשיאו של בית המשפט המזכה להורות על קיום דיון בבקשה; הדיון יתקיים בפני מותב בית המשפט שפסק בעניינו של הנאשם או בפני מותב אחר שיורכב לעניין זה על ידי נשיאו;

(3) לעניין ערעור, דין צו להוצאות או לפיצויים לפי סעיף זה או דחיית בקשה לתתו, כדין פסק הדין; ואולם לא יהיה במתן החלטה לפי סעיף זה לאחר מועד קריאת פסק הדין כדי להאריך את המועד להגשת ערעור או בקשת ערעור לגבי פסק הדין עצמו;

(4) בית המשפט ייתן צו כאמור בסעיף קטן (1), לאחר שנתן לצדדים הזדמנות לטעון את טענותיהם. שוקל בית המשפט לתת צו כאמור בסעיף קטן (1) מחמת שמתקיימות נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא להתיר לתובע צבאי להציג בפניו ראיות חסויות, במעמד צד אחד, הנוגעות למתן צו כאמור;

(5) מפקד האזור רשאי לקבוע בתקנות סכומים מרביים להוצאות ולפיצויים האמורים בסעיף קטן (1).

50. (נמחק).

תיקון מס' 58 (מס'  
1265) תשנ"ט-1989

סימן ו': משפט חוזר

50א. (א) נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים רשאי להורות על עריכת משפט חוזר בעניין שניתן בו פסק-דין חלוט, אם ראה אחד מאלה:

תיקון מס' 58 (מס'  
1265) תשנ"ט-1989  
משפט חוזר  
תיקון מס' 54 (מס'  
1219) תשנ"ח-1988  
תיקון מס' 58 (מס'  
1265) תשנ"ט-1989

(1) בית משפט צבאי או כל ערכאה שיפוטית בת-סמך בישראל פסקו כי ראייה מהראיות שהובאו באותו ענין יסודה היה בשקר או בזיוף, ויש יסוד להניח כי אילולא ראייה זאת היה בכך כדי לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנידון;

(2) נתגלו עובדות חדשות או ראיות חדשות העשויות, לבדן או ביחד עם החומר שהיה בפני בית המשפט בראשונה, לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנידון, ובשעת בירור משפטו לא יכולות היו להיות בידי הנידון או להיות ידועות לו;

(3) אדם אחר הורשע בינתיים בביצוע אותו מעשה העבירה, ומהנסיבות שנתגלו במשפטו של אותו אדם אחר נראה כי מי שהורשע לראשונה בעבירה לא ביצע אותה;

(4) נגזר על הנידון במשפט הראשון עונש מוות ויש יסוד להניח כי פסק הדין בטעות יסודות.

(ב) (1) הרשות לבקש משפט חוזר נתונה לנידון וליועץ המשפטי; מת הנידון – תהיה הרשות האמורה גם לבן – ולכל אחד מצאצאיו, הוריו, אחיו או אחיותיו;

(2) בקשה למשפט חוזר תוגש בכתב לנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים תוך 90 יום מן היום אשר בו נודע למבקש על קיום אחת העילות האמורות בסעיף קטן (א), ויפורטו בה נימוקיה;

תיקון מס' 58 (מס'  
1265) תשנ"ט-1989

(3) היה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים סבור, כי איחור בהגשת הבקשה נגרם שלא באשמתו או ברשלנותו של המבקש, רשאי הוא להיזקק לבקשה אם אף הוגשה לאחר תום המועד האמור בפסקה (2).

תיקון מס' 58 (מס'  
1265) תשנ"ט-1989

(ג) (1) לשם החלטה בבקשה למשפט חוזר רשאי נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים לפנות לפרקליט הצבאי הראשי לקבלת חוות דעתו בכתב;

תיקון מס' 58 (מס'  
1265) תשנ"ט-1989

(2) לשם חוות-דעת כאמור רשאי הפרקליט הצבאי הראשי להורות על עריכת חקירה על ידי המשטרה או בדיקה על ידי ועדה שתמונה לעניין זה על ידי הפרקליט הצבאי

תיקון מס' 91 (מס'  
1571) תשס"ה-2005

הראשי ואשר יושב הראש שלה יהא שופט;

(3) ניתנה חוות-דעת של הפרקליט הצבאי הראשי כאמור, יימסר למבקש העתק ממנה.

(ד) (1) החלטת נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים בבקשה תימסר לנידון וליועץ המשפטי בכתב, זולת אם הורה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים על דרך אחרת;

תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשנ"ט-1989

(2) בהחלטה על משפט חוזר יקבע נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים את בית המשפט הצבאי שיקיים את המשפט החוזר; המשפט יתברר בפני בית משפט צבאי של שלושה;

תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשנ"ט-1989

(3) סירב נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים להורות על משפט חוזר לא תוגש בקשה נוספת או אחרת בשל עילה ששימשה יסוד לבקשה שסירבו לה.

תיקון מס' 58 (מס' 1265) תשנ"ט-1989

(ה) במשפט חוזר יחולו סדרי הדין הרגילים הנוהגים בפני בית משפט צבאי אולם רשאי בית המשפט לסטות מהם אם החליט על כך מחמת נסיבות העניין ואם נראה לו שמן הצדק לעשות כן.

(1) (1) בית המשפט הדין במשפט חוזר רשאי, מבלי לשמוע עדויות נוספות אלא על סמך הבקשה האמורה בסעיף קטן (ב) וכל חומר אחר שנצטרף אליה לפי סעיף קטן (ג) ועל סמך טענות הצדדים, להוציא פסק דין המקיים את פסק הדין שניתן בראשונה או המבטל אותו, כולו או חלקו ומזכה את הנידון מן העבירות שהורשע בהן, כולן או חלקן;

(2) החליט בית המשפט כי לשם הכרעת הדין יש לו לשמוע שנית עדויות, יבטל את פסק הדין שניתן במשפט הראשון וינהל את המשפט החוזר כאילו דן בו בפעם ראשונה על-פי כתב האישום שהיה בפני בית המשפט שדן במשפט בראשונה ויוציא בהתאם לכך את פסק דינו, ובלבד שהעונש שיטיל עליו לא יהיה חמור מן העונש שהוטל עליו בפסק הדין שניתן במשפט הראשון, והעונש שבוצע לפי פסק הדין שניתן במשפט הראשון יובא בחשבון העונש החדש;

(3) על אף האמור בפסקה (2), רשאי בית המשפט במשפט חוזר לקבל כראיה עדות שהועדה או אימרה שנתקבלה במשפט הראשון, אם הוכח להנחת דעתו, שאי-אפשר להביא את העד שהעיד אותה עדות או שמסר אותה אימרה, או אם הוא סבור, שמחמת הזמן שחלף נשתכחו מן העד פרטים שמסר באימרה כאמור או במשפט הראשון.

(ז) על פסק דין של בית משפט במשפט חוזר יחולו כל ההוראות החלות על פסק דין של בית משפט צבאי של שלושה.

#### פרק ג – עבירות

51. (א) הגורם בכוונה למותו של אחר, דינו מוות או עונש אחר, כפי שיוורה בית-המשפט.  
(ב) לא יטיל בית-המשפט עונש מוות על נאשם שגילו, בעת ביצוע העבירה, למטה מגיל 18.

גרימת מוות בכוונה  
תיקון מס' 51 (מס' 1124) תשנ"ה-1984

51א. (א) הגורם במעשה או במחדל אסורים למותו של אדם, ייאשם בהריגה, ודינו, מאסר עולם.  
(ב) מחדל אסור הוא מחדל העולה כדי התרשלות פושעת במילוי חובה, בין שיש עמו כוונה לגרום מוות או חבלת גוף ובין שאין עמו כוונה כזאת.

הריגה  
תיקון מס' 51 (מס' 1124) תשנ"ה-1984

51ב. המבצע מעשה חבלה במתקן של צה"ל דינו מאסר עולם או עונש אחר כפי שיוורה בית המשפט.

חבלה במתקן צה"ל  
תיקון מס' 51 (מס' 1124) תשנ"ה-1984

52. (א) לא יישא אדם כלי-יריה, תחמושת, פצצה, רימון-יד או חפץ נפיץ או מבעיר ללא תעודת-היתר ממפקד צבאי או מטעמו או שלא בהתאם לתנאיה של תעודת היתר.

נשיאת כלי-יריה  
חומר-נפיץ וכו'

(ב) מפקד צבאי רשאי לקבוע, בהודעה שתפורסם בטעמו, תנאים כלליים שיחולו על מי שקיבל תעודת היתר כאמור בסעיף קטן (א).

תיקון מס' 39 (מס' 1021) תשנ"ג-1982

(ג) לא יהיה אדם חבר בקבוצה, שחבר אחד או יותר ממנה עברו, בזמן היותם בקבוצה, או

תיקון מס' 39 (מס' 1021) תשנ"ג-1982

עוברים עבירה על סעיף 51 או על סעיף קטן (א).

(ד) העובר על סעיף זה, דינו מאסר-עולם או עונש אחר כפי שיורה בית-המשפט.

תיקון מס' 39 (מס'  
1021) תשמ"ג-1982  
עבירות נגד קיום  
הסדר הציבורי

53. (א) (1) לא יחזיק אדם ברשותו כלי-ידיה, תחמושת, פצצה, רימון-יד או חפץ נפיץ או מבעיר, כלי או חפץ או דבר המתוכנן או מסוגל לגרום מוות או חבלה חמורה, אלא אם כן הוא מחזיק בתעודת-היתר שהוענקה על-ידי מפקד צבאי או מטעמו והוא ממלא אחר תנאי רשיונו או תעודת-היתר שבכידו;

(2) מפקד צבאי רשאי לקבוע, בהודעה שתפורסם מטעמו, תנאים כלליים שיחולו על מי שקיבל תעודת היתר כאמור בסעיף קטן (1);

תיקון מס' 39 (מס'  
1021) תשמ"ג-1982

(3) לא ייצר אדם כלי-ידיה, תחמושת, פצצה, רימון-יד, חפץ נפיץ או מבעיר, ללא תעודת-היתר, שהוענקה על-ידי מפקד צבאי או מטעמו, או שלא בהתאם לתנאים של אותה תעודת-היתר;

תיקון מס' 39 (מס'  
1021) תשמ"ג-1982

(4) לא יעשה אדם מעשה או מחדל שיש בהם פגיעה, היזק, הפרעה או סכנה לבטחון האזור או לבטחון כוחות צה"ל וחייליו, או לפעולתם, שימושם או בטחונם של כל אחד מאלה: אניה, אווירון, נמל, רציף, מזח, מעגן, שדה-תעופה, מסילת-ברזל, נתיב-מים, דרך, דרך עפר, קטר, כלי-רכב, כלי-משא או כל אמצעי אחר של הובלה ציבורית, או תקשורת ציבורית או כל מפעל, מוסד, או ציוד המשמש או מסוגל לשמש לייצורם, הספקתם, החסנתם, העברתם, מסירתם או הפצתם של מים, דלק, גז או חשמל או כל רכוש של מדינת ישראל או של צה"ל;

תיקון מס' 7 (מס'  
517) תשל"ג-1973  
תיקון מס' 39 (מס'  
1021) תשמ"ג-1982

(5) לא יתקרב אדם ולא יימצא בקרבתו של כל רכוש המאוזכר בפסקה (3) או ייכנס אליו, לשם עשיית כל מעשה שנאסר באותה פסקה; או

תיקון מס' 39 (מס'  
1021) תשמ"ג-1982

(6) לא יהיה אדם חבר בקבוצה, שחבר אחד או יותר ממנה עברו, בזמן היותם חברים בקבוצה, או עוברים עבירה על סעיף זה.

תיקון מס' 39 (מס'  
1021) תשמ"ג-1982

(ב) עבר אדם על סעיף זה – דינו מאסר עולם או עונש אחר כפי שיורה בית-המשפט.

(ג) 1. מי שנשא או החזיק ברשותו כלי יריה, תחמושת או כל חפץ אחר כאמור בסעיף 52(א) או בסעיף 53(א), בהתאם לתעודת היתר ממפקד צבאי או מטעמו ופג תוקפה של תעודת ההיתר או שבוטלה על ידי מי שהוציאה, חייב להביאם מיד לתחנת משטרה קרובה ולהפקידם בה.

2. הופקדו כלי יריה, תחמושת או כל חפץ אחר כאמור לעיל, ייעשה בהם ככל שיורה מפקד צבאי.

3. העובר על סעיף זה, דינו מאסר עשר שנים.

53א. הזורק דבר, לרבות אבן –

זריקת חפצים  
תיקון מס' 49 (מס'  
1108) תשמ"ד-1984

(1) באופן הפוגע או העלול לפגוע בתנועה בנתיב תחבורה, דינו – מאסר עשר שנים;  
(2) לעבר אדם או רכוש, בכוונה לפגוע באדם או ברכוש דינו – מאסר עשר שנים;  
(3) לעבר כלי תחבורה נוסע, בכוונה לפגוע בו או באדם הנוסע בו, דינו – מאסר עשר שנים.

53ב. אדם אשר משלח אש בכל דבר מתוך כוונה לגרום נזק לרכוש לאחד מאלה:

הצתה  
תיקון מס' 53 (מס'  
1217) תשמ"ח-1988

(1) בנין וכל מבנה, בין שהושלמו ובין שלא הושלמו או כל חלק מהם;  
(2) כלי תחבורה, לרבות רכב מנועי, או כל חלק ממנו;  
(3) שדה חקלאי וכל מצבור של צמחים לרבות עצים עומדים, שתילים ושיחים;  
(4) מאגר של דלק מינרלי או צמחי;  
(5) חומר או כל דבר המצויים בבנין או מתחתיו או שעונים עליו, בין שהבנין הוצת ובין שלא הוצת;

ייאשם בעבירה על צו זה, ודינו – מאסר עשר שנים.

53ג. (א) ההורס רכוש או פוגע בו במזיד ושלא כדין – ייאשם בעבירה על צו זה והוא אם לא

היזק בזדון לרכוש  
תיקון מס' 63 (מס'  
1316) תשמ"א-1990

נקבע עונש אחר לעבירה מחמת נסיבותיה.

(ב) העובר עבירה כאמור בסעיף קטן (א) ברכושו של עובד ציבור או מי שממלא חובה או תפקיד המוטלים עליו על-פי כל דין או תחיקת בטחון או מי שנותן או שנתן שירות לצה"ל או לרשות מרשויות צה"ל והריסת הרכוש או הפגיעה בו קשורה בהיותו רכוש של עובד ציבור או ממלא חובה או תפקיד או נותן שירות כאמור, דינו – מאסר עשר שנים.

54. לא יבוא אדם במגע, בכתב, בעל-פה, או בכל דרך אחרת עם אדם שיש יסוד סביר להניח כי הוא פועל למען האוייב, בין בשירות האוייב ובין באופן אחר.

54א. (א) מי שמסר ידיעה והתכוון לפגוע בבטחון האזור, דינו – מאסר חמש עשרה שנה.  
(ב) מי שהשיג, אסף, הכין, רשם או החזיק ידיעה והתכוון לפגוע בבטחון האזור, דינו – מאסר עשר שנים.

54ב. (א) מי שמסר ידיעה סודית מבלי להיות מוסמך לכך, דינו – מאסר חמש עשרה שנה.  
(ב) מי שמסר ידיעה סודית מבלי להיות מוסמך לכך, והתכוון לפגוע בבטחון האזור, דינו – מאסר עולם.

(ג) מי שהשיג, אסף, הכין, רשם או החזיק ידיעה סודית מבלי להיות מוסמך לכך, דינו מאסר שבע שנים. התכוון לפגוע בבטחון האזור, דינו – מאסר חמש עשרה שנה.

(ד) בסעיף זה "ידיעה סודית" – ידיעה אשר תכנה, צורתה או סדרי אחזקתה מעידים עליה כי בטחון האזור, מחייב לשמרה בסוד.

(ה) תהא זו הגנה טובה לאדם הנאשם בעבירה על פי סעיף קטן (3) שלא עשה דבר שלא כדין להשיג ידיעה באשר היא ידיעה סודית, ושהשיגה, אספה, הכינה, רשמה או החזיקה בתום לב ולמטרה סבירה.

55. (א) לא ישתמש אדם בתחפושת בנסיבות שבהן עלול השימוש בתחפושת לפגוע בשלום הציבור, או בבטחון כוחות צה"ל או בהגנתו של האזור או בקיום הסדר הציבורי.  
(ב) העובר על סעיף זה – דינו מאסר שלא יעלה על חמש שנים.

56. מי שאינו עובד ציבור והתחזה כעובד ציבור – יאשם בעבירה על צו זה.

57. לא יעזור אדם ולא יתן מקלט לכל אדם שעבר עבירה על תחיקת בטחון או העוסק או שהיה עוסק בכל פעולה שמטרתה לפגוע בשלום הציבור, שלום כוחות צה"ל וחיליו וקיום הסדר הציבורי או שיש יסוד סביר לחשוד כי עשה כן, בין על-ידי מתן ידיעות, מחסה, מזון, משקה, כסף, בגדים, נשק, תחמושת, אספקה, מספוא, אמצעי תובלה, נפט או דלק מסוג כלשהוא ובין בדרך אחרת.

58. (א) אדם שהעיד ביודעין עדות שקר בכל הליכים בפני בית-משפט צבאי או התנהג התנהגות שאינה הולמת בפני כל בית-משפט כזה, דינו מאסר חמש שנים.

(ב) אדם שהעיד ביודעין עדות שקר בפני אדם כלשהוא המוסמך לפי כל דין או תחיקת בטחון לגבות עדות, דינו מאסר שנתיים.

(ג) אדם שבעדותו בפני בית-משפט צבאי סתר בפרט חשוב עדות קודמת שהעיד לפני בית-משפט צבאי אחר או לפני כל בית-משפט אחר או לפני אדם כלשהו המוסמך לפי כל דין או תחיקת בטחון לגבות עדות והוכח לבית-המשפט כי היתה בזה כוונה להונות את מי שלפניו ניתנה עדות מן העדויות כאמור, דינו מאסר שנתיים, ואין נפקא מינה את מי ממקבלי העדויות התכוון הנאשם להונות. עדות לענין סעיף זה, בין שניתנה בשבועה או בהן צדק ובין שניתנה בלעדיהם.

58א. (א) העושה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דינו – מאסר שלוש שנים; לענין זה, "הליך שיפוטי" – לרבות חקירה פלילית והוצאה לפועל של הוראת בית משפט.

(ב) (1) המניע אדם, או המנסה להניעו, שבחקירה על פי דין או תחיקת ביטחון לא ימסור הודעה או ימסור הודעת שקר, או יחזור בו מהודעה שמסר, דינו – מאסר חמש שנים;

איסור מגע עם אויב

ריגול  
תיקון מס' 7 (מס' 517)  
תשל"ג-1973

ריגול חמור  
תיקון מס' 7 (מס' 517)  
תשל"ג-1973

התחפושות

התחזות

מתן מקלט

עדות שקר ועדויות  
סותרות

שיבוש הליכי משפט  
תיקון מס' 105 (מס'  
1627) תשס"ח-2008

- (2) המניע או מנסה להניע כאמור בפסקה (1) בדרך של מרמה, הטעיה, כוח, איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דינו – מאסר שבע שנים.
- (ג) (1) המניע אדם, או מנסה להניעו, שבהליך שיפוטי לא יעיד, או יעיד עדות שקר, או יחזור בו מעדות או מהודעה שמסר, דינו – מאסר שבע שנים;
- (2) המניע או מנסה להניע כאמור בפסקה (1) בדרך של מרמה, הטעיה, כוח, איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דינו – מאסר תשע שנים.
- (ד) סעיפים קטנים ב(1) ו-ג(1) לא יחולו על מעשה הבא להעמיד אדם על זכותו לפי דין להימנע מעדות או ממסירת הודעה, או על מעשה הנעשה כדין במהלכם של משפט או חקירה.
- (ה) באישום על מניעת הודעה או עדות או על חזרה מהודעה או מעדות לפי סעיפים קטנים ב(1) ו-ג(1) תהיה לנאשם הגנה, אם יוכיח שעשה את המעשה למען גילוי האמת או מניעת שקר.
- (ו) המטריד אדם בנוגע להודעה שמסר האדם, או עומד למסור, בחקירה על פי דין, או בנוגע לעדות שמסר האדם, או עומד למסור, בהליך שיפוטי, דינו – מאסר שלוש שנים.
- (ז) נעברה עבירה לפי סעיפים קטנים ב(1), ג(1) או ו(1) כשהעברייני נושא נשק חם או קר או כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחדיו לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם –
- (1) בעבירה לפי סעיף קטן ב(1) – מאסר שבע שנים;
- (2) בעבירה לפי סעיף קטן ב(2) – מאסר עשר שנים;
- (3) בעבירה לפי סעיף קטן ג(1) – מאסר עשר שנים;
- (4) בעבירה לפי סעיף קטן ג(2) – מאסר ארבע עשרה שנים;
- (5) בעבירה לפי סעיף קטן ו(1) – מאסר חמש שנים.
- (ח) הבודה ראייה, שלא בדרך של עדות שקר או של הדחה לעדות שקר, או המשתמש ביועץ בראיה בדויה כאמור, והכל בכוונה להטעות בית משפט בהליך שיפוטי, דינו – מאסר חמש שנים.
- 58ב. האומר או כותב דבר על שופט לענין כהונתו בכוונה לפגוע במעמדו, או מפרסם דברי גידוף נגד שופט כדי להחשיד או לבזות את דרכי השפיטה, דינו – מאסר שלוש שנים, אולם ביקורת כנה ואדיבה לטיב החלטתו של שופט בדבר שיש בו ענין לציבור לא תהא עבירה לפי סעיף זה.
59. אדם שידע או שהיה לו יסוד סביר לחשוד כי אדם אחר עובר או מתכוון לעבור עבירה על דין או תחיקת בטחון שעונשה עולה על שלוש שנות מאסר ולא מסר הודעה על כך מיד למפקד צבאי או לתחנת המשטרה הקרובה או לכל קצין צה"ל או לא פעל באופן סביר אחר כדי למנוע את עשייתה, או המשתתף או השלמתה – ייאשם בעבירה על צו זה.
60. (א) אדם המחזיק ברשיון יציגו לפי דרישתו של חייל.
- (ב) לא יפר אדם כל תנאי שנקבע ברשיון.
- (ג) לא ישנה אדם ולא יניח לאחר לשנות כל מסמך שהוצא על-פי תחיקת בטחון.
- (ד) לא ישתמש אדם ולא יניח לאחר להשתמש במסמך כאמור אשר הוכנסו בו שינויים בניגוד לאמור בסעיף קטן ג(1).
- (ה) לא ישאיל אדם מסמך שהוצא על-פי תחיקת בטחון.
- (ו) לא יחזיק אדם ברשותו או בשליטתו כל מסמך הדומה למסמך שהוצא על-פי תחיקת בטחון, אם יש בו כדי להטעות.
- (ז) לא יחזיק אדם ברשותו או בשליטתו מסמך שהוצא על פי תחיקת בטחון, שאינו ערוך על שמו, מתוך כוונה להטעות.
- (ח) לענין סעיפים קטנים ב(1) עד (ז) – מעשה שנעשה מחוץ לאזור יראו אותו כאילו נעשה באזור.

זילות בית המשפט  
תיקון מס' 105 (מס'  
1627) תשס"ט-2008

אי-מניעת עבירה

רשימות ומסמכים  
שהוצאו על-פי  
תחיקת בטחון

תיקון מס' 11 (מס'  
629) תשל"ו-1976

תיקון מס' 2 (מס'  
422) תשל"א-1971

התחמקות מחובת  
תשלום  
תיקון מס' 34 (מס'  
964) תשמ"ב-1982  
תיקון מס' 41 (מס'  
1041) תשמ"ג-1983

61. אדם אשר בכוונה להתחמק מחובת תשלום סכום כסף לרשות מרשויות צה"ל, שהוטלה על-פי דין או תחיקת בטחון עשה אחד המעשים המנויים להלן, דינו מאסר חמש שנים, ואלו הם:

- (1) השמיט מתוך מסמך שהיה חייב להגיש על-פי דין או תחיקת בטחון כל סכום שיש להכליל במסמך;
- (2) מסר במסמך שהיה חייב להגיש על-פי דין או תחיקת בטחון אימרה או תרשומת כוזבת;
- (3) השיב תשובה כוזבת, בעל-פה או בכתב על שאלה שנשאל או על דרישת ידיעות שנערכה אליו על-פי דין או תחיקת בטחון;
- (4) הכין או קיים, או הרשה להכין או לקיים, פנקסי חשבונות כוזבים או רשימות אחרות כוזבות, או שזייף או הרשה לזייף פנקסי חשבונות או רשימות;
- (5) השתמש בכל מרמה, ערמה או תחבולה, או הרשה להשתמש בהן.

62. אדם אשר –

התערבות בעניני  
צה"ל

- (1) עושה כל מעשה אשר יש טעם סביר להאמין שיש בו כדי למנוע מכוחות צה"ל או מבני האדם העוסקים בביצוע שירותים חיוניים לבצע את תפקידיהם; או
  - (2) עושה ביודעין מעשה המכוון להפוך חייל, או אדם העוסק בשירותים חיוניים, לבלתי מוכשר לבצע ביעילות את תפקידו –
- ייאשם בעבירה על צו זה.

63. (א) כל אדם אשר ללא סמכות כדין –

ידיעות בעלות  
ערך-צבאי

- (1) משיג; או
- (2) רושם; או
- (3) מוסר לכל אדם אחר או מפרסם; או
- (4) מחזיק בכל תעודה או רישום המכילים ידיעות המתיימרות להתייחס לנושאים הבאים: מספרם, תיאורם, חימושם, אספקתם, מיקומם, תנועתם, או מצבם של כוחות צה"ל, רכבו מטוסיו, וכלי-השיט שלו או פעולותיהם המבוצעות או המתוכננות לעתיד, או שבויהם או ציוד-הלחימה אשר להם, או כל אמצעי הגנה או ביצורים של כל מקום, או כל ידיעות אחרות בעלות ערך צבאי או המתיימרות להיות בעלות ערך כזה –

ייאשם בעבירה על צו זה ודינו יהיה מאסר חמש עשרה שנה.

(ב) בלי לפגוע בכללותה של פסקה (3) של סעיף-קטן (א) דלעיל ייראה אדם, הנותן או השולח אות כלשהו או הודעה בכל אמצעי שהוא, או בא בקשרים עם כל אדם אחר באופן או בנסיבות או באמצעים שבהם הוא עשוי להעביר ידיעות – כאילו מסר בפועל ידיעות כאמור בסעיף 63(א) לאדם אחר.

64. אדם המפריע לחייל במילוי תפקיד או לכל אדם המשתמש בכל סמכות או המבצע כל תפקיד שהוענק לו או הוטל עליו בתחיקת בטחון, או הממלא תפקיד הקשור בשלומם של הציבור, בטחון כוחות צה"ל, הגנת האזור, קיומו של הסדר הציבורי או קיומם של ההספקה או השירותים לכלל –

ייאשם בעבירה על צו זה.

65. (א) המתנהג באופן מעליב כלפי רשות מרשויות צה"ל באזור או סמל מסמליה – ייאשם בעבירה על צו זה.

פגיעה, עלבונות  
ואיומים  
תיקון מס' 102 (מס'  
1617) תשמ"ח-2008  
תיקון מס' 102  
(מס' 1617)

(ב) המאיים על אחר או מעליבו באופן העלול לפגוע בשלום הציבור או בסדר הציבורי, דינו – מאסר שנה.

66. (א) התוקף חייל או משתמש כלפיו באלימות – דינו מאסר עשר שנים.

פגיעה בחייל  
תיקון מס' 5 (מס' 449)  
תשל"ב-1971  
תיקון מס' 6 (מס' 464)  
תשל"ב-1972  
תיקון מס' 62 (מס'  
1316) תשמ"א-1990  
תיקון מס' 102 (מס'  
1617) תשמ"ח-2008

תיקון מס' 102 (מס'  
1617) תשס"ח-2008  
תיקון מס' 102 (מס'  
1617) תשס"ח-2008

סכנים  
תיקון מס' 69 (מס'  
1382) תשנ"ג-1992

תקיפה  
תיקון מס' 63 (מס'  
1316) תשנ"א-1990

חטיפה  
תיקון מס' 66 (מס'  
1368) תשנ"ב-1992

כליאת שווא  
תיקון מס' 66 (מס'  
1368) תשנ"ב-1992

- (א1) המאיים על חייל, דינו – מאסר שבע שנים.
- (א2) המעליב חייל או העושה מעשה אחר הפוגע בכבודו או במעמדו כחייל, דינו – מאסר שנה.
- (ב) "חייל" לענין סעיף זה לרבות מי שהוענק לו סמכויות של חייל בהתאם לתחיקת בטחון.
- 66א. (א) הסוחר, מייצר או מייבא סכין, שלא נועדה לשמש במקצוע, במלאכה, בעסק, לצרכי בית או למטרה כשרה אחרת, דינו – מאסר שבע שנים.
- (ב) (1) המחזיק סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה, דינו – מאסר חמש שנים.
- (2) לענין סעיף קטן זה, חזקה היא כי החזקת אולר הנה למטרה כשרה.
- (ג) לענין סעיף זה –
- "סכין" – כלי בעל להב או כלי אחר שמסוגל לדקור או לחתוך ;
- "אולר" – סכין מתקפלת שאורך להבה אינו עולה על עשרה סנטימטרים ושלא ניתן להפכה, בעזרת קפיץ או באמצעי אחר, לסכין שלהבה קבוע.
67. (א) לענין צו זה – "תקיפה" – הכאת אדם, נגיעה בו, דחיפתו או הפעלת כח על גופו בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, בלא הסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית.
- (ב) (1) התוקף את חברו שלא כדין, דינו – מאסר חמש שנים, והוא אם לא נקבע בצו זה עונש אחר לעבירה זו מחמת נסיבותיה; גרם התוקף לחברו חבלה של ממש – דינו מאסר שבע שנים ;
- (2) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (ב) (1) כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם – מאסר עשר שנים.
- (ג) התוקף עובד ציבור או מי שממלא חובה או תפקיד המוטלים עליו על-פי כל דין או תחיקת בטחון או מי שנותן או שנתן שירות לצה"ל או לרשות מרשויות צה"ל והתקיפה קשורה בהיותו של הנתקף עובד ציבור או ממלא חובה או תפקיד או נותן שירות כאמור, דינו – מאסר עשר שנים.
- 67א. (א) הכופה אדם בכח או איומים או מפתחו באמצעי תרמית ללכת מן המקום שהוא נמצא בו, הרי זו חטיפה, ודינו – מאסר עשר שנים.
- (ב) המוציא אדם אל מחוץ לאזור בלי הסכמתו שלו עצמו או של המורשה להסכים בשבילו, דינו – מאסר עשרים שנים.
- (ג) החוטף אדם בכוונה שייכלא שלא כדין, דינו – מאסר עשרים שנים.
- (ד) החוטף אדם בידיעה שהנחטף יהיה צפוי לסכנת חיים, או חוטף אדם כדי לסחוט או לאיים, דינו – מאסר עשרים שנים.
- (ה) (1) המוציא במעשה או בפיתוי, קטין שלא מלאו לו שש-עשרה שנים או אדם שאינו שפוי בדעתו, ממשמרתו של אפוטרופסם בלי הסכמת האפוטרופוס, דינו – מאסר עשרים שנים.
- (2) העושה כאמור בסעיף קטן (ה) (1) בידיעה שהנחטף יהיה צפוי לסכנת חיים, דינו – מאסר עולם.
- (ו) החוטף אדם כדי שיהיה נתון לחבלה חמורה, והחוטף אדם בידיעה שהנחטף יהיה צפוי לחבלה חמורה, דינם – מאסר עשרים שנים.
- (ז) המסתיר או כולא אדם באיסור בידיעה שהוא נחטף, דינו כאילו חטף את האדם באותה כוונה, ידיעה או מטרה שהיו לו בהסתרת האדם או בכליאתו.
- 67ב. העוצר או כולא אדם שלא כדין, דינו מאסר שלוש שנים ; עצר אותו כשהוא מתחזה כבעל

מעמד רישמי או מתיימר שיש לו סמכות לעצרו או לכלאו, דינו – מאסר חמש שנים.

68. העושה מעשה הפוגע או העלול לפגוע בשלום הציבור או בסדר הציבורי – יאשם בעבירה על צו זה.

פעילות נגד הסדר הציבורי

69. (א) בסעיף זה "ציוד צבאי", משמעו כלי-נשק, תחמושת, חומרי-נפץ, מלבושים, תגים, מדים, ציוד אישי של חיילים או כל פריטי ציוד שסופקו לשימוש צה"ל או שהם רכוש צה"ל או שהוענקו כדין לצה"ל או שהם מצויים באספקתו של צה"ל או שהובאו לאזור לשימוש.

עבירות בקשר לציוד צבאי

(ב) לא יחזיק אדם ציוד צבאי ללא היתר או הצדק סביר שעול הוכחתם עליו.  
(ג) לא יקנה אדם, לא יחליף, לא יעביר ברשותו ולא יקבל ציוד צבאי מחייל או מטעמו של חייל או בשמו ולא יבקש, יניע, או יסייע בידי חייל למכור או להעביר מרשותו בכל דרך שהיא ציוד צבאי.

(ד) לא יוציא אדם מרשות הצבא ביוזמתו ושלל ציוד צבאי.

(ה) העובר על סעיף זה – דינו מאסר עשר שנים.

70. (א) מי שנכנס למקום מוגבל, ניסה לחדור לתוכו, שהה בו, ניסה להתחקות על מבנהו או על הנעשה בו, או ללא הסבר סביר שוטט בקרבתו מבלי להיות מוסמך לכך, וכן מי שניסה להפריע או להטעות זקין או שומר המופקד על מקום מוגבל, דינו – מאסר עשר שנים.

כניסה למקום מוגבל

(ב) בסעיף זה, "מקום מוגבל" – מקום המוחזק על-ידי צה"ל או המשמש למטרה בטחונית או לשירות חיוני.

70א. (א) לא יחזיק אדם, לא ירעה, לא יוליך בעל חיים בשטח סגור, לא יכניסו לתוכו, ולא ירשה לאדם אחר לעשות כאמור אלא בהיתר ממפקד צבאי ובלבד שלא יורשע בעליו של בעל חיים על פי סעיף זה בגין מעשהו של אדם אחר אם הוכיח שנקט בכל האמצעים הסבירים כדי שאותו אדם לא ינהג כאמור.

הכנסת בעל חיים לאזורים מסוימים תיקון מס' 20 (מס' 852) תשמ"ב-1980

(ב) רשאי כל חייל או רשות מוסמכת שהתמנתה לכך לתפוס בעל חייל שיש לו טעם לחשוב שנעברה לגביו עבירה על סעיף זה על מנת להעבירו למקום שיקבע מפקד צבאי.

(ג) בעל חיים שנתפס לפי סעיף זה – יעשה בו בהתאם להוראות שיפרסם מפקד כוחות צה"ל באזור.

תיקון מס' 36 (מס' 987) תשמ"ב-1982  
תיקון מס' 37 (מס' 999) תשמ"ב-1982  
תיקון מס' 36 (מס' 987) תשמ"ב-1982

(ד) בסעיף זה –

תיקון מס' 36 (מס' 987) תשמ"ב-1982

"שטח סגור" – שטח סגור כמשמעותו בסעיף 90 לצו זה וכן על שטח אחר שיסגר על ידי מפקד צבאי לצורך סעיף זה.

(ה) בעליו של בעל חיים שנתפס לפי סעיף זה, או מי שהחזיק בבעל חיים בעת תפיסתו, יהיה חייב בתשלום הוצאות תפיסת ואחזקת בעל החיים, בהתאם להוראות מפקד כוחות צה"ל באזור.

תיקון מס' 82 (מס' 1462) תשנ"ט-1998

71. אדם הבורח ממשמורת שבה הוא נתון כדין – יאשם בעבירה על צו זה.

בריחה ממשמורת

72. אדם –

איום

(1) המאיים על אחר לגרום חבלה בגופו, או נזק לשמו הטוב או לרכושו או לגופו או לשמו הטוב של אדם שאותו אחר אחראי לרכושו או לכבודו – בכוונה להניע אותו אחר לעשות כל מעשה שאינו מחוייב לעשותו לפי החוק, או להימנע מעשות כל מעשה שהוא זכאי לעשותו לפי החוק; או

(2) המאיים באופן דומה ומתוך כוונה דומה על בני-אדם בדרך כלל או על בני-אדם מכל סוג או מין – יאשם בעבירה על צו זה.

73. אדם שאינו מציית להוראה שניתנה על-ידי רשות מרשויות צה"ל או מטעמה, להמציא או להראות ידיעות או חפצים שברשותו לרשות או לאדם המצויים בהוראה – יאשם בעבירה על צו זה.

סמכות להשיג ידיעות תיקון מס' 34 (מס' 964) תשמ"ב-1982

73א. (א) אדם שאינו מציית להוראה שניתנה על ידי רשות מרשויות צה"ל או מטעמה להתייצב

חובת התייצבות תיקון מס' 34 (מס' 964) תשמ"ב-1982  
תיקון מס' 67 (מס' 1369) תשנ"ב-1992

במקום ובמועד שנקבעו בהוראה – ייאשם בעבירה על צו זה.

(ב) (1) אדם שאינו מציית לצו מיוחד שנמסר לו – דינו מאסר שבע שנים. לעניין סעיף זה "צו זימון מיוחד" – צו חתום בידי קצין צה"ל המורה למי שהצו מופנה אליו להתייצב לחקירה במקום ובזמן שנקבעו בצו.

תיקון מס' 67 (מס' 1369) תשנ"ב-1992

(2) רואים זימון מיוחד כנמסר לאדם באחת מאלה:

(א) במסירה לידו;

(ב) במסירה לבן משפחה הגר עימו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים וכן בפרסום הודעה על כך במשרדי המנהל האזרחי שבנפת מענו הרשום, ויראו את המסירה כאילו נעשתה לאחר שלושים יום ממועד השלמת פעולות אלו – זולת אם הוכיח שהצו לא הגיע לידיעתו.

74. אדם המוסר הצהרה כוזבת לרשות מרשויות צה"ל או מציג בפניה מוצג שווא או משתמש בפניה בכל מסמך המכיל פרט שהוא כוזב – ייאשם בעבירה על צו זה.

ידיעות כוזבות  
תיקון מס' 34 (מס' 964) תשמ"ב-1982

75. (א) בסעיף זה –

עבירות בקשר לשוחד

(1) "טובת הנאה" – כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת;

(2) "קבלה" – לרבות קבלה בשביל אחר או על-ידי אחר, במישרין או בעקיפין.

(ב) עובד ציבור הלוקח שוחד בעד פעולה הקשורה בתפקידו, דינו – מאסר שבע שנים.

תיקון מס' 97 (מס' 1604) תשס"ח-

(ג) הנותן שוחד – דינו כדין מקבל שוחד. המציע או מבטיח שוחד אף שנדחה, כמוהו כנותן שוחד.

(ד) המקבל טובת הנאה על-מנת לתת שוחד לעובד ציבור – ייאשם בעבירה על צו זה, בין שניתנה טובת הנאה בשל תיווכו, לו או לאחר, ובין שלא ניתנה, בין שהתכוון לתת שוחד ובין אם לאו.

(ה) המקבל טובת הנאה על-מנת שיניע, בעצמו או על-ידי אחר, במישרין או בעקיפין, עובד ציבור למעשה, למחדל, להשהייה, להחשה, להאטה, להעדפה או להפליה לרעה – ייאשם בעבירה על צו זה.

(ו) הנותן טובת הנאה למקבל שנתקיים בו האמור בסעיף קטן (ד) או (ה) – דינו כדין נותן שוחד.

(ז) אין נפקא מינה בשוחד –

(1) באיזו צורה ניתנה טובת הנאה;

(2) אם היה בעד מעשה, מחדל, השהייה, החשה, האטה, העדפה, או הפליה לרעה;

(3) אם היה בעד פעולה מסוימת או כדי להטות למשוא פנים בדרך כלל;

(4) אם היה בעד פעולה של הלוקח עצמו או בעד השפעתו על פעולת אדם אחר;

(5) אם ניתן מידי הנותן או באמצעות אדם אחר; אם ניתן לידי הלוקח או בשביל הלוקח לידי אדם אחר; אם בתחילה או בדיעבד; ואם הנהנה מן השוחד היה הלוקח או אדם אחר;

(6) אם תפקידו של הלוקח היה של שררה או של שירות; אם היה קבוע או זמני ואם כללי או לעניין מסויים; אם מילוויו היה בשכר או בלי שכר, אם בהתנדבות, או תוך קיום חובה.

(ח) במשפט על עבירה לפי סעיף זה רשאי בית-המשפט הצבאי להרשיע על יסוד עדות אחת, גם אם זו עדות של שותף לעבירה.

76. (א) הגורם ברשלנות נזק לרכוש בטחוני – ייאשם בעבירה על צו זה.

נזק לרכוש בטחוני

(ב) לענין סעיף זה "רכוש בטחוני" – רכוש הנמצא בבעלותו או בשימוש של כל אחד מאלה שפורטו בסעיף 2 לצו בדבר בתי-משפט מקומיים (מעמד רשויות צה"ל) (יהודה והשומרון)

(מס' 164), תשכ"ח-1967.

77. הגורם ברשלנות נזק לגופו של חייל, עובד בשירות או בשליחות צה"ל או רשות מרשויות או עובד הרשויות שנתמנו או הוסמכו לפעול באזור על-ידי מפקד האזור או מפקד צבאי – ייאשם בעבירה על צו זה.

גרימת נזק ברשלנות

**פרק ד – עיכוב, מעצר, חיפוש, תפיסה והחרמה**

תיקון מס' 93 (מס' 1588) תשס"ז-2006  
מעצרים  
תיקון מס' 68 (מס' 1378) תשנ"ג-1992

78. (א) חייל רשאי לעצור, ללא פקודת מעצר, כל אדם העובר על הוראות צו זה או שיש מקום לחשוד בו שעבר עבירה על צו זה.

(ב) מי שנעצר על פי סעיף קטן (א) יועבר בהקדם האפשרי לתחנת משטרה או למקום מעצר שנקבע לפי צו זה.

(ג) (1) מי שנעצר על פי סעיף קטן (א), יש לקבל עליו פקודת מעצר תוך זמן סביר; לא ניתנה פקודת מעצר תוך 96 שעות מעת מעצרו – ישוחרר;

(2) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להסמיך כל אדם להורות על שחרורו של מי שנעצר לפי סעיף קטן (א), ובלבד שלא הוצאה נגד אותו עצור פקודת מעצר בהתאם לסעיפים קטנים (ד)-(ז).

(ד) (1) קצין משטרה, אשר יש לו יסוד סביר להניח, כי אדם עבר על הוראות צו זה אם נוכח לדעת שחומר החקירה שנאסף נגד מי שנעצר כאמור בסעיף קטן (א) מחייב להמשיך ולהחזיקו במעצר, מוסמך לתת פקודת מעצר בכתב לתקופה שלא תעלה על שמונה ימים מעת מעצרו.

תיקון מס' 79 (מס' 1454) תשנ"ז-1997

(2) ניתנה פקודת מעצר כאמור לתקופה קצרה משמונה ימים מעת מעצרו, רשאי קצין משטרה להאריכה בכתב מזמן לזמן, ובלבד שכל תקופות המעצר גם יחד לא יעלו על שמונה ימים מעת מעצרו.

תיקון מס' 79 (מס' 1454) תשנ"ז-1997

(3) (נמחקה).

(ה) קצין משטרה מוסמך להורות על שחרור של מי שנעצר לפי סעיפים קטנים (א) או (ד), בתנאים או ללא כל תנאי.

תיקון מס' 79 (מס' 1454) תשנ"ז-1997  
תיקון מס' 74 (מס' 1413) תשנ"ד-1994

(ה1) (1) לעניין סעיף זה –

תיקון מס' 87

"עצור" – מי שנעצר באזור במהלך פעילות מבצעית ללחימה בטרור, ונסיבות מעצרו מקימות לגביו חשש שהוא מסכן או עלול לסכן את ביטחון האזור, ביטחון כוחות צה"ל או ביטחון הציבור;

"קצין" – קצין צה"ל בדרגת סרן לפחות או קצין משטרה בדרגת פקד לפחות;

(2) קצין מוסמך להורות בכתב על החזקתו של עצור במעצר, לתקופה שלא תעלה על שמונה ימים מיום הבאתו למתקן כליאה, כהגדרתו בצו בדבר הפעלת מתקן כליאה (אזור הגדה המערבית) (מס' 29), התשכ"ז-1967 (להלן: תקופת המעצר);

(3) קצין מוסמך להורות על שחרורו של עצור לפני תום תקופת המעצר, אם מצא שאין עוד צורך במעצרו;

(4) על אף האמור בסעיפים 78 ב-78ג, לא ייפגש עצור עם עורך דין במשך יומיים מיום מעצרו;

(5) מניעת מפגש של עצור עם עורך דין בתום יומיים מיום מעצרו תיעשה לפי סעיף 78ג(ג).

(ו) (1) שופט מוסמך לתת פקודת מעצר ולחזור ולהאריך את משך ההחזקה במעצר, ובלבד שפקודת מעצר או הארכת מעצר לא תהיה לתקופה העולה על שלושים ימים בכל פעם, וכן שכל תקופות המעצר לפי פסקה זו לא יעלו על תשעים ימים;

תיקון מס' 87

(2) שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים רשאי, לבקשת היועץ המשפטי של האזור, לצוות על הארכת מעצרו של מי שנעצר לפי פסקה (1) או על מעצרו מחדש, לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים;

תיקון מס' 87

ניתנה פקודת מעצר כאמור לתקופה קצרה משלושה חודשים, רשאי שופט של בית

המשפט הצבאי לערעורים להאריכה מזמן לזמן, ובלבד שכל תקופות המעצר לפי פסקה זו לא יעלו על שלושה חודשים;

(3) שופט מוסמך להאריך את מעצרו של מי שנעצר לפי סעיפים קטנים (א) עד (ה) לתקופה שלא תעלה על 72 שעות, אם הצהיר תובע צבאי כי קיימת כוונה להביא את עניינו של העצור בפני מפקד צבאי כדי שישקול הוצאת צו מעצר מנהלי בעניינו, ושוכנע השופט כי נסיבות העניין מצדיקות את הארכת מעצרו של העצור לתקופה זו. לעניין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות;

בסעיף-קטן זה –

"מפקד צבאי" – כהגדרתו בצו בדבר מעצרים מנהליים (הוראת שעה) (יהודה והשומרון) (מס' 1226), התשמ"ח-1988;

(4) (בוטל).

(1) (1) הוגש כתב אישום יהיה שופט מוסמך להורות על מעצרו של הנאשם עד לסיום משפטו. ניתן פסק דין על ידי בית משפט צבאי ותובע צבאי הודיע על כוונת התביעה להגיש עליו ערעור, רשאי בית המשפט לשחרר את הנאשם בערובה מטעמים שיירשמו, או להורות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לשם הגשת הערעור;

(2) הגיש תובע צבאי ערעור על פסק הדין, נתונה סמכות המעצר לשופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.

(ח) פקודת מעצר לפי סעיפים קטנים (ד) עד (ז) תבוצע על ידי חייל.

(ט) (1) שופט מוסמך להורות על שחרורו של מי שנעצר לפי סעיפים קטנים (א) או (ד) בתנאים או ללא כל תנאי, וכן להורות על שינוי התנאים שנקבעו לשחרורו על ידי קצין משטרה;

(2) מי שנעצר לפי סעיפים קטנים (א) או (ד) וטרם ניתנה נגדו פקודת מעצר של שופט רשאי לפנות לשופט בבקשה כי יורה על שחרורו או כי יורה על שינוי התנאים שנקבעו לשחרורו על ידי קצין משטרה.

(י) (1) לא ישוחרר אדם העצור על פי פקודת מעצר של שופט אלא לפי צו של שופט;

(2) על אף האמור בפסקה (1), קצין משטרה, שדרגתו אינה למטה מדרגת רב פקד, מוסמך להורות על שחרורו של אדם העצור על פי פקודת מעצר של שופט לפני תום תקופת המעצר שנקבעה על ידי השופט, אלא אם כן קבע השופט, כי העצור יובא לפניו, או שהעצור ביקש זאת, או אם העצור נעצר על פי צו של שופט עד לסיום משפטו.

(יא) (1) עצור, מי ששוחרר ממעצר בתנאים, קצין משטרה ותובע צבאי רשאים לפנות בכתב לשופט בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שנתן בעניין הנוגע למעצר או לשחרור, לרבות בהחלטה לפי סעיף קטן זה, אם נתגלו עובדות חדשות או נשתנו נסיבות, לרבות חלוף הזמן מיום מעצרו, והדבר עשוי לשנות את החלטתו הקודמת של שופט.

בכל מקרה רשאי העצור להגיש בקשה לעיון חוזר בתום שנה מיום מעצרו ובחלוף כל שישה חודשים נוספים. ובלבד שאם הוחל בשמיעת ערעור על פסק דין שניתן על ידי בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה ידון בבקשה שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.

(2) (א) נאשם, שלאחר הגשת כתב אישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום, תקופה המצטרפת לכדי שנתיים, ומשפטו בערכאה הראשונה לא נגמר בהכרעת דין, יובא עניינו בפני שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים;

השופט ידון בעניינו של הנאשם ויורה על שחרורו, בתנאים או ללא כל תנאי, אלא אם סבר השופט, כי נסיבות העניין, לרבות חומרת העבירה המיוחסת לנאשם, מסוכנותו, החשש להימלטותו מן הדין והגורמים להתמשכות ההליכים, אינן מצדיקות את שחרורו;

(ב) החליט השופט שנסיבות העניין אינן מצדיקות את שחרורו של הנאשם,

תיקון מס' 87  
תיקון מס' 91  
תיקון מס' 100

תיקון מס' 58  
תיקון מס' 77  
תיקון מס' 81  
תיקון מס' 91

תיקון מס' 49  
תיקון מס' 74  
תיקון מס' 89

תיקון מס' 24  
תיקון מס' 91

תיקון מס' 58  
תיקון מס' 64  
תיקון מס' 86  
תיקון מס' 91

תיקון מס' 86  
תיקון מס' 91

תיקון מס' 91

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   |                                                                                                 |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <p>יהיה רשאי השופט, להורות על המשך החזקתו של הנאשם במעצר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים, ולחזור ולהורות כך מעת לעת.</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           | <p>תיקון מס' 75<br/>תיקון מס' 91</p>                                                            |
| <p>(יב) עצור, מי ששחרר ממעצר בתנאים, קצין משטרה ותובע צבאי, רשאים לערור על החלטה של שופט של ערכאה ראשונה, בענין הנוגע למעצר או לשחרור או לבקשה לעיון חוזר, בפני שופט של בית משפט הצבאי לערעורים.</p> <p>(יג) (בוטל).</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | <p>תיקון מס' 90<br/>תיקון מס' 91</p>                                                            |
| <p>(יד) בקשה לשחרור שאינה מוגשת אגב דיון במתן צו מעצר, בקשה לעיון חוזר וערר יוגשו בכתב בצרף העתקים של ההחלטה בענין המעצר ופרוטוקול הדיון בה, ויכילו תמצית נימוקיהן; קדמו להן בקשות שחרור או בקשות לעיון חוזר, או עררים אחרים - יצורפו אליהם העתקים של אותם בקשות ועררים ושל פרוטוקול הדיון בהן;</p> <p>אולם שופט רשאי, מטעמים שייראו בעיניו, להיזקק לבקשה גם אם לא צורפו העתקים כאמור.</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | <p>תיקון מס' 91<br/>תיקון מס' 91</p>                                                            |
| <p>(טו) סדרי הדיון בערר, לרבות ענין נוכחות בעלי הדין, יהיו כפי שיורה השופט.</p> <p>(טז) בעיון חוזר ובערר רשאי שופט לקיים ההחלטה שעליה עוררים, לשנותה או לבטלה ולתת אחרת במקומה.</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               | <p>תיקון מס' 91<br/>תיקון מס' 100</p>                                                           |
| <p>(יז) (1) החליט שופט על שחרור עצור והודיע מי שביקש את המעצר, במעמד מתן החלטה, על רצונו לערור עליה, רשאי השופט לצוות על השהיית ביצוע השחרור לתקופה שלא תעלה על 72 שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות;</p> <p>(2) החליט שופט על שחרור עצור, והצהיר תובע צבאי, במעמד מתן החלטה, כי קיימת כוונה להביא את עניינו של העצור בפני מפקד צבאי כדי שישקול הוצאת צו מעצר מנהלי בעניינו, רשאי השופט לצוות על השהיית ביצוע השחרור לתקופה שלא תעלה על 72 שעות, אם שוכנע כי נסיבות הענין מצדיקות את השהיית שחרורו של העצור לתקופה זו; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות;</p> <p>בסעיף-קטן זה - "מפקד צבאי" - כהגדרתו בצו בדבר מעצרים מנהליים (הוראת שעה) (יהודה והשומרון) (מס' 1226), התשמ"ח-1988.</p> | <p>תיקון מס' 100</p>                                                                            |
| <p>(יח) הגיש תובע צבאי ערר על מעצר נתונה סמכות המעצר לשופט של בית המשפט לערעורים.</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             | <p>תיקון מס' 91</p>                                                                             |
| <p>(יט) בסעיף זה קצין משטרה - קצין שחל עליו הצו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (יהודה והשומרון) (מס' 52), התשכ"ז-1967.</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               | <p>תיקון מס' 70<br/>תיקון מס' 79</p>                                                            |
| <p>(כ) דיון מעצר לפי סעיף זה, ובכלל זה דיון בעיון חוזר ובערר, יתקיים בפני העצור, למעט באחד מהמקרים הבאים:</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | <p>תיקון מס' 95 (מס')<br/>1599 (תשס"ז-2007)<br/>תיקון מס' 103<br/>(מס' 1624)<br/>תשס"ח-2008</p> |
| <p>(א) אם ביקש העצור שלא להיות נוכח בדיון;</p> <p>(ב) אם נוכח השופט, על יסוד חוות דעת של רופא, שאין העצור מסוגל להשתתף בדיון מפאת מצב בריאותו; במקרה זה, יתקיים הדיון בנוכחות סניגורו ואם אינו מיוצג ימנה לו השופט סניגור, עד שיוכל להתייצב בבית המשפט; פסקה המגיעה להתייצבותו וטרם נסתיימה תקופת המעצר, רשאי העצור לדרוש דיון חוזר.</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | <p>תיקון מס' 103<br/>(מס' 1624)</p>                                                             |
| <p>(כא) (1) בסעיף קטן זה, משמעות הביטויים "עצור" ו"רשות מאשרת" יהיו כמשמעם בסעיף 78ג לצו;</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | <p>תיקון מס' 95 (מס')<br/>1599 (תשס"ז-2007)</p>                                                 |
| <p>(2) על אף האמור בסעיף קטן (כ) רשאי בית המשפט, לבקשת תובע צבאי, להורות על מעצרו של עצור, ללא נוכחות העצור, מטעמים מיוחדים שיירשמו, באם שוכנע בית המשפט כי שחרור העצור יפגע פגיעה ניכרת בביטחון האזור או בביטחון מדינת ישראל או בסדר הציבורי, לתקופה קצרה הכרחית בנסיבות העניין, שלא תעלה על 24 שעות;</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | <p>תיקון מס' 103<br/>(מס' 1624)</p>                                                             |
| <p>(א2) על אף האמור בסעיף קטן (כ), רשאי בית המשפט, לבקשת תובע צבאי, להורות על מעצרו של עצור, ללא נוכחות העצור, מטעמים מיוחדים שיירשמו, באם שוכנע</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              | <p>תיקון מס' 103<br/>(מס' 1624)</p>                                                             |

בית המשפט כי עקב הנסיבות הביטחוניות השוררות באזור קיים קושי ממשי להביא את העצור לדיון בהארכת מעצרו, לתקופה קצרה הכרחית בנסיבות העניין, שלא תעלה על 72 שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות;

(3)<sup>2</sup> ציווה בית המשפט, על מעצרו של עצור לפי סעיף 178(1) לצו, בנוכחות העצור, לתקופה הקצרה מ-25 ימים, רשאי בית המשפט, על אף האמור בסעיף קטן (כ), שלא בנוכחות העצור, להאריך את מעצרו לתקופה שלא תעלה לע יתרת התקופה שנותנה עד תום 25 ימים ממועד הדיון שהתקיים בנוכחותו, אם הוגשה לו בקשה לכך, באישור הרשות המאשרת, והוא שוכנע כי הפסקת החקירה עלולה למנוע סיכול של עבירה לפי דין או תחיקת ביטחון המנויים בתוספת השנייה או פגיעה בחיי אדם;

תיקון מס' 103  
(מס' 1624)

(4)<sup>1</sup> על אף האמור בסעיף קטן (כ), רשאי בית המשפט להורות על דיון בבקשה לעיון חוזר לפי סעיף קטן (יא)(1) או בערר לפי סעיף קטן (יב), שלא בנוכחות העצור, אם הוגשה לו בקשה לכך באישור הרשות המאשרת, והוא שוכנע כי הפסקת החקירה עלולה לפגוע פגיעה ממשית בחקירה;

(5) דיון שלא בנוכחות עצור, לפי פסקאות (2)-(4) יתקיים בנוכחות סניגורו של העצור, ואם אינו מיוצג, ימנה לו השופט סניגור; ואולם, לא נכח סניגור בדיון כאמור, ימנה השופט לעצור סניגור לצורך הדיון כאמור בסעיף זה בלבד, ורשאי הוא להורות על הארכת תקופת המעצר, כאמור בפסקאות (2)-(4) לתקופות קצרות הכרחיות בנסיבות העניין עד שסניגור יהיה נוכח בדיון;

(6) בית המשפט רשאי להורות, כי דיון בבקשה לקיום דיון שלא בנוכחות עצור, לפי פסקאות (2) עד (4), כולו או חלקו, יתקיים במעמד צד אחר בלבד או בדלתיים סגורות.

תיקון מס' 103  
(מס' 1624)

78א. (א) לענין פרק זה "מתקן כליאה" – כהגדרתו בצו בדבר הפעלת מתקן כליאה (אזור הגדה המערבית) (מס' 29), התשכ"ז-1967.

מסירת הודעות עם מעצר  
תיקון מס' 53 (מס' 1217)  
תשנ"ח-1988

(ב) נעצר אדם, תימסר ללא שינוי ידיעה על מעצרו ומקום הימצאו לאדם הקרוב אליו, זולת אם ביקש העצור שלא להודיע כאמור.

(1ב) למרות האמור בסעיף קטן (ב), אם העציר הינו קטין, תימסר ללא שיהוי ידיעה על מעצרו מקום הימצאו לאחד מהוריו, ואם לא ניתן להודיע להורה כאמור – לאדם הקרוב לקטין; אך אם עולה חשש שההודעה עשויה לפגוע בשלום הקטין, לא תימסר ידיעה אלא למי שמונה על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור לעניין זה.

תיקון מס' 78 (מס' 1451)  
תשנ"ז-1997

(ג) לבקשתו של העצור תימסר הודעה כאמור בסעיף קטן (ב) גם לעורך דין שהעצור נקב בשמו.

(ד) נעצר אדם והובא למתקן כליאה, יודיע לו מפקד המתקן בסמוך להגיעו למתקן, את זכויותיו האמורות בסעיפים קטנים (ב) עד (ג).

תיקון מס' 78 (מס' 1451)  
תשנ"ז-1997

78ב. (א) עצור רשאי להפגש עם עורך דין ולהיוועץ בו.

פגישה עם עורך דין  
תיקון מס' 53 (מס' 1217)  
תשנ"ח-1988

(ב) פגישת העצור עם עורך דין תיעשה ביחידות ובתנאים המבטיחים את סודיות השיחה, אולם באופן המאפשר פיקוח על תנועותיו והתנהגותו של העצור.

(ג) ביקש עצור להיפגש עם עורך דין, או ביקש עורך דין שמינהו אדם הקרוב לעצור להיפגש עם העצור, יאפשר זאת מפקד מתקן הכליאה בהקדם האפשרי.

(ד) נמצא העצור בהליכי חקירה או בפעולות אחרות הקשורות בחקירה, וסבר קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה כי הפסקת ההליכים או הפעולות עלולה לסכל את החקירה, רשאי הוא להורות, בהחלטה מנומקת בכתב, שפגישת העצור עם עורך דין תידחה לשעות ספורות, והוא הדין אם הפגישה עלולה לסכל או לשבש מעצרו של חשודים נוספים באותו ענין.

(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ג) רשאי רצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה, בהחלטה מנומקת בכתב להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין לתקופה שלא תעלה על 96 שעות

<sup>2</sup> תוקף פסקאות 78(כא)(3), 78(כא)(4) עד יום 29.12.2010.

משעת המעצר, אם שוכנע שהדבר דרוש לשם שמירה על בטחון האזור או על חיי אדם או לצורך סיכול עבירה שעונשה מאסר יותר משלוש שנים.

(ו) סעיפים קטנים (ג) עד (ה) וסעיף 78א(ג) ו-(ד) לא יחולו לעניין עצור כמשמעו בסעיף 78ג. פגישת עורך דין עם עצור כאמור תהיה בהתאם לאמור בסעיף 78ג להלן.

78ג. (א) בסעיף זה:

פגישת חשוד בעבירה על פי התוספת ע"ס עורך דין תיקון מס' 53 (מס' 1217) תשנ"ח-1988

"עצור" – עצור החשוד בעבירה לפי דין או תחיקת בטחון המנויים בתוספת השניה; וכן עצור שנעצר לפי הצו בדבר דרכי ענישה (יהודה והשומרון) (מס' 322), תשכ"ט-1969, והוא חשוד בעבירה שאילו נעברה באזור היתה עבירה לפי דין או תחיקת בטחון המנויים בתוספת השניה;

תיקון מס' 70 (מס' 1391) תשנ"ג-1993

"הממונה על החקירה" – אחד מאלה:

- (1) קצין משטרה בדרגת רב בפקד ומעלה;
  - (2) ראש צוות חוקרים בשירות הבטחון הכללי;
  - (3) קצין צה"ל שהסמיכו לכך מפקד כוחות צה"ל באזור;
- "רשות מאשרת" – אחד מאלה:

- (1) קצין משטרה בדרגת סגן ניצב ומעלה;
- (2) ראש מחלקת חקירות בשירות הבטחון הכללי;
- (3) קצין צה"ל בדרגת סגן-אלוף ומעלה שהסמיכו לכך מפקד כוחות צה"ל באזור.

(ב) ביקש עצור להיפגש עם עורך דין או ביקש עורך דין שמינהו אדם הקרוב לעצור להיפגש עם העצור – יאפשר הממונה על החקירה את הפגישה אם לא קרה סיבה לדחותה כאמור בסעיף קטן (ג) להלן.

(ג) (1) הממונה על החקירה רשאי, בהחלטה בכתב, להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על 15 ימים מיום המעצר, אם סבר שהדבר דרוש מטעמים של בטחון האזור או שטובת החקירה מחייבת זאת.

(2) רשות מאשרת רשאית, בהחלטה בכתב, להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין לתקופה נוספת או לתקופות נוספות שלא יעלו יחד על 15 ימים אם שוכנעה שהדבר דרוש מטעמים של בטחון האזור או שטובת החקירה מחייבת זאת.

(ד) על אף ההחלטה לפי סעיף קטן (ג) יאפשר הממונה על החקירה לעצור להיפגש עם עורך דין אם נסתיימה החקירה.

78ד. (א) (1) על אף האמור בסעיף 78א ובסעיפים קטנים (א) עד (ה) של סעיף 78ב רשאי שופט להרשות שלא תימסר ידיעה על מעצרו של אדם העצור בשל עבירה שעונשה מאסר יותר משלוש שנים או שהידיעה תימסר רק למי שיקבע, או שהעצור לא יפגש עם עורך דין אם שוכנע כי טעמים של בטחון האזור או צרכי החקירה מחייבים סודיות המעצר;

עיכוב ידיעה על מעצר תיקון מס' 53 (מס' 1217) תשנ"ח-1988 תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005

(2) הרשאה לפי סעיף קטן (א)(1) תהיה לתקופה שאינה עולה על 96 שעות. מותר להאריכה מזמן לזמן ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 8 ימים.

(ב) (1) סבר ראש צוות חוקרים בשירות הבטחון הכללי או קצין בדרגת סגן-אלוף ומעלה שהסמיכו לכך מפקד כוחות צה"ל באזור, בהמלצת ראש אמ"ן, כי צרכי החקירה מחייבים זאת, רשאי הוא להורות על עיכוב מסירת ידיעה על מעצרו של עצור כמשמעו בסעיף 78ג לתקופה שלא תעלה על 24 שעות ממועד המעצר;

תיקון מס' 92 (מס' 1574) תשס"ה-2005

(2) היה אדם עצור, כמשמעו בסעיף 78ג, רשאי שופט להרשות שלא תימסר ידיעה על מעצרו של העצור או שהידיעה תימסר רק למי שיקבע, או שהעצור לא יפגש עם עורך דין, אם שוכנע כי טעמים של בטחון האזור או צרכי החקירה מחייבים זאת;

תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005

(3) לעניין פגישת עצור עם עורך דין, הרשאה לפי סעיף קטן (ב)(2) תהיה לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על 30 יום אך אין באמור בסעיף קטן זה כדי לגרוע

מהסמכות האמורה בסעיף 78ג, וימי עיכוב הפגישה לפי סעיף 78ג לא יבואו במנין 30 הימים האמורים בסעיף קטן זה;

(4) נשיא בית המשפט או נשיא תורן רשאי להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (3) לתקופה או לתקופות נוספות שלא יעלו יחד על 30 יום, אם מפקד כוחות צה"ל באזור אישר בכתב כי טעמים מיוחדים של בטחון האזור מחייבים זאת;

(5) הוגש כתב אישום לבית המשפט הצבאי יראו הרשאה כאמור בסעיפים קטנים (ב)(3) ו-(ב)(4) כבטלה החל מן המועד שהוגש בו כתב האישום;

(6) לענין מסירת ידיעה על מעצרו של העצור, הרשאה לפי סעיף קטן (ב)(2) תהיה לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על 12 יום. התקופה בה עוכבה מסירת ידיעה על מעצרו של העצור לפי סעיף קטן (ב)(1) תבוא במנין 12 הימים האמורים בסעיף קטן זה.

(ג) בקשה לפי סעיף זה תידון במעמד צד אחד בלבד ומטעם המבקש יתייצב תובע צבאי או שוטר בדרגת מפקח ומעלה.

78ה. (1) בסעיף זה, "עיכוב" – הגבלת חירותו של אדם לנוע באופן חופשי, בשל חשד שבוצעה עבירה או כדי למנוע ביצוע עבירה כאשר הגבלת החירות מסויגת מראש בזמן ובתכלית, הכל כאמור בסעיף זה.

(2) (א) היה לחייל יסוד סביר לחשד כי אדם עבר עבירה על תחיקת הביטחון, או כי הוא עומד לעבור עבירה העלולה לסכן את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או ביטחונו, רשאי הוא לעכבו כדי לברר את זהותו ומענו או כדי לחקור אותו ולמסור לו מסמכים, במקום הימצאו.

(ב) חייל רשאי לדרוש מאדם להילוו עמו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין או לזמנו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין, למועד אחר שיקבע, אם נתקיימו שניים אלה:

(1) יש יסוד סביר לחשד שהוא עבר עבירה או יש הסתברות גבוהה שהוא עומד לעבור עבירה כאמור בסעיף קטן (א);

(2) הזיהוי היה בלתי מספיק, או לא ניתן לחקור אותו במקום הימצאו.

(3) (א) היה לחייל יסוד סביר לחשד שנעברה עבירה או כי עתידה להיעבר עבירה העלולה לסכן את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או את בטחון האזור, רשאי הוא לעכב אדם שיכול למסור לו מידע הנוגע לאותה עבירה, כדי לברר את זהותו ומענו. כן רשאי הוא לזמן אותו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין למועד סביר אחר שיקבע לצורך ביצוע אותן פעולות.

(ב) היה הזיהוי בלתי מספיק, או היה חשש כי האדם לא יתייצב לחקירה במועד, רשאי החייל לבקש מאותו אדם להילוו עמו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין לשם גביית העדות.

(4) הוקנתה בחיקוק הסמכות לחפש במקום, בכליו או על גופו של אדם או בכלי רכב, או הסמכות לדרוש מאדם הצגת מסמכים, רשאי בעל הסמכות לעכב אדם כדי לאפשר את החיפוש או העיון במסמכים, וכן רשאי הוא לדרוש מהאדם למסור את שמו ומענו.

(5) (א) היה לחייל יסוד סביר לחשד כי ניתן נגד אדם צו מעצר או צו מאסר, רשאי הוא לעכבו עד לקבלת עותק הצו, לצורך ביצוע המעצר או המאסר על פיו.

(ב) לא ניתן לקבל עותק הצו במקום, רשאי חייל לדרוש מאותו אדם להילוו עמו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין, לשם קבלת הצו ולשם ביצוע המעצר או המאסר על פיו.

(6) (א) לא יעוכב אדם מעל לזמן סביר הדרוש, בנסיבות המקרה, לביצוע הפעולה שלשמה הוקנתה סמכות העיכוב.

(ב) בכל מקרה, לא יעוכב אדם או כלי רכב לפרק זמן העולה על שלוש שעות ואולם רשאי קצין צה"ל בדרגת סא"ל לפחות או קצין משטרה, להאריך את משך העיכוב

לפרק זמן נוסף שלא יעלה על שלוש שעות נוספות, מנימוקים שיירשמו.

(7) (א) עם תום העיכוב, יערוך מבצע העיכוב דו"ח, שבו יפרט את שמו של מי שעוכב, סיבת העיכוב ומשך העיכוב, אם נתקיים אחד מאלה:

(1) האדם הובא למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין;

(2) האדם עוכב לפרק זמן של שלוש שעות או יותר.

(8) לא ייעצר אדם לפי סעיף 78 אם ניתן להסתפק בעיכוב; אולם לא יהא בכך כדי לפגוע בתוקף המעצר.

79. (א) שחרור בערבות יכול שיהא בערבות עצמית של העציר או הנאשם, בין לבדה ובין בצירוף ערבות ערב או בערבון כספי של העציר או של ערב, או מקצתה בערבות ומקצתה בערבות, בכל כפי שיוורה קצין המשטרה או בית-המשפט, שקבעו את מתן הערובה כתנאי לשחרור.

(ב) שחרור בערבות לפי סעיף זה הוא על תנאי שהמשוחרר יתיצב בכל עת שיידרש לחקירה, למשפט, או לנשיאת עונשו ורשאי בית המשפט להוסיף תנאים ככל שימצא לנכון ובהם הפקדת דרכון, ולצוות על עיכוב יציאה מהאזור.

(ג) שוחרר אדם בערובה רשאי חייל, בין מיזמתו ובין לפי פניית ערב, אם יש לו יסוד סביר להניח שהמשוחרר עובד להתחמק מהדין לעצור את המשוחרר ללא פקודת מעצר. משוחרר שנעצר לפי סעיף זה נוהגים בו כאמור בסעיף 78(ב).

(7) (1) לבקשת תובע צבאי רשאי בית-משפט צבאי, משהוכח לו כי המשוחרר הפר תנאי מתנאי השחרור, לצוות על מעצר המשוחרר. כן רשאי הוא לצוות –

(א) על תשלום סכום הערבות כולו או מקצתו לקופת מפקדת האזור, דין צו כזה, כדין קנס שלא שולם במועדו;

(ב) על חילוט הערבון, כולו או מקצתו, לטובת מפקדת האזור.

(2) בכל עת לאחר מתן צו לפי פסקה (א) רשאי בית-המשפט הצבאי, מנימוקים שיירשמו, לבטלו או לשנותו, כפי שיראה לנכון.

(ה) מי ששוחרר בערובה על פי הוראת קצין משטרה רשאי, תוך שבועה ימים מיום מתן הערבות או הערבון, לערוך לפני בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה על גובה הערבות או הערבון.

(1) הורשע נידון בפסק דין של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה, רשאי בית-המשפט שהרשיעו לשחררו בערבות בכל עת עד להיות פסק הדין לחלוט ובלבד שאם הוגש ערעור על פסק הדין והוחל בשמיעתו – תהא סמכות זו נתונה לבית המשפט הצבאי לערעורים.

(2) הערובה ותנאי השחרור בערובה יבטלו אם לא יוגש נגד מי ששוחרר בערובה כתב אישום תוך שנתיים מיום שנקבעו תנאי השחרור; ואולם בית המשפט רשאי, לבקשת תובע צבאי, להאריך את הערובה ואת תנאיה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שלושה חודשים.

80. (א) רשאי כל חייל או רשות מוסמכת שנתמנתה לכך לתפוס ולעצור סחורות, חפצים, בעלי חיים, תעודות או דברים שיש לו טעם לחשוד שנעברה או שעומדים לעבור לגביהם עבירה על צו זה, או שניתנו כשכר בעד ביצוע עבירה כאמור או כאמצעי לביצועה, או שהשתמשו בהם בעשיית כל עבירה כזאת או לשם הקלת ביצועה או שיש לו טעם להאמין כי הם עשויים לשמש כראיה לכל מעשה עבירה על צו זה.

(ב) סחורות, חפצים, בעלי חיים, תעודות, או דברים שלגביהם נעברה עבירה על צו זה, או שניתנו כשכר בעד ביצוע עבירה כאמור או כאמצעי לביצועה או שהשתמשו בהם בעשיית כל עבירה כזאת או לשם הקלת ביצועה, ייעשה בהם ככל שיוורה מפקד האזור.

(ג) נתפסו סחורות, חפצים, בעלי חיים, תעודות או דברים לפי סעיף זה ונמצא לאחר מכן שלא השתמשו בהם לעשיית כל עבירה על צו זה או למתן שכר בעד ביצוע עבירה כאמור או כאמצעי לביצועה או לשם הקלת ביצועה או שאין הם עשויים עוד לשמש ראיה למעשה עבירה על צו זה – ישוחררו בהתאם להוראות מפקד האזור.

(ד) ניתנה הוראה לשחרר סחורות, חפצים, בעלי חיים, תעודות או דברים שנתפסו מכוח סעיף זה (להלן – "הטובין"), והוגשו שתי תביעות שונות לזכות בטובין המכחישות זו את זו, יפנה

שחרור בערבות  
תיקון מס' 58 (מס'  
1265) תשנ"ט-1989

תיקון מס' 27 (מס'  
879) תשנ"א-1980

תיקון מס' 58 (מס'  
1265) תשנ"ט-1989

תיקון מס' 58 (מס'  
1265) תשנ"ט-1989

תיקון מס' 108 (מס'  
1641) תשס"ט-2009

תפיסה והחרמה  
תיקון מס' 82 (מס'  
1462) תשנ"ט-1998

תיקון מס' 20 (מס'  
852) תש"ס-1980

תיקון מס' 20 (מס'  
852) תש"ס-1980

תיקון מס' 82 (מס'  
1462) תשנ"ט-1998

תובע צבאי לנשיא בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה או למי שהנשיא יקבע לענין זה בבקשה לצוות מה ייעשה בטובין; הוגשה בקשה כאמור, רשאי כל אדם הטוען לזכות בטובין להופיע בפני נשיא בית המשפט או מי שהנשיא קבע לענין זה ולתבוע זכותו בטובין.

(ה) בעליהם של סחורות, חפצים, בעלי חיים, תעודות או דברים שנתפסו לפי סעיף זה (להלן – "הטובין"), או מי שהחזיק טובין בעת תפיסתם, יהיה חייב בתשלום הוצאות תפיסת ואחזקת הטובין, בהתאם להוראות מפקד כוחות צה"ל באזור.

תיקון מס' 82 (מס' 1462) תשנ"ט-1998

80א. (א) בית משפט רשאי, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט טובין שנתפסו לפי סעיף 80א –

חילוט טובין  
תיקון מס' 69 (מס' 1382) תשנ"ג-1992

(1) אם הורשע אדם בעבירה שנעברה לגביהם או אם הטובין ניתנו כשכר בעד ביצוע העבירה או כאמצעי לביצועה או אם השתמשו בהם לשם הקלת ביצועה; או

(2) אם החזקתם של הטובין אסורה על פי דין או תחיקת בטחון.

(ב) לא יחולטו טובין לפי סעיף קטן (א) אם יוכיח בעל הטובין כי לא היה מעורב בביצוע העבירה, ועשה מצידו כל שניתן לעשות כדי למנוע ביצועה ובלבד שהחזקתם של הטובין אינה אסורה על פי דין או תחיקת בטחון.

(ג) צו חילוט לפי סעיף זה יכול שינתן בין בגזר הדין ובין על פי עתירה מטעם תובע.

80ב. (א) היה אדם שאיננו מעורב בביצוע העבירה טוען לבעלות על טובין שחולטו מכח סעיף 80 או מכח סעיף 80א או לזכות בהם, רשאי הוא לבקש מאת בית המשפט לבטל את הצו ורשאי בית המשפט לעשות כן ולצוות על מסירת הטובין למבקש, לבעלותו או לשם מימוש זכותו בלבד, הכל לפי העניין.

טענות בעלות או זכות  
תיקון מס' 69 (מס' 1382) תשנ"ג-1992

(ב) בוטל צו חילוט לגבי טובין שנמכרו, יבואו דמי מכרם במקומם. אבדו הטובין – רשאי בית המשפט, אם שוכנע שהיתה פשיעה או רשלנות בשמירתם, לחייב את מי שהיה אחראי לשמירתם בשיפוי הנזק בסכום שייקבע.

81. קצין או חייל שקצין הרשהו לכך באופן כללי או באופן מיוחד, רשאים להיכנס בכל זמן, לכל מקום, כלי-רכב, אניה או אוירון, שעלול להיות טעם לחשוד בהם כי משתמשים בהם, או שהשתמשו בהם לכל מטרה, הפוגעת בשלום הציבור, בבטחון כוחות צה"ל או חייליו, בקיום הסדר הציבורי, או למטרות התקוממות, מרד או מהומה, או שיש מקום לחשוד בהם כי נמצא שם אדם שעבר על צו זה, או סחורות, חפצים, בעלי חיים, תעודות, או כל דבר הצפוי לתפישו לפי צו זה ורשאים הם לחפש בכל מקום, כלי-רכב, אניה או אוירון וכל אדם הנמצא בהם או היוצא מהם.

חיפושים  
תיקון מס' 20 (מס' 852) תש"ס-1980

82. כל חייל רשאי לעכב ולחפש בכל אדם שיש לו טעם לחשוד בו שהוא משתמש בכל חפץ, הצפוי לתפישו לפי צו זה או כל בעל-חיים שיש מקום לחשוד שנמצא עליו כל חפץ כזה.

חיפוש בבני-אדם

82א. (א) נאשם שנמלט או מסתתר ואין אפשרות למצאו, רשאי בית משפט, לבקשת תובע צבאי, אם הוא סבור שהדבר עשוי להביא להתייבשותו של הנאשם, לצוות על תפיסת כל נכס מנכסיו של הנאשם, מטלטלין או מקרקעין, על רישום עיקול עליהם בפנקסי המקרקעין, או על מינוי כונס נכסים עליהם, ולהורות מה ייעשה בנכס ובפירותיו כל עוד הצו בתוקפו.

תפיסת נכסי נאשם  
שנמלט  
תיקון מס' 38 (מס' 1020) תשמ"ב-1982

(ב) צו לפי סעיף זה לא יפגע בזכותו של נושה לרדת לאותם נכסים.

(ג) ניתן צו לפי סעיף זה, רשאי כל מי שתלוי בנאשם ותפיסת הנכס עשויה לפגוע בפרנסתו, לבקש מבית המשפט לבטל את הצו או לשנותו.

83. (א) אדם, המורשה בצו זה, להיכנס לכלי-רכב, אניה או אוירון, רשאי להעמיד או לעצור אותם מתוך שימוש בכוח אם יש צורך בכך.

העמדת כלי-רכב  
אניות ואוירונים

(ב) אדם שבידו הפיקוד או שהוא ממונה על כל כלי-רכב, אניה או אוירון, ואינו עוצר אותם מיד כשנדרש לעשות כן, בין בעל-פה ובין באמצעות אות או בכל אמצעי אחר על-ידי אדם המוסמך לעשות כן – יאשם בעבירה על צו זה.

84. סמכות המעצר, התפיסה, ההחרמה, החיפוש, החיפוש בבני-אדם והעמדת כלי-רכב, אניות ואוירונים המסורה לחייל לפי פרק זה, תהא מסורה לו גם לגבי עבירה על תחיקת בטחון,

תחולת סמכויות

לגבי עבירה על דין אחר כלשהו שהוא בר-תוקף באזור ולגבי מעשה, מחדל או נסיון שבוצע בישראל או בשטח מוחזק על-ידי צה"ל ושהוא בר-עונשין, מכוח הדין או תחיקת הבטחון החלים במקום בו בוצע.

**פרק ה – צווי הגבלה וצווי פיקוח**

84א. לא יפעיל מפקד צבאי סמכות לפי פרק זה ולפי פרק ה' אלא אם הוא סבור כי הדבר הכרחי בגלל טעמי בטחון החלטיים.

תיקון מס' 18 (מס' 815) תש"ס-1980  
סייג להפעלת  
סמכויות  
תיקון מס' 4 (מס' 431) תשל"א-1971  
תיקון מס' 18 (מס' 815) תש"ס-1980  
צווי הגבלה

85. (א) מפקד צבאי רשאי לתת צו, לגבי כל אדם, למטרות הבאות, כולן או מקצתן:

- (1) להבטיח שאותו אדם לא יימצא בכל אחד מאותם השטחים באזור שיפורטו בצו אלא במידה שהורשה לו הדבר בצו, או בידי רשות או אדם שיינקבו בצו;
- (2) לדרוש ממנו שיודיע על תנועותיו, באופן ובזמנים שייקבעו בצו לרשות או לאדם, שיינקבו בו;
- (3) לאסור או להגביל את חזקתו או שימושיו של אותו אדם בחפצים שפורטו בצו;
- (4) להטיל עליו הגבלות בדבר תעסוקתו או עסקיו או בדבר קשריו עם אנשים אחרים, ובדבר פעולותיו ביחס להפצת ידיעות או דעות, הכל כפי שיפורט בצו.

(ב) הפר אדם צו לפי סעיף זה – ייאשם בעבירה על צו זה.

(ג) על צו שהוצא לפי סעיף זה (להלן בסעיף זה: הצו) ניתן לערער בפני ועדת ערעורים שימנה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים (להלן בסעיף זה: הוועדה). הוועדה יכול שתהיה מורכבת מחבר אחד, כחבר בוועדה ימונה שופט שדרגתו רב-סרן לפחות.

(ד) מצאה הוועדה כי יש מקום להתערב בהחלטת המפקד הצבאי, רשאית היא לבטל את הצו, לקצרו, או לשנות את תנאיו.

(ה) הוגש ערעור לוועדה, רשאית היא לעכב את ביצוע הצו עד למועד מתן החלטתה.

(ו) בהליכים לפי סעיף זה, מותר לסטות מדיני הראיות, מטעמים שיירשמו.

(ז) בהליכים לפי סעיף זה רשאית הוועדה לקבל ראיה אף שלא בנוכחות האדם אשר כנגדו הוצא הצו או בא כוחו, או בלי לגלות להם, אם אחרי שעינה בראיה או שמעה טענות, אף שלא בנוכחות האדם אשר כנגדו הוצא הצו או בא כוחו, שוכנעה שגילוי הראיה עלול לפגוע בביטחון האזור או בביטחון הציבור, הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראיה לפי סעיף 9א לצו זה.

(ח) בכפוף לאמור בסעיף-קטן (ז) לעיל רשאי האדם אשר כנגדו הוצא הצו להיות נוכח בכל דיון לפי סעיף זה.

(ט) בכל עניין של סדר דין אשר אינו מוסדר בסעיף זה, תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה בערעור.

(י) החליטה הוועדה בערעור שהוגש לפי סעיף-קטן (ג) לעיל, רשאית היא, לבקשת בא כוח המפקד הצבאי או האדם אשר כנגדו הוצא הצו, לפי העניין, להשהות את ביצוע החלטתה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות ממועד מסירת החלטתה, לעניין זה לא יבואו שבתות ומועדים במניין השעות.

86. (א) הדיון בהליכים לפי פרק זה יתקיים בדלתיים סגורות, אלא אם כן קבעה ועדת הערעורים שהוקמה מכוח סעיפים 85 או 86, הוראה אחרת לעניין זה.

(ב) אדם הנתון בפיקוח מיוחד לפי סעיף זה – יהיה כפוף להגבלות הבאות, כולן או מקצתן, כפי שיוורה המפקד הצבאי:

- (1) יהיה נדרש לגור בתחומיו של מקום מסוים באזור, שיפרט אותו המפקד הצבאי בצו;
- (2) לא יעזוב את העיר, הכפר או הנפה, שבהם הוא גר, ללא רשות בכתב של מפקד צבאי;

פיקוח מיוחד ותיחום  
מקום מגורים  
תיקון מס' 84 (מס' 1510) תשס"ב-2002  
תיקון מס' 88 (מס' 1533) תשס"ד-2003  
תיקון מס' 84 (מס' 1510) תשס"ב-2002  
תיקון מס' 106 (מס' 1636) תשס"ו-2006

- (3) יודיע בכל עת למפקד צבאי או למי שיורה לו המפקד הצבאי את הבית או את המקום שבו הוא גר ;
- (4) יהיה חייב להתייצב כל אימת שידרוש זאת ממנו המפקד הצבאי ובמקום שיורה לו ;
- (5) ישאר מאחורי דלתות ביתו למשך אותן שעות שיקבע המפקד הצבאי בצו.
- (ג) חייל רשאי לעצור אדם שלגביו ניתן צו לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב) ולהוליכו לשטח שהוא צריך להיות בו.

(ד) הפר אדם צו לפי סעיף זה – ייאשם בעבירה על צו זה.

(ה) על צו שהוצא לפי סעיף זה (להלן בסעיף זה: הצו) ניתן לערער בפני ועדת ערעורים שימנה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים (להלן בסעיף זה: הוועדה). הוועדה יכול שתהיה מורכבת מחבר אחד, מחבר בוועדה ימונה שופט שדרגתו רב-סרן לפחות.

(ו) מצאה הוועדה כי יש מקום להתערב בהחלטת המפקד הצבאי, רשאית היא לבטל את הצו, לקצרו, או לשנות את תנאיו.

(ז) הוגש ערעור לוועדה, רשאית היא לעכב את ביצוע הצו עד למועד מתן החלטתה.

(ח) בהליכים לפי סעיף זה, מותר לסטות מדיני הראיות, מטעמים שיירשמו.

(ט) בהליכים לפי סעיף זה רשאית הוועדה לקבל ראיה אף שלא בנוכחות האדם אשר כנגדו הוצא הצו או בא כוחו, או בלי לגלות להם, אם אחרי שעיינה בראיה או שמעה טענות, אף שלא בנוכחות האדם אשר כנגדו הוצא הצו או בא כוחו, שוכנעה שגילוי הראיה עלול לפגוע בביטחון האזור או בביטחון הציבור, הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראיה לפי סעיף 9א לצו זה.

(י) בכפוף לאמור בסעיף-קטן (ט) לעיל רשאי האדם אשר כנגדו הוצא הצו להיות נוכח בכל דיון לפי סעיף זה.

(יא) בכל עניין של סדר דין אשר אינו מוסדר בסעיף זה, תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה בערעור.

(יב) החליטה הוועדה בערעור שהוגש לפי סעיף-קטן (ה) לעיל, רשאית היא, לבקשת בא כוח המפקד הצבאי או האדם אשר כנגדו הוצא הצו, לפי העניין, להשהות את ביצוע החלטתה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות ממועד מסירת החלטתה, לעניין זה לא יבואו שבתות ומועדים במניין השעות.

(יג) ערער אדם שניתן לגביו צו לפי סעיף-קטן (ב)(1) לעיל, והושאר הצו בתוקפו, תדון הוועדה בעניינו לפחות אחת לשלושה חודשים בין אם פנה אליה אותו אדם בערעור נוסף, ובין אם לאו. בדיון כאמור תהיינה לוועדה כל הסמכויות שהוענקו לה בערעור כאמור בסעיף-קטן (ו).

(יד) מפקד צבאי שהוציא צו לפי סעיף-קטן (ב)(1) לעיל, רשאי להורות כי אדם אשר כנגדו הוצא הצו יוחזק במעצר במקום שייקבע על ידי המפקד הצבאי באזור או בישראל עד להעברתו למקום שנקבע בצו.

(טו) (בוטל).

(טז) (בוטל).

(יז) (בוטל).

86א. הדיון בהליכים לפי פרק זה יתקיים בדלתיים סגורות.

#### פרק 11 – מעצר מינהלי

87. (א) היה למפקד האזור יסוד סביר להניח שטעמי בטחון האזור או בטחון הציבור מחייבים שאדם פלוני יוחזק במעצר, רשאי הוא, בצו בכתומת ידו, להורות על מעצרו של האדם לתקופה שתצוין בצו ושלא תעלה על ששה חדשים.

(ב) היה למפקד האזור יסוד סביר להניח, ערב פקיעת תקפו של צו לפי סעיף קטן (א)

תיקון מס' 88 (מס' 1533) תשס"ד-2003  
תיקון מס' 91 (מס' 1571) תשס"ה-2005

תיקון מס' 88 (מס' 1533) תשס"ד-2003

תיקון מס' 88 (מס' 1533) תשס"ד-2003  
תיקון מס' 88 (מס' 1533) תשס"ד-2003  
תיקון מס' 88 (מס' 1533) תשס"ד-2003

תיקון מס' 88 (מס' 1533) תשס"ד-2003

תיקון מס' 88 (מס' 1533) תשס"ד-2003

תיקון מס' 88 (מס' 1533) תשס"ד-2003

תיקון מס' 88 (מס' 1533) תשס"ד-2003

תיקון מס' 88 (מס' 1533) תשס"ד-2003  
תיקון מס' 106 (מס' 1630)

תיקון מס' 106 (מס' 1630)  
תיקון מס' 106 (מס' 1630)  
תיקון מס' 106 (מס' 1630)  
תיקון מס' 106 (מס' 1630)  
דלתיים סגורות  
תיקון מס' 83 (מס' 1489) תשס"א-2001

תיקון מס' 18 (מס' 815) תש"ס-1980  
מעצר מינהלי  
תיקון מס' 18 (מס' 815) תש"ס-1980

(להלן – צו המעצר המקורי), שטעמי בטחון האזור או בטחון הציבור עדיין מחייבים את החזקתו של העציר במעצר, רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות מפעם לפעם על הארכת תקפו של צו המעצר המקורי לתקופה שלא תעלה על ששה חדשים, ודין צו הארכה לכל דבר עדין צו המעצר המקורי.

(ג) היה למפקד צבאי שהינו מפקד נפה יסוד סביר להניח שקיימים התנאים שבהם רשאי מפקד האזור לצוות על מעצרו של אדם לפי סעיף קטן (א), רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות על מעצרו של אותו אדם, לתקופה שלא תעלה על 96 שעות ולא תהא ניתנת להארכה על ידי צו של מפקד צבאי.

(ד) צו לפי סעיף זה יכול שיינתן שלא במעמד אדם שעל מעצרו הוא חל.

87א. צו מעצר לפי פרק זה יבוצע על ידי חייל או שוטר וישמש אסמכתא לחבישתו של העציר במקום מעצר שנקבע בצו המעצר או בצו מאוחר יותר.

87ב. (א) נעצר אדם על פי צו מפקד האזור לפי פרק זה, יובא תוך 96 שעות ממעצרו, ואם היה בתכוף לפני כן במעצר על פי צו מפקד צבאי שהינו מפקד נפה – תוך 96 שעות ממעצרו לפי צו המפקד הצבאי שהינו מפקד נפה – לפני שופט כמשמעו בסעיף 3(ג)(1) לצו זה (להלן – שופט), והשופט רשאי לאשר את צו המעצר, לבטלו או לקצר את תקופת המעצר שבו; לא הובא העציר לפני שופט ולא הוחל בדיון לפניו תוך 69 השעות כאמור, ישוחרר העציר, זולת אם קיימת עילה אחרת למעצרו לפי כל דין או תחיקת בטחון.

(ב) השופט יבטל את צו המעצר אם הוכח לו שהטעמים שבגללם ניתן, לא היו טעמים ענייניים של בטחון האזור או של בטחון הציבור או שניתן שלא בתום לב או מתוך שיקולים שלא לענין.

87ג. אושר צו מעצר לפי פרק זה בשינוי או בלי שינוי, ידון שופט מחדש בענין המעצר לא יאוחר משלושה חדשים אחרי אישור המעצר לפי סעיף 87ב או אחרי מתן החלטה לפי סעיף 87ב או אחרי מתן החלטה לפי סעיף זה או תוך תקופה קצרה יותר שקבע שופט בהחלטתו, כל עוד לא שוחרר העציר; לא החל הדיון לפני השופט תוך התקופה האמורה, ישוחרר העציר, זולת אם קיימת עילה אחרת למעצרו לפי כל דין או תחיקת בטחון.

87ד. (א) בהליכים לפי סעיפים 87ב ו-87ג מותר לסטות מדיני הראיות, אם השופט משוכנע שהדבר יועיל לגילוי האמת ולעשיית משפט צדק.

(ב) כל אימת שיוחלט לסטות מדיני הראיות יירשמו הטעמים שהניעו למתן ההחלטה.

(ג) בהליכים לפי סעיפים 87ב ו-87ג רשאי שופט לקבל ראייה אף שלא בנוכחות העציר או בא כוחו או בלי גלויה להם אם, אחרי שעיין בראייה או שמע טענות, אף שלא בנוכחות העציר ובא כוחו, שוכנע שגילוי הראייה לעציר או לבא כוחו עלול לפגוע בבטחון האזור או בבטחון הציבור. הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראייה לפי סעיף 9א לצו.

87ה. (א) החלטת שופט לאשר צו מעצר, בשינויים או בלי שינויים, לבטלו או לשנותו, וכן החלטתו לפי סעיף 87ג, ניתנת לערעור לפני נשיא בית המשפט כמשמעו בסעיף 3(ג)(2) או לפני נשיא תורן כמשמעו בסעיף 3(ב)(3); לנשיא בית המשפט ולנשיא תורן יהיו כל הסמכויות שהוענקו לשופט לפי פרק זה.

(ב) הערעור לא יעכב את בצוע הצו, אלא אם שופט או נשיא בית המשפט החליט אחרת.

(ג) בכפוף לאמור בסעיף 87ד(ג) רשאי עציר להיות נוכח בכל דיון לפי סעיפים 87ב, 87ג ו-87ה.

87ו. הדיון בהליכים לפי פרק זה יתקיים בדלתיים סגורות.

87ז. מפקד האזור רשאי להתקין תקנות לביצועו של פרק זה, ובכללן תקנות הקובעות את סדרי הדין בהליכים לפי פרק זה ואת המועד להגשת ערעור ולעשיית פעולה אחרת לפי פרק זה.

87ח. סמכויות מפקד האזור לפי פרק זה אינן ניתנות לאצילה.

ביצוע  
תיקון מס' 18 (מס'  
(815) תש"ס-1980

בקורת שיפוטית על  
צו המעצר  
תיקון מס' 18 (מס'  
(815) תש"ס-1980  
תיקון מס' 91 (מס'  
(1571) תשס"ה-2005

תיקון מס' 91 (מס'  
(1571) תשס"ה-2005

עיון תקופתי מחדש  
תיקון מס' 18 (מס'  
(815) תש"ס-1980  
תיקון מס' 91 (מס'  
(1571) תשס"ה-2005

סטיה מדיני הראית  
תיקון מס' 18 (מס'  
(815) תש"ס-1980  
תיקון מס' 91 (מס'  
(1571) תשס"ה-2005

תיקון מס' 91 (מס'  
(1571) תשס"ה-2005

ערעור  
תיקון מס' 18 (מס'  
(815) תש"ס-1980  
תיקון מס' 29 (מס'  
(914) תשמ"א-1981  
תיקון מס' 91 (מס'  
(1571) תשס"ה-2005

תיקון מס' 91 (מס'  
(1571) תשס"ה-2005

דלתיים סגורות  
תיקון מס' 18 (מס'  
(815) תש"ס-1980

סדרי דין  
תיקון מס' 18 (מס'  
(815) תש"ס-1980

איסור אצילה  
תיקון מס' 18 (מס'  
(815) תש"ס-1980

ביטול הצו ע"י מפקד האזור  
תיקון מס' 26 (מס' 876)  
תשנ"א-1980  
תיקון מס' 112 (מס' 1649)  
הגדרות  
תיקון מס' 112 (מס' 1649)  
תשס"ט-2009

87ט. האמור בסעיפים 87 עד 87ח' אינו גורע מסמכותו של מפקד האזור לבטל צו מעצר שניתן לפי סעיפים אלו, בין לפני אישורו לפי סעיף 87ב' ובין לאחריו.

פרק ה'2 – ביקורת שיפוטית על משמורת של מסתננים

87י. בפרק זה –

"מסתנן" – כהגדרתו בצו בדבר מניעת הסתננות;

"צו גירוש" – צו גירוש בכתב שניתן על ידי מפקד צבאי לפי סעיף 3(א) לצו בדבר מניעת הסתננות;

"מוחזק במשמורת" – אדם המוחזק במשמורת מכוח צו גירוש;

"צו בדבר מניעת הסתננות" – צו בדבר מניעת הסתננות (יהודה והשומרון) (מס' 329), התשכ"ט-1969.

87יא. תוקם באזור ועדה לבחינת צווי גירוש, אשר בסמכותה לדון בעררים על החלטות שניתנו לפי הצו בדבר מניעת הסתננות (להלן – "הוועדה").

כינון ועדה  
תיקון מס' 112 (מס' 1649)  
תשס"ט-2009

87יב. (א) מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה שופטים שדרגתם רב-סרן לפחות כחברים בוועדה.

(ב) אחד מחברי הוועדה ימונה כנגיד הוועדה.

(ג) נגיד הוועדה ימנה מבין חברי הוועדה חברים, אשר ישבו כוועדה של דן יחיד.

(ד) נגיד הוועדה יהא רשאי לקבוע, כי הוועדה תהא של שלושה, אם ראה צורך מיוחד בכך. נקבע מותב של שלושה, ימנה נגיד הוועדה את יושב הראש.

(ה) נגיד הוועדה יהא רשאי להחליף חבר ועדה באחר והדיון בערר יימשך מן השלב בו הופסק, אלא אם הורה הנגיד אחרת.

הרכב הוועדה  
תיקון מס' 112 (מס' 1649)  
תשס"ט-2009

87יג. (א) ניתן צו גירוש והוחזק אדם מכוחו במשמורת, יובא המוחזק בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום 8 ימים מיום מתן צו הגירוש, בפני הוועדה. אם טרם מלאו למוחזק במשמורת 18 שנים, יובא בפני הוועדה, לא יאוחר מתום 4 ימים מיום מתן צו הגירוש.

הבאה בפני ועדה לבחינת צווי גירוש  
תיקון מס' 112 (מס' 1649)  
תשס"ט-2009

(ב) מוחזק במשמורת, אשר לא הובא בפני הוועדה תוך פרק הזמן הקבוע בסעיף קטן (א), יובא בפני הוועדה, אשר תידון בעניינו ותורה על שחרורו, בתנאים או ללא כל תנאי, אלא אם סברה הוועדה, כי נסיבות העניין, לרבות מסוכנותו של המוחזק במשמורת, החשש להימלטותו מן הדיון והגורמים לאי-הבאתו בפניה, אינם מצדיקים את שחרורו.

87יד. הוועדה רשאית –

סמכויות הוועדה  
תיקון מס' 112 (מס' 1649)  
תשס"ט-2009

(א) להותיר את צו הגירוש בתוקפו, בשינויים או בלא שינויים;

(ב) לבטל את צו הגירוש, אם שוכנעה שהמוחזק במשמורת אינו מסתנן;

(ג) להורות על שחרורו של מוחזק במשמורת בתנאים, לרבות בערבות, או ללא כל תנאי, אם שוכנעה, כי קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים זאת, או כי יש בשחרורו כאמור כדי לסייע בהרחקתו של המוחזק במשמורת מן האזור; ובלבד שלא תורה כאמור אם –

(1) הרחקתו של המוחזק במשמורת מן האזור נמנעת או מתעכבת בשל העדר שיתוף פעולה מלא מצדו, לרבות לעניין הבהרת זהותו או הסדרת הליכי גירוש מן האזור, ולרבות סירוב בלתי מוצדק לחזור למדינה ממנה הגיע לאזור או למדינה אחרת אם לא מתאפשרת חזרתו למדינה ממנה הגיע לאזור; או

(2) יש בשחרורו של המוחזק במשמורת כדי לסכן את בטחון האזור, את שלום הציבור או את בריאותו;

(ד) להורות על שחרורו של מוחזק במשמורת בערבות בתום פרק זמן שקבעה, אם לא הורחק מן האזור קודם לכן, אם שוכנעה באחד מאלה:

(1) כי הרחקתו של המוחזק במשמורת מן האזור נמנעת או מתעכבת בלא הצדק סביר למרות שיתוף פעולה מלא מצדו, וכי ניתן לבצע את צו הגירוש בתוך פרק הזמן

שנקבע;

(2) מחמת גילו או מצב בריאותו החזקתו במשמורת עלולה לגרום נזק לבריאותו, או שקיימים טעמים הומניטריים מיוחדים אחרים המצדיקים את שחרורו בערובה, לרבות מקום שעקב ההחזקה במשמורת יוותר קטין בלא השגחה;

ובלבד שלא תורה כאמור אם יש בשחרורו של המוחזק במשמורת כדי לסכן את בטחון האזור, את שלום הציבור או את בריאותו;

(ה) להורות על שינוי התנאים שנקבעו לשחרורו של מוחזק במשמורת לפי סעיף 6ב לצו בדבר מניעת הסתננות;

(ו) להורות על החזרת הכספים שנגבו מהמסתנן בגין הוצאות ביצוע צו הגירוש, כאמור בסעיף 6א לצו בדבר מניעת הסתננות, כולן או מקצתן.

87טו. (א) החליטה הוועדה, לפי סעיף 87ד, שלא לשחרר את המוחזק במשמורת, יבוא עניינו לבחינה נוספת בפני הוועדה, לא יאוחר משישים ימים אחרי מועד החלטתה לפי סעיף 87ד או תוך תקופה קצרה יותר שקבעה הוועדה בהחלטתה.

(ב) מוחזק במשמורת, אשר לא הובא עניינו לבחינה נוספת בפני הוועדה תוך פרק הזמן הקבוע בסעיף קטן (א), יובא בפני הוועדה, אשר תידון בעניינו ותורה על שחרורו, בתנאים או ללא כל תנאי, אלא אם סברה הוועדה, כי נסיבות העניין, לרבות מסוכנותו של המוחזק במשמורת, החשש להימלטותו מן הדין והגורמים לאי-הבאתו בפניה, אינן מצדיקות את שחרורו.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א) אם טרם מלאו למוחזק במשמורת 18 שנים, יובא עניינו לבחינה נוספת בפני הוועדה תוך פרק זמן שלא יעלה על 30 ימים.

87טז. (א) מוחזק במשמורת רשאי לפנות בכתב לוועדה בכל עת בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שניתנה בעניינו, אם נתגלו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות, לרבות חלוף הזמן מיום מתן צו גירוש, והדבר עשוי לשנות החלטה קודמת של הוועדה.

(ב) המפקד הצבאי או מי שהוסמך לכך על ידו רשאי לפנות בכתב לוועדה בבקשה להורות על החזרתו של מסתנן ששוחרר על פי החלטת הוועדה למשמורת או בבקשה לקביעת תנאי שחרור שונים, אם נתגלו עובדות חדשות או השתנו נסיבות ממועד מתן ההחלטה הקודמת בעניינו של המסתנן; אין בהוראת סעיף קטן זה כדי לפגוע בסמכויות מפקד צבאי לפי הצו בדבר מניעת הסתננות.

87ז. בהליכים לפי פרק זה, יחולו הוראות סעיפים קטנים 85(ו) ו-85(ז).

87ח. בכפוף לאמור בסעיף 87טז, יחולו על דיון בהליכים לפי פרק זה הוראות סעיפים 78(כ) ו-78(כא) (2) בשינויים המחוייבים.

87ט. (א) בכל עניין של סדר דין, אשר אינו מוסדר בפרק זה, תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה ביותר לקבלת החלטה בעניין.

(ב) הוועדה רשאית לפנות למפקד הצבאי לשם קבלת עמדתו, בכתב או בעל פה, בעניינו של מוחזק במשמורת או בכל שאלה הנדרשת לה לצורך קבלת החלטה, ובלבד שלא תקבל הוועדה החלטה כאמור בסעיפים קטנים 87ד(ב) עד 87ד(ה), מבלי שהובאה בפניה עמדת המפקד הצבאי.

(ג) מוחזק במשמורת רשאי להעזר בנציג בטיעונו בפני הוועדה, ורשאית הוועדה לקבל את טיעוני המוחזק במשמורת בכתב אם בחר המוחזק שלא להופיע בפני הוועדה.

(ד) הוראות סעיפים 79(א) עד (ד) יחולו על הליכי השחרור בערבות לפי פרק זה, בשינויים המחוייבים; לוועדה יהיו כל הסמכויות שהוענקו לבית המשפט לפי סעיף זה.

87כ. נתנה הוועדה החלטה לפי סעיף 87ד, רשאית היא לצוות, לבקשת נציג המפקד הצבאי, על השהיית ביצוע ההחלטה לתקופה שלא תעלה על 72 שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.

87כא. אין באמור בפרק זה כדי לגרוע מסמכותו של המפקד הצבאי לבטל צו גירוש, בין לפני

עיון תקופתי  
תיקון מס' 112 (מס')  
(1649) תשס"ט-2009

עיון חוזר  
תיקון מס' 112 (מס')  
(1649) תשס"ט-2009

ראיות  
תיקון מס' 112 (מס')  
(1649) תשס"ט-2009

נוכחות עצור  
תיקון מס' 112 (מס')  
(1649) תשס"ט-2009

סדרי דין  
תיקון מס' 112 (מס')  
(1649) תשס"ט-2009

עיצוב ביצוע  
תיקון מס' 112 (מס')  
(1649) תשס"ט-2009

שמירת סמכויות  
תיקון מס' 112 (מס')  
(1649) תשס"ט-2009

ההליכים לפי סעיף 87 ובינן לאחרים.

#### פרק ו – הגבלות

88. (א) מפקד צבאי, או אדם הפועל בהרשאתו הכללית או המיוחדת של מפקד צבאי, רשאים בצו או על-ידי מתן הוראות או באופן אחר:

תנועה ותעבורה

- (1) לאסור, להגביל או להסדיר את השימוש בדרכים מסוימות או לקבוע מסלולים שבהם יעברו כלי-רכב או בעלי-חיים או בני-אדם בין באופן כללי ובין באופן מסוים;
- (2) לדרוש מכל אדם שהוא הבעלים או המחזיק של כלי-רכב, או שכלי-רכב נמצא בשליטתו, שישתמש בכלי-רכב להובלת סחורות בזמנים ובדרכים שיפורטו על-ידו;
- (3) לאסור, להגביל או להסדיר תנועת בני-אדם, בדרך כלל, או של בני-אדם ממין או מסוג מסוימים, או של בני-אדם מסוימים באזורים, ברכבות, במכוניות, באוטובוסים, בכלי-רכב אחרים או באניות.

(ב) כל חייל רשאי לדרוש בצו מתושביה של כל עיר, כפר, שטח, או שכונה, כולם או מקצתם, להסיר מן הדרך כל מתרס או מטרד או כל זכוכית, מסמרים, או מחסומים או מכשולים אחרים שיש בהם כדי להפריע לשימוש באותה דרך.

(ג) אדם המפר צו, הוראה או כל דרישה שניתנו על-פי סעיף זה – ייאשם בעבירה על צו זה.

89. מפקד צבאי רשאי לדרוש בצו מכל אדם, בתחומי שטח שיצויין בצו, כי יישאר בתוך בית במשך אותן שעות שיינקבו בצו. אדם הנמצא מחוץ לבית, בתחומי השטח האמור, במשך אותן שעות, ללא תעודת-היתר בכתב שהוצאה בידי המפקד הצבאי או מטעמו – ייאשם בעבירה על צו זה.

עוצר

90. (א) מפקד צבאי רשאי להכריז על כל שטח או מקום שהם סגורים (להלן – שטח סגור).  
(ב) נסגר שטח או מקום כאמור בסעיף קטן (א), רשאי מפקד צבאי לקבוע כי תחול עליו אחת מההוראות הבאות:

שטחים סגורים  
תיקון מס' 38 (מס'  
1020) תשמ"ב-1982

- (1) לא יכנס אדם לשטח הסגור;
  - (2) לא יצא אדם מהשטח הסגור;
  - (3) לא יכנס אדם לשטח הסגור ולא ישהה בו;
  - (4) לא יכנס אדם לשטח הסגור ולא יצא ממנו.
- (ג) מפקד צבאי רשאי בהיתר אישי או בהיתר כללי לפטור אדם מהוראות ההכרזה בדבר סגירת שטח או מקום כאמור בסעיף זה.

(ד) הפר אדם הוראות הכרזה בדבר סגירת שטח או מקום, לפיה נאסרה הכניסה לשטח סגור או השהייה בו, או תנאי היתר שניתנו על פי סעיף זה, יהיו כל חייל, שוטר או רשות מוסמכת שנתמנתה לכך רשאים להוציאו אל מחוץ לשטח הסגור.  
סעיף קטן זה לא יחול על תושב קבוע בשטח הסגור.

תיקון מס' 71 (מס'  
1399) תשנ"ג-1993

(ה) הפר אדם הוראות הכרזה בדבר סגירת שטח או מקום, לפיה נאסרה היציאה מהשטח הסגור, או תנאי היתר על פי סעיף זה – יהיו כל חייל או שוטר רשאים לעצרו ולהוליכו לשטח הסגור.

(ו) הפר אדם הוראות הכרזה בדבר סגירת שטח או מקום או תנאי היתר שנתנו על פי סעיף זה, או הפריע אדם לחייל, לשוטר או לרשות מוסמכת שנתמנתה לכך למלא תפקידיהם על פי סעיף זה או מכוחו – ייאשם בעבירה על צו זה.

תיקון מס' 71 (מס'  
1399) תשנ"ג-1993

91. (א) מפקד צבאי רשאי, בצו:

צווים לפתוח ולסגור  
מקומות

- (1) אם הוא סבור כי הדבר דרוש לשם קיום השירותים החיוניים לדרוש מכל אדם המחזיק בית-עסק, מוסד ללימודים או מקום אחר שהציבור או חלק ממנו מבקר בו (להלן – "מקום"), שיש לו טעם להאמין כי נסגר עקב סגירה כללית או כל סגירה מאורגנת של מקומות, כי יפתח את המקום וינהלו כרגיל;

(2) אם הוא סבור כי הדבר דרוש לשם קיום הממשל התקין, הסדר הציבורי ולשם בטחון כוחות צה"ל, לדרוש מכל אדם המחזיק מקום כי יסגרנו ויחדל מלנהל ויחזיקנו סגור במשך תקופה שתקבע בצו.

(ב) בסעיף זה –

"בית עסק" – לרבות בית-מלאכה, בית-חרושת, בית-מסחר, חנות, מסעדה, מזנון, בית-מרקחת, מאפייה, מכבסה וכל עסק שמטרתו ייצור טובין, מכירתם או מתן שירותים לציבור;  
"מחזיק" – לגבי כל מקום – לרבות בעלים שוכר, מנהל, פקיד, מורשה או כל מי שבירד השליטה על המקום או האפשרות הממשית להפעילו.

(ג) אדם המפר צו שניתן על-פי סעיף זה – ייאשם בעבירה על צו זה.

91א. (א) חייל רשאי להורות בצו לכל אדם, אם הוא סבור כי הדבר דרוש לבטחון האזור, לשלום האזור או לשם שמירה על הסדר הציבורי, להסיר, למחוק או לכסות, כפי שיוורה, כל סמל המוצג במקרקעין או המצוי בהם ובלבד שאין בכך כדי לסכן את גופו או את חייו של אדם כאמור.

(ב) מבלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (א), כל מחזיק במקרקעין חייב להסיר, למחוק או לכסות בכל דרך אחרת כל סמל המוצג או המצוי במקרקעין שבחזקתו, אם הסמל עלול להשפיע על דעת הקהל באזור באופן העלול לפגוע בבטחון האזור, בשלום האזור או בסדר הציבורי בו.

(ג) המפר הוראה מהוראות סעיף זה או הוראה שניתנה על פיו ייאשם בעבירה על צו זה ואולם לא ייאשם אדם בעבירה על סעיף קטן (ב) אם יוכיח כי הוא לא ידע על קיומו של הסמל ולא היה עליו לדעת על כך, בנסיבות הענין.

(ד) לענין סעיף זה – "סמל" – לרבות שלט, דגל, סימן, צבע, כתובת וסיסמא.

91ב. (א) מפקד צבאי רשאי להורות בצו לכל מחזיק במקרקעין, אם הוא סבור כי הדבר דרוש לבטחון האזור או לשם שמירה על הסדר הציבורי, על סימונם, צביעתם ושילוטם של מקרקעין שבחזקתו.

(ב) המפר הוראה שניתנה על-פי סעיף זה או הגורם להשחתת או טשטוש סימנים, צבעים ושליטים שנעשו בהתאם לסעיף זה או בהתאם לכל דין ותחיקת בטחון, ייאשם בעבירה על צו זה.

91ג. (א) חייל רשאי ליטול, מכל אדם, את תעודת הזהות שלו (להלן – "התעודה") אם הוא סבור כי הדבר דרוש לשם אחד מאלה:

(1) הבטחת ביצועה של הוראה שניתנה לאותו אדם על-פי סעיפים 88(ב) או 91א לצו זה;

(2) הבטחת התייצבותו של אותו אדם במקום ובמועד שנקבעו בהוראה שניתנה על-ידי רשות מרשויות צה"ל או מי מטעמה על-פי סעיף 73א לצו זה.

(ב) עם נטילת התעודה כאמור בסעיף קטן (א), ימסור החייל לאדם ממנו ניטלה התעודה תיעוד חליפי.

(ג) (1) בתיעוד החליפי כאמור בסעיף קטן (ב) ירשום החייל את הפרטים הבאים: שם האדם שתעודתו ניטלה, נפת מגוריו, מספרי הזהות של אותו אדם, מועד נטילת התעודה, עילת הנטילה, המקום והמועד בהם יוכל האדם לקבל את התעודה שניטלה, תקופת תוקפו של התיעוד החליפי וכן את פרטי החייל שנטל את התעודה.

(2) תוקפו של התיעוד החליפי יהא לתקופה של 96 שעות ממועד נטילת התעודה אלא אם נרשמה תקופה קצרה מזו בתיעוד החליפי כאמור בסעיף קטן (1)(ג), ובתקופה זו ייחשב התיעוד החליפי כתעודת זהות – לענין כל דין ותחיקת בטחון.

(ד) (1) תעודה שניטלה כאמור בסעיף קטן (א)(1) תושב לאדם ממנו ניטלה מיד לאחר גמר ביצוע ההוראה שניתנה לאותו אדם ואולם החייל רשאי להורות לאדם שתעודתו ניטלה כאמור להתייצב במקום ובמועד שייקבעו ויירשמו בתיעוד החליפי כאמור בסעיף קטן (1)(ג) על מנת לקבל את התעודה שניטלה ובלבד שהמועד שייקבע כאמור יהא בתוך תקופת תוקפו של התיעוד החליפי.

(2) תעודה שניטלה כאמור בסעיף קטן (א)(2) תושב לאדם ממנו ניטלה מיד לאחר

סמכות להורות על הסרת סמל תיקון מס' 57 (מס' 1262) תשמ"ט-1988

תיקון מס' 60 (מס' 1282) תשמ"ט-1989

סמכות להורות על שילוט תיקון מס' 57 (מס' 1262) תשמ"ט-1988

נטילה זמנית של תעודת זהות תיקון מס' 59 (מס' 1276) תשמ"ט-1989

## התייצבות.

(ה) המפר הוראה מהוראות סעיף זה או הוראה שניתנה על-פיו – ייאשם בעבירה על צו זה.

(ו) לענין סעיף זה – "תעודת זהות" – תעודה המזהה את המחזיק בה, שהונפקה על ידי רשויות האזור או רשויות אזור חבל עזה ואזור יריחו.

תיקון מס' 73 (מס' 1412) תשנ"ד-1994

## פרק ז – הוראות שונות

92. העובר על הוראות צו זה, או אינו מקיים הוראה או חובה שנקבעה בתחיקת בטחון, צפוי למאסר של חמש שנים, אם לא נקבע במפורש עונש אחר לאותה עבירה.

עונש כללי  
תיקון מס' 7 (מס' 517) תשל"ג-1973  
תיקון מס' 97 (מס' 1604) תשס"ח-2007

מיום 1.8.1973

תיקון מס' 7 (מס' 517) תשל"ג-1973

קובץ המנשרים מס' 33 מיום 15.1.1975 עמ' 1274

92. העובר על הוראות צו זה, או אינו מקיים הוראה או חובה שנקבעה בתחיקת בטחון, צפוי למאסר של חמש שנים או לקנס של 5,000 ל"ש עשרת אלפים לירות, או לשני העונשים גם יחד, אם לא נקבע במפורש עונש אחר לאותה עבירה.

תיקון מס' 16

קובץ המנשרים מס' 45

92. העובר על הוראות צו זה, או אינו מקיים הוראה או חובה שנקבעה בתחיקת בטחון, צפוי למאסר של חמש שנים או לקנס של עשרת אלפים לירות, או לשני העונשים גם יחד, אם לא נקבע במפורש עונש אחר לאותה עבירה.

מיום 22.10.2007

תיקון מס' 97 (מס' 1604) תשס"ח-2007

קובץ המנשרים מס' 222 מחודש מרץ 2008 עמ' 4985

92. העובר על הוראות צו זה, או אינו מקיים הוראה או חובה שנקבעה בתחיקת בטחון, צפוי למאסר של חמש שנים או לקנס של 50 אלף לירות, או לשני העונשים גם יחד, אם לא נקבע במפורש עונש אחר לאותה עבירה.

עבירות של תאגיד  
תיקון מס' 47 (מס' 1086) תשנ"ד-1983

93. נתחייב בדין תאגיד בעבירה על תחיקת בטחון או על הדין יראו כל אדם שהיה בזמן העבירה מנהלו או פקידו של התאגיד כאשם באותה עבירה אלא אם יוכיח שהעבירה בוצעה בלא ידיעתו או שהוא נקט בכל האמצעים הסבירים למניעת ביצועה.

94. אדם שנאשם בעבירה על תחיקת בטחון עליו ההוכחה כי ענינו נמצא בגדר פטור, היתר או הצדק שהוא טוען להם, או שהחזיק בכל רשיון, תעודת-היתר, הסכמה או הרשאה.

נטל ההוכחה

95. בטלים:

ביטולים

(1) צו דבר תחולת הוראות (יהודה והשומרון) (מס' 12), תשכ"ז-1967;

(2) צו בדבר הארכת פקודת מעצר (הוראות שעה) (יהודה והשומרון) (מס' 157), תשכ"ח-1967;

(3) צו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 3), תשכ"ז-1967.

96. תחילתו של צו זה ביום כ"ה בניסן תש"ל (1 במאי 1970).

תחילת תוקף

97. צו זה ייקרא "צו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970".

השם

## תוספת ראשונה

(בוטלה)

תיקון מס' 79 (מס' 1454) תשנ"ז-1997

## תוספת שניה

(סעיף 178א)

תיקון מס' 110 (מס' 1646) תשס"ח-2008

(1) סעיפים 11(ו) (ובלבד שעילת סגירת הדלתיים נבעה כתוצאה מחשש לפגיעה בביטחון האזור ובסדר הציבורי), 11(ז), 51, 52, 53, 53א, 53ב (ובלבד שקיים חשד כי העבירה

